

การพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บได้ในรูปแบบกระเป๋า
The Development of Folding Clothes in bag styles

นิตยา วันโสภา
NITTAYA WANSOPA

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ (บัณฑิตศึกษา) คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

การพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บได้ในรูปแบบกระเป๋า
The Development of Folding Clothes in bag styles

นิตยา วันโสภา

NITTAYA WANSOPA

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ (บัณฑิตศึกษา) คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2554

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อวิทยานิพนธ์ การพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บได้ในรูปแบบกระเป๋า
ชื่อ นามสกุล นิตยา วันโสภา
ชื่อปริญญา คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา คหกรรมศาสตร์
คณะ เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์นวลแข ปาลิวนิช

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเห็นชอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว

.....ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ศรีนวล แก้วแพรง)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์บุษรา สร้อยระย้า)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์นวลแข ปาลิวนิช)

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครอนุมัติให้นำ
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ (บัณฑิตศึกษา) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

.....คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชฎาภัทร์ กี่อาริโย)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องโดยผู้วิจัยได้รับความช่วยเหลือดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดีจาก รองศาสตราจารย์นวลแข ปาลิวนิช อาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์อัศจรรยวรรณ ณ สงขลา ที่ได้ให้คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไข ให้ข้อเสนอแนะ ติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินการวิจัยมาโดยตลอด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของอาจารย์ทั้งสองเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ศรีนวล แก้วแพรง ประธานกรรมการ และรองศาสตราจารย์บุษรา สร้อยระย้า กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่ให้ข้อเสนอแนะแก้ไขและให้แนวคิดต่างๆ อันเป็นประโยชน์

ข้าพเจ้าขอขอบคุณ คุณปณิธาน ปวโรฬารวิทยา ผู้เชี่ยวชาญด้านผลิตภัณฑ์เส้นผ้า คุณณัฐชัลย์ย์ กวีวุฒย์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบ อาจารย์เบญจวรรณ บุ่งทอง ผู้เชี่ยวชาญด้านผลิตภัณฑ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ลักขณา จาตกานนท์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทรงสิริ วิชิรานนท์ ผู้เชี่ยวชาญด้านเครื่องมือวิจัย และอาจารย์กฤตพร ชูเส้ง ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์สละเวลาให้ข้อเสนอแนะ คำปรึกษาและปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้ความเมตตากรุณา ประสิทธิ์ประสาทวิชา อบรมสั่งสอน ถ่ายทอดความรู้ที่มีค่าแก่ผู้วิจัย จนทำให้ประสบผลสำเร็จในการศึกษา

ขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อ-แม่ครอบครัววันโสภา ครอบครัวนิยมทอง และครอบครัวธีรมงคล ที่ให้คำปรึกษาและความช่วยเหลือต่างๆ มาโดยตลอด และเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ที่ให้กำลังใจและมีส่วนช่วยในการทำงานวิจัยลุล่วงไปได้ด้วยดี

คุณความดีและประโยชน์อันเกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดามารดา บุรพจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้การอบรมสั่งสอนและปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ให้กับผู้วิจัยตลอดมา ขอกราบขอบพระคุณท่านด้วยความเคารพยิ่ง

นิตยา วันโสภา

ชื่อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บได้ในรูปแบบกระเป๋
ชื่อ สกุล	นิตยา วันโสภา
ชื่อปริญญา	คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาและคณะ	คหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2554

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อออกแบบรูปแบบเสื้อผ้าพับเก็บได้ในรูปแบบของกระเป๋ 2) ศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเสื้อผ้าพับเก็บได้ในรูปแบบของกระเป๋ 3) เพื่อเปรียบเทียบผลความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเสื้อผ้าพับเก็บได้ในรูปแบบของกระเป๋ โดยเริ่มจากการร่างแบบเสื้อผ้า จำนวน 30 แบบ และร่างแบบกระเป๋ จำนวน 30 แบบ นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญคัดเลือกแบบร่างเสื้อผ้า จำนวน 8 แบบ และแบบร่างกระเป๋ จำนวน 8 แบบ จากนั้นผู้วิจัยจึงนำมาจับคู่จำนวน 8 ชุด และปรับเปลี่ยนเพื่อให้มีความเหมาะสมแล้วทำการตัดเย็บ แล้วนำไปสอบถามความพึงพอใจของผู้บริโภค โดยการใช้แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริโภคจากสตรีในแหล่งการค้าย่านสยามสแควร์ กรุงเทพมหานคร ในปี พ.ศ. 2554 โดยการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญจำนวน 300 คน การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมิน และแบบสอบถามโดยใช้ค่าสถิติ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ สรุปผลในรูปตาราง

ผลการศึกษาในด้านความพึงพอใจของผู้บริโภคเกี่ยวกับการออกแบบเสื้อผ้าพับเก็บได้ในรูปแบบกระเป๋พบว่าผู้บริโภคส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26 - 30 ปี จบการศึกษาในระดับชั้นปริญญาตรีและส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจส่วนตัวมีรายได้ต่อเดือนอยู่ในระดับ 10,501 ถึง 20,000 บาท ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายในแต่ละเดือนอยู่ในระดับ 501 - 1,000 บาท เลือกซื้อเสื้อผ้าโดยเน้นประโยชน์ใช้สอยเป็นหลัก จากการศึกษาพบว่าเสื้อผ้าพับเก็บได้ในรูปแบบกระเป๋ที่มีความพึงพอใจมากเป็นแรก ของจำนวนทั้งหมด 8 แบบได้แก่กระเป๋แบบที่ 4 รองลงมาเป็นกระเป๋แบบที่ 2 ส่วนรับดับสุดท้ายเป็นกระเป๋แบบที่ 7 และเสื้อผ้าที่มีความพึงพอใจเป็นอันแรกของจำนวนทั้งหมด 8 แบบคือเสื้อในแบบที่ 4 รองลงมาเป็นเสื้อในแบบที่ 6 และแบบที่ได้รับความพึงพอใจน้อยที่สุดคือแบบที่ 1

จากผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเสื้อผ้าพับเก็บได้ในรูปแบบของกระเป๋เมื่อนำมาเปรียบเทียบโดยใช้ค่าสถิติหาค่าความแปรปรวน พบว่าเมื่อเปรียบเทียบอายุกับระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายในแต่ละเดือน เหตุผลในการเลือกซื้อเสื้อผ้า พฤติกรรมการพบเห็นเสื้อผ้าพับเก็บได้ในรูปแบบของกระเป๋ สถานที่ที่ผู้บริโภคเคยพบเห็นเสื้อผ้าพับเก็บได้ในรูปแบบของกระเป๋ ความสนใจเสื้อผ้าพับเก็บได้ในรูปแบบของกระเป๋ และความเหมาะสมของเสื้อผ้าพับเก็บได้ในรูปแบบของกระเป๋กับแฟชั่นในปัจจุบัน พบว่า ความพึงพอใจมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีระดับความเชื่อมั่นที่ 95 เปอร์เซ็นต์

คำสำคัญ: เสื้อผ้า พับเก็บ กระเป๋

Thesis title	The Development of Folding Clothes in Bag Styles
Author	Nittaya Wansopa
Degree	Master of Home Economics
Major Program	Home Economics
Academic Year	2011

ABSTRACT

The purpose of This research were 1) To design clothes in type of folding clothes in bag styles; 2) To study the consumers' satisfaction of folding clothes in bag styles; 3) To compare the result of consumers' satisfactory of folding clothes in bag styles. Starting from of 30 styles of clothes sketching and 30 styles of bags sketching and selecting 8 sketches of clothes and 8 sketches of bags by specialist. Then the researcher matched 8 sets of clothes and bags and improve appropriately the clothes and bags pattern for clothing construction. To survey satisfaction of consumers with questionnaires from 300 women consumers sampling in Siam Square Area, Bangkok metropolitan, in the year 2011. The data statistics were analyzed mean, frequency, percentage, standard deviation, one-way ANOVA and T-test. The result was summarized in the table form and description.

The study result in consumers' satisfaction with regard to design of folding clothes in bag styles found that most consumers were 26-30 years old, graduating in Bachelor's Degree; most consumers engaged in personal business, receiving monthly income about 10,501-20,000 baht. Average expense for clothes in each month was 501-1,000 baht. Consumers selected and bought clothes by emphasizing utilization as the main principle. From this study, it was found that folding clothes in bag style having much satisfaction in the first level of all 8 styles, were bags in the 4th style. The secondary style was the second bag style. The last level was the 7th bag style. The clothes having much satisfaction in the first level of all 8 styles, were clothes in the 4th style, the secondary style was the 6th clothes style. The style that had the least satisfaction was the 1st clothes style.

From the result of analysis, the mean of consumers' satisfaction towards folding clothes in bag styles, comparing by using statistics to find variance, it was found that the comparison age with education level, occupation, income, clothes expense in each month, reason of selection and buying of clothes, conduct when seeing folding clothes in bag styles, places that consumers find the folding clothes in bag styles, interest in folding clothes in bag styles and suitability of folding clothes in bag styles in the current fashion, it was found that there were different satisfactions with statistical significance at the level of .05, reliability level was 95 per cent.

Keywords: Clothes, folding, Bags

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(ก)
Abstract	(ข)
กิตติกรรมประกาศ	(ค)
สารบัญ	(ง)
สารบัญตาราง	(ฉ)
สารบัญภาพ	(ญ)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	2
1.3 ขอบเขตงานวิจัย	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
1.5 นิยามศัพท์	2
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
2.1 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	5
2.2 ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	30
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	34
3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	34
3.2 วิธีการ	35
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล	90
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	90
4.2 การอภิปรายผล	118
บทที่ 5 สรุปผลและข้อเสนอแนะ	120
5.1 สรุปผล	120
5.2 ข้อเสนอแนะ	121
เอกสารอ้างอิง	122

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก	125
ภาคผนวก ก รายงานผู้เชี่ยวชาญ	127
ภาคผนวก ข แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ	129
ภาคผนวก ค แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริโภค	153
ประวัติการศึกษา และการทำงาน	160

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
2.1 คุณสมบัติของเส้นใย	16
3.1 ผลการคัดเลือกแบบร่างเสื้อ จากผู้เชี่ยวชาญ	53
3.2 ผลการจับคู่แบบร่างเสื้อ ที่ผ่านการคัดเลือกจากผู้เชี่ยวชาญ	54
3.3 ผลการคัดเลือกแบบร่างกระเป๋า จากผู้เชี่ยวชาญ	55
3.4 ผลการจับคู่แบบร่างกระเป๋า ที่ผ่านการคัดเลือกจากผู้เชี่ยวชาญ	56
3.5 ผลการจับคู่แบบร่างเสื้อและแบบร่างกระเป๋า ที่ผ่านการคัดเลือกจากผู้เชี่ยวชาญ	57
4.1 อายุของผู้บริโภค	91
4.2 ระดับการศึกษาของผู้บริโภค	91
4.3 อาชีพของผู้บริโภค	92
4.4 รายได้ของผู้บริโภค	92
4.5 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายในแต่ละเดือนของผู้บริโภค	93
4.6 เหตุผลในการเลือกซื้อเสื้อผ้าของผู้บริโภค	93
4.7 พฤติกรรมการพบเห็นเสื้อพับเก็บได้ในรูปแบบของกระเป๋า	94
4.8 สถานที่ที่ผู้บริโภคเคยพบเห็นเสื้อพับเก็บได้	94
4.9 ความสนใจเสื้อผ้าพับเก็บได้ในรูปแบบของกระเป๋า	95
4.10 ความเหมาะสมของเสื้อผ้าพับเก็บได้กับแฟชั่นในปัจจุบัน	95
4.11 ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบของกระเป๋า กระเป๋าแบบที่ 1	96
4.12 ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบของกระเป๋า เสื้อแบบที่ 1	97
4.13 ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบของกระเป๋า กระเป๋าแบบที่ 2	98
4.14 ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบของกระเป๋า เสื้อแบบที่ 2	99
4.15 ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบของกระเป๋า กระเป๋าแบบที่ 3	100

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
4.16	ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบของกระเป๋าสื่อแบบที่ 3	101
4.17	ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบของกระเป๋าสื่อแบบที่ 4	102
4.18	ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบของกระเป๋าสื่อแบบที่ 4	103
4.19	ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบของกระเป๋าสื่อแบบที่ 5	104
4.20	ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบของกระเป๋าสื่อแบบที่ 5	105
4.21	ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบของกระเป๋าสื่อแบบที่ 6	106
4.22	ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบของกระเป๋าสื่อแบบที่ 6	107
4.23	ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบของกระเป๋าสื่อแบบที่ 7	108
4.24	ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบของกระเป๋าสื่อแบบที่ 7	109
4.25	ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบของกระเป๋าสื่อแบบที่ 8	110
4.26	ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบของกระเป๋าสื่อแบบที่ 8	111
4.27	ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋าสื่อระหว่างอายุกับระดับการศึกษา (ANOVA)	112

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.28 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า ระหว่างอายุกับอาชีพ (ANOVA)	113
4.29 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า ระหว่างอายุกับรายได้ (ANOVA)	113
4.30 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า ระหว่างอายุกับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายในแต่ละเดือน (ANOVA)	114
4.31 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า ระหว่างอายุกับเหตุผลในการเลือกซื้อเสื้อผ้า (ANOVA)	114
4.32 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า ระหว่างอายุกับพฤติกรรมการพบเห็นเสื้อผ้าในรูปแบบพับเก็บได้ (ANOVA)	115
4.33 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า ระหว่างอายุกับสถานที่ที่ผู้บริโภคเคยพบเห็นเสื้อผ้าพับเก็บได้ (ANOVA)	115
4.34 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า ระหว่างอายุกับความสนใจเสื้อผ้าพับเก็บได้ในรูปแบบกระเป๋า (ANOVA)	116
4.35 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า ระหว่างอายุกับความเหมาะสมของเสื้อผ้าพับเก็บได้กับแฟชั่นในปัจจุบัน (ANOVA)	116

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่

หน้า

- 4.36 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างตัวแปรของระดับความพึงพอใจของผู้บริโภค 117
ที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าแฟชั่นในรูปแบบกระเป๋าทู (T-Test)

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
2.1 เสื้อผ้าไทยที่สามารถพับเก็บเป็นกระเป๋าขนาดใหญ่	5
2.2 เสื้อผ้าที่สามารถพับเก็บได้	6
2.3 หมวกกันน็อคพับเก็บได้	6
2.4 กระเป๋าสะพายหลัง พับเก็บได้	6
2.5 รูปแบบกระเป๋า FJAP	9
2.6 รูปแบบกระเป๋า HOBO	9
2.7 รูปแบบกระเป๋า LUGGAGEHANDLE	10
2.8 รูปแบบกระเป๋า SHOULDER	10
2.9 รูปแบบกระเป๋า TOTE	11
2.10 รูปแบบกระเป๋า TRAPEZOID	11
2.11 รูปแบบกระเป๋า WIREFRAME	12
2.12 รูปแบบกระเป๋า BACKPACK	12
2.13 รูปแบบกระเป๋า BARREL	13
2.14 รูปแบบกระเป๋า CLUTCH	13
2.15 รูปแบบกระเป๋า DOUBLEHANDLE	14
2.16 รูปแบบกระเป๋า DRAWSTRING	14
2.17 รูปแบบกระเป๋า FACILE	15
3.1 แบบร่างเสื้อที่ 1-4	38
3.2 แบบร่างเสื้อที่ 5-12	39
3.3 แบบร่างเสื้อที่ 13-20	40
3.4 แบบร่างเสื้อที่ 21-28	41
3.5 แบบร่างเสื้อที่ 29-30	42
3.6 แบบร่างกระเป๋าที่ 1-6	43
3.7 แบบร่างกระเป๋าที่ 7-12	44

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพ	หน้า
3.8 แบบร่างกระเป่าที่ 13-18	45
3.9 แบบร่างกระเป่าที่ 19-24	46
3.10 แบบร่างกระเป่าที่ 25-30	47
3.11 ชุดที่ 1	48
3.12 ชุดที่ 2	49
3.13 ชุดที่ 3	49
3.14 ชุดที่ 4	50
3.15 ชุดที่ 5	50
3.16 ชุดที่ 6	51
3.17 ชุดที่ 7	51
3.18 ชุดที่ 8	52
3.19 ชุดที่ 1-2	59
3.20 ชุดที่ 3-4	60
3.21 ชุดที่ 5-6	61
3.22 ชุดที่ 7-8	62
3.23 ผลิตภัณฑ์เสื้อและกระเป่า ชุดที่ 1	63
3.24 ขั้นตอนการพับผลิตภัณฑ์ชุดที่ 1	64
3.25 ขั้นตอนการสร้างแบบตัดผลิตภัณฑ์ชุดที่ 1 เป็นกระเป่าแบบที่ 1	65
3.26 ผลิตภัณฑ์เสื้อและกระเป่า ชุดที่ 2	66
3.27 ขั้นตอนการพับผลิตภัณฑ์ชุดที่ 2 เป็นกระเป่าแบบที่ 2	67
3.28 ขั้นตอนการสร้างแบบตัดผลิตภัณฑ์ชุดที่ 2 เป็นกระเป่าแบบที่ 2	68
3.29 ผลิตภัณฑ์เสื้อและกระเป่า ชุดที่ 3	69
3.30 ขั้นตอนการพับผลิตภัณฑ์ชุดที่ 3 เป็นกระเป่าแบบที่ 3	70
3.31 ขั้นตอนการสร้างแบบตัดผลิตภัณฑ์ชุดที่ 3 เป็นกระเป่าแบบที่ 3	71
3.32 ผลิตภัณฑ์เสื้อและกระเป่า ชุดที่ 4	72
3.33 ขั้นตอนการพับผลิตภัณฑ์ชุดที่ 4 เป็นกระเป่าแบบที่ 4	73

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า	
3.34	ขั้นตอนการสร้างแบบตัดผลิตภัณฑ์ชุดที่ 4 เป็นกระเป๋าแบบที่ 4	74
3.35	ผลิตภัณฑ์เสื้อและกระเป๋า ชุดที่ 5	75
3.36	ขั้นตอนการพับผลิตภัณฑ์ชุดที่ 5 เป็นกระเป๋าแบบที่ 5	76
3.37	ขั้นตอนการสร้างแบบตัดผลิตภัณฑ์ชุดที่ 5 เป็นกระเป๋าแบบที่ 5	77
3.38	ผลิตภัณฑ์เสื้อและกระเป๋า ชุดที่ 6	78
3.39	ขั้นตอนการพับผลิตภัณฑ์ชุดที่ 6 เป็นกระเป๋าแบบที่ 6	79
3.40	ขั้นตอนการสร้างแบบตัดผลิตภัณฑ์ชุดที่ 6 เป็นกระเป๋าแบบที่ 6	80
3.41	ผลิตภัณฑ์เสื้อและกระเป๋า ชุดที่ 7	81
3.42	ขั้นตอนการพับผลิตภัณฑ์ชุดที่ 7 เป็นกระเป๋าแบบที่ 7	82
3.43	ขั้นตอนการสร้างแบบตัดผลิตภัณฑ์ชุดที่ 7 เป็นกระเป๋าแบบที่ 7	83
3.44	ผลิตภัณฑ์เสื้อและกระเป๋า ชุดที่ 8	84
3.45	ขั้นตอนการพับผลิตภัณฑ์ชุดที่ 8 เป็นกระเป๋าแบบที่ 8	85
3.46	ขั้นตอนการสร้างแบบตัดผลิตภัณฑ์ชุดที่ 8 เป็นกระเป๋าแบบที่ 8	86

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เครื่องแต่งกายในปัจจุบัน มีการพัฒนารูปแบบมากขึ้น ทำให้เกิดการแข่งขันสูง เนื่องจากการขยายตัวของประชากรโลก ทำให้อาชีพที่เกี่ยวข้องกับแฟชั่นเริ่มมีคนสนใจมากขึ้น ส่งผลให้นักออกแบบต้องมีการค้นคว้าข้อมูลที่ทันสมัยอยู่เสมอ เพื่อให้ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นการกระตุ้นและผลักดันให้เกิดการสร้างสรรคผลงานที่มีความแปลกใหม่อย่างมีคุณภาพ สังคมไทยยังคงให้ความสำคัญกับเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ซึ่งเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายได้มีการปรับเปลี่ยนตามสมัยนิยม เพื่อที่จะพัฒนาด้านรูปแบบเสื้อผ้า และเพิ่มประโยชน์ใช้สอยให้เข้ากับยุคสมัยที่สังคมใช้ชีวิตประจำวันอย่างเร่งรีบและแข่งขันกับเวลา การออกแบบเสื้อผ้าจึงมีความสำคัญไม่น้อย เพราะผู้ออกแบบต้องคำนึงถึงกระแสแฟชั่นเสื้อผ้าที่จะเข้ามาในปีถัดไป และพร้อมรับมือกับกระแสแฟชั่นโลกในช่วงนั้นๆ ด้วย อันส่งผลไปยังการทำธุรกิจเสื้อผ้า เพราะธุรกิจเสื้อผ้าเป็นธุรกิจที่มีการส่งออกมีการขับเคลื่อนและมีการเติบโตของกลุ่มผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น และในสังคมปัจจุบันยังคงมีการแข่งขันทางการตลาดเสื้อผ้า ทำให้มีการทำธุรกิจที่เน้นความสะดวกสบายของกลุ่มผู้บริโภคเป็นหลัก เสื้อผ้าที่สามารถพับเก็บได้ จึงสามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค และนับเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญในการช่วยประหยัดเวลา เพิ่มความสะดวกสบายให้กับผู้สวมใส่หรือประโยชน์ใช้สอยที่มากขึ้น

ดังนั้นจากการพัฒนาเสื้อผ้าในรูปแบบของกระเป๋าเพื่อสะดวกในการพกพา (นิตยา, 2545) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหารูปแบบและพัฒนาแบบเสื้อและกระโปรงในรูปแบบของกระเป๋าเพื่อสะดวกในการพกพา ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญที่จะต่อยอดงานวิจัย เพื่อพัฒนาเสื้อผ้าให้ทันสมัยมากขึ้นและประหยัดพื้นที่และความสะดวกสบายต่อการใช้สอยของผู้สวมใส่ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษา ด้านแฟชั่นเสื้อผ้าที่สามารถพับเก็บได้ในรูปแบบของกระเป๋า เพื่อจะพัฒนาให้เป็นเสื้อพับเก็บได้ในรูปแบบของกระเป๋า และเพื่อสร้างสรรค์ออกแบบผลิตภัณฑ์ ทั้งนี้เพื่อนำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่แก่หน่วยงานต่างๆ และผู้สนใจในการผลิตเสื้อพับเก็บได้ในรูปแบบของกระเป๋าในอนาคตต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.2.1 เพื่อการออกแบบตัดเย็บเสื้อลำลองแบบพับเก็บได้ในรูปแบบของกระเป๋า
- 1.2.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเสื้อพับเก็บได้ในรูปแบบของกระเป๋า
- 1.2.3 เพื่อเปรียบเทียบผลความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเสื้อพับเก็บได้ในรูปแบบของกระเป๋า

1.3 ขอบเขตงานวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษากระบวนการพัฒนาเสื้อพับเก็บได้ในรูปแบบของกระเป๋าดังนี้

- 1.3.1 รูปแบบของกระเป๋าเป็นกระเป๋าทรงนึ่งขนาดกลาง
- 1.3.2 พัฒนาเสื้อสตรีเฉพาะท่อนบนโดยใช้นาฬิกามาตรฐาน (Size M)
- 1.3.3 ใช้เทรนด์เทรนด์แฟชั่นเครื่องแต่งกาย และ เครื่องประดับ ปี 2013
- 1.3.4 สอบถามความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อพับเก็บในรูปแบบของกระเป๋า เป็น สตรีแหล่งการค้าย่านสยามสแควร์ จำนวน 300 คน

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.4.1 เป็นการพัฒนาเสื้อพับเก็บในรูปแบบของกระเป๋าให้เกิดเสื้อในรูปแบบใหม่
- 1.4.2 เป็นทางเลือกให้กับผู้บริโภคที่สนใจเสื้อพับเก็บในรูปแบบของกระเป๋า
- 1.4.3 เป็นแนวทางในการประยุกต์ใช้กับเสื้อผ้าสำหรับโอกาสอื่นๆ
- 1.4.4 เป็นแนวทางในการประยุกต์ใช้กับกระเป๋าในรูปแบบทรงอื่น
- 1.4.5 เป็นข้อมูลสำหรับบุคคลที่สนใจทั้งในภาครัฐและเอกชน ในการนำไปเผยแพร่ต่อไป

1.5 นิยามศัพท์

- 1.5.1 เสื้อพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า หมายถึง เสื้อลำลองที่มีการออกแบบตัดเย็บให้สวมใส่ได้และพับเก็บเป็นกระเป๋าทรงนึ่งที่ได้
- 1.5.2 เสื้อลำลอง คือ เสื้อที่ไม่เป็นทางการ สามารถใส่ออกนอกบ้านได้ สวมใส่สบายไม่หรูหราและไม่รัดมากจนเกินไป
- 1.5.3 ขนาดมาตรฐานของเสื้อ เป็นขนาดที่กรมส่งออกได้กำหนดตามรูปร่างหรือขนาดมาตรฐาน (M)

1.5.4 การออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Fashion Design หรือ Costume Design คือ การออกแบบเครื่องแต่งกายเป็นการแสดงแบบตัวอย่างของเครื่องแต่งกาย ซึ่งแต่ละแบบตัวอย่าง จะมีคุณลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันไปตามแนวคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบ (เสาวลักษณ์, 2549)

1.5.5 ความพึงพอใจของผู้บริโภค หมายถึง ความรู้สึกสนใจ ชอบใจ ยินดี ดีใจ หรือเป็นสภาพ อารมณ์ความรู้สึกด้านบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (ลิขิต, 2550)

บทที่ 2

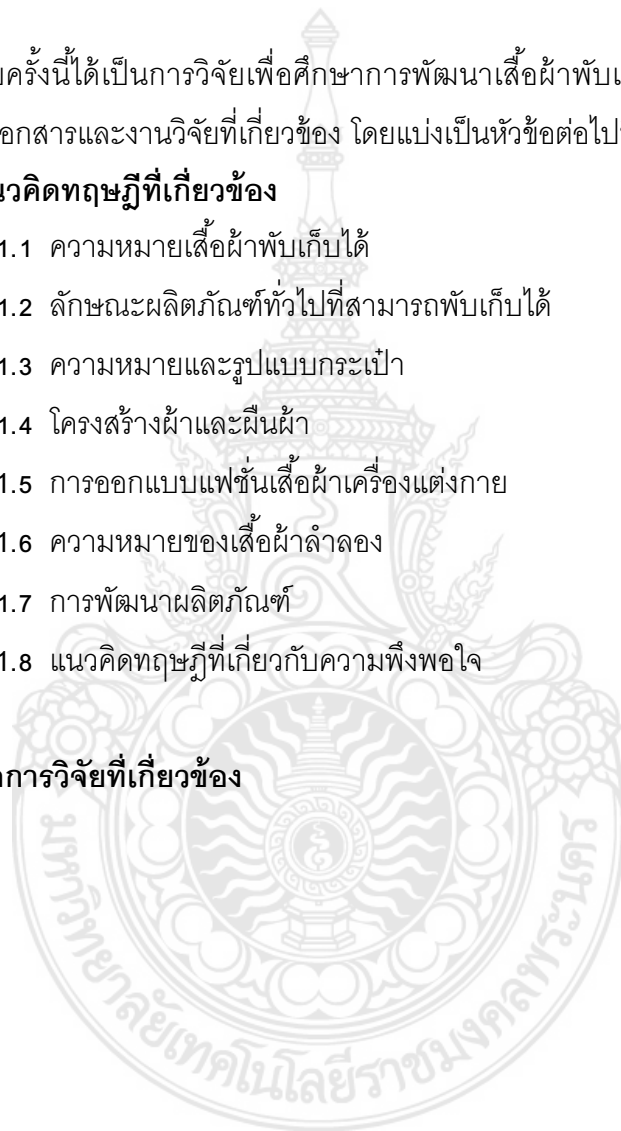
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ได้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบของกระเป๋า ผู้วิจัยได้ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งเป็นหัวข้อต่อไปนี้

2.1 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

- 2.1.1 ความหมายเสื้อผ้าพับเก็บได้
- 2.1.2 ลักษณะผลิตภัณฑ์ทั่วไปที่สามารถพับเก็บได้
- 2.1.3 ความหมายและรูปแบบกระเป๋า
- 2.1.4 โครงสร้างผ้าและผืนผ้า
- 2.1.5 การออกแบบแฟชั่นเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย
- 2.1.6 ความหมายของเสื้อผ้าลำลอง
- 2.1.7 การพัฒนาผลิตภัณฑ์
- 2.1.8 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ

2.2 ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 ความหมายเสื้อผ้าพับเก็บได้ หมายถึง เสื้อที่มีการออกแบบตัดเย็บให้สามารถใช้งานได้สองด้านคือ เสื้อที่สามารถสวมใส่ได้และยังพับเก็บได้ซึ่งในที่นี้เป็นกระเป๋าที่ใส่ของได้จริง ทั้งนี้เพื่อเชื่อมต่อประโยชน์ใช้สอยในการประหยัดพื้นที่ในการจัดเก็บ ในรูปแบบกระเป๋าได้ (เบญจวรรณ, 2552) ดังภาพ 2.1

ภาพ 2.1 เสื้อผ้าไทยที่สามารถพับเก็บเป็นกระเป๋าขนาดใหญ่
ที่มา: เบญจวรรณ, 2552

2.1.2 ลักษณะผลิตภัณฑ์ทั่วไปที่สามารถพับเก็บได้ จากการศึกษาหาข้อมูลพบว่าในปัจจุบันมีผู้คิดค้นกระเป๋าที่สามารถพับเก็บได้ ในลักษณะ go anywhere bag (backpack) ซึ่งเป็นกระเป๋าที่สามารถพับเก็บได้ในขนาดเท่าฝ่ามือ สำหรับใส่ notebook หรือเสื้อผ้าเพื่อไปเที่ยวต่างประเทศ ซึ่งอาจจะไม่เหมาะสมกับการใช้งาน แต่สำหรับการสะพายเป้ เพื่อไปซื้อของตามจุดจุกหรือตลาดนัด เมื่อกลับมาบ้านก็เอาของออกแล้วพับเป้หรือกระเป๋านี้เก็บไว้ในลิ้นชัก ก็ถือว่าประหยัดเนื้อที่ได้เป็นอย่างดี ดังภาพ 2.2 - 2.4

ภาพ 2.2 เสื้อผ้าที่สามารถพับเก็บได้

ที่มา: (<http://www.konrakmeed.com>)

ภาพ 2.3 หมวกกันน็อคพับเก็บได้

ที่มา: (<http://www.showoff.yenta4.com/forum/topic/322879>)

ภาพ 2.4 กระเป๋าสะพายหลังพับเก็บได้

ที่มา: Joe, 2008

2.1.3 ความหมายและรูปแบบกระเป่า

2.1.3.1 ความรู้เรื่องกระเป่าความเป็นมาของกระเป่า จากหลักฐานการเริ่มใช้กระเป่าสตรี ไม่ว่าจะเป็นกระเป่าเศษสตางค์ กระเป่าสะพาย กระเป่าหิ้ว มีการใช้ตั้งแต่ยุคที่มีการใช้เงินซึ่งมีการปรับปรุงและมีการพัฒนาการเป็นระยะ และมีการพัฒนาเกี่ยวกับการใช้ธนบัตรซึ่งยุคแรก ๆ จะมีขนาดใหญ่ มักจะผลิตมาจากวัสดุจากธรรมชาติที่หาได้ตามท้องถิ่น และผู้ใช้จะผลิตขึ้นเอง จนกระทั่งมีการพัฒนากระบวนการผลิตสู่กระบวนการอุตสาหกรรม มีการพัฒนารูปแบบเป็นระยะ โดยอาศัยความต้องการและการใช้งานเป็นหลัก มีการใช้งานนอกบ้านมากขึ้นในช่วงศตวรรษที่ 14 และ 15 กระเป่าในยุคนี้จะเป็นถุงสะพายใช้วัสดุตามธรรมชาติ สตรียุคนี้สะพายกระเป่าแนวต่ำหรือคาดระดับแนวสะโพก ศตวรรษที่ 15 ถุงเงินจะประดับขึ้นโลหะที่มีการออกแบบพิถีพิถันมากขึ้น เช่น กระเป่าผ้าไหม ประกอบด้วย หัวเข็มขัด โลหะ และลูกปัดลงบนกระเป่า แสดงถึงความละเอียดอ่อนและวัฒนธรรม ซึ่งบ่งบอกถึงรสนิยมและฐานะของผู้ใช้ ศตวรรษที่ 16 กระเป่ามีขนาดใหญ่ไว้ที่หัวไหล่ ยาวต่ำลงมาที่สะโพก กระเป่าบุรุษกลางศตวรรษที่ 16 กระเป่าจะทำด้วยหนังบาง สะพายไว้ข้างสะโพก ส่วนสตรีจะมีขนาดเล็กกว่า สะพายยาวลงมาด้วยเชือก สะพายแอบไว้กับกลีบกระโปรง ยุคนี้มีการพัฒนารูปแบบกระเป่าควบคู่ไปกับแฟชั่นเครื่องแต่งกายและพัฒนาการออกแบบใช้เป็นขนสัตว์ หนัง ผ้าไหม มีเส้นใยโลหะเป็นส่วนประกอบ เช่น ห่วง หู หมุดและผ้าถัก และพบแผ่นไม้เจาะรูตรงกลาง มีหมุดไม่ใช้การยึดผ้าถัก มีการเชื่อมต่อวัสดุหรือหุสะพาย จะจบด้วยห่วงที่ปลาย (ซึ่งหันกับไปใช้กับ ค.ศ.18-19) อาจนำกระเป่ามาผูกไว้กับสายคาดเอวหรือใส่ไว้ในและเปลือกหอย ปักลายบนผ้าไหมมีขนาดไว้ใส่เศษสตางค์เท่านั้น อาจจะมีรูปกลม มีส่วนต่อเติมออกมาบ้างสายสะพายเป็นเชือก มีการตกแต่งด้วยการปักกลดลายคล้ายเถาองุ่นปักด้วยเส้นด้ายกางเกง ศตวรรษที่ 17 ตอนต้นศตวรรษ ขนาดของกระเป่าจะมีขนาดเล็ก ทำด้วยเปลือกแก้วเส้นด้ายทองและเงินอย่างละเอียด ในยุคนี้เป็นยุคที่นำแฟชั่นแพร่หลายสำหรับวัฒนธรรมของสังคม ยุคทิวเดอร์และอลิซา เบตัน ที่รับจากอิทธิพลจากภาวะเศรษฐกิจแบบร่วมสมัยเด็กและแม่บ้าน จะปักรูปแบบที่เกี่ยวกับดอกไม้ในยุคนี้ สร้อยคอและลายปักเป็นที่นิยมกันอย่างแพร่หลายปลายศตวรรษที่ 17 มีการเปลี่ยนแปลงรูปทรงสายสะพายการใช้วัสดุที่หลากหลาย เริ่มมีการถักทอ ขนาดของกระเป่าเริ่มใหญ่ขึ้น ในยุคนี้กระเป่าถักส่วนใหญ่ทำจากประเทศฝรั่งเศส รูปร่างจะเป็นมิตติคล้ายโล่ ศตวรรษที่ 18 กระโปรงของสตรีจะมีลักษณะสู่มัก มีจีบรอบขอบเมื่อสะพายกระเป่าจะหลบอยู่ตามกลีบกระโปรง กระเป่าขนาดเล็กประดับด้วยมุก เปลือกหอย ลูกปัด เม็ดกรวด เม็ดทราย จนถึงต้นศตวรรษที่ 19 จึงเป็นที่นิยมตลอด

ปลายศตวรรษที่ 18 ชาย-หญิง นิยมใช้กระเป๋ากลักลักษณะแบบถุงเท้า ซึ่งพัฒนาเป็นเทคนิคการถักไหมพรมและโครเชต์ มีลวดลายแบบเรขาคณิตหรือลายทาง โดยใช้ริบบิ้นผูกถัก กระเป๋าอาจจะ เป็นแบบทรงยาวหรือดิ่งยึดด้วยเครื่องดิ่งแล้วเย็บปลายทั้งสองด้าน ยึดด้วยแผ่นเหล็กหรือวงแหวน ต่อมากกระเป๋ากลักแบบถุงเท้าถูกพัฒนาให้มีขนาดใหญ่ ตั้งแต่ 17 นิ้วขึ้นไปสามารถผูกติดไว้กับเข็มขัดโดยใช้เทคนิคการประกอบด้วยการสานหรือการทอรูปแบบเป็นไปตามเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ศตวรรษที่ 19 กระเป๋าถือทำด้วยไหมพรมถักปักหรือโครเชต์เป็นที่นิยมของสตรีวัยรุ่น โดยจะมีสีที่ สดใสตกแต่งด้วยการร้อยลูกปัดต่อมารูปทรงเป็นหลอดยาว และเริ่มใช้เป็กโลหะมาประกอบบ้าง ลวดเป็นแบบเรขาคณิต ได้แก่ ลายลูกกุญแจของกรีก ต่อมาเป็นลายเถาไม้เลื้อยดอกไม้โดยใช้แบบ ลายปักบนผ้าฝ้ายและผ้าไหม ตกแต่งด้วยลูกปัดและหญ้า เน้นการประดับตกแต่งที่เน้นหน้า บริเวณหน้ากระเป๋า

ในช่วงยุคศตวรรษที่ 19 การถักทอเหมาะกับการเป็นกระเป๋ากลางคืน ในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 กระเป๋าหนังเป็นที่นิยมมาก เมื่อสตรีออกนอกบ้านมีอาชีพการงาน เริ่ม บรรจุของในกระเป๋ากิ่ง การเดินทางในระยะใกล้ กระเป๋าเดินทางจะทำด้วยหนังมีหูและตัวล็อก เป็นโลหะ มีตัวล็อกที่แน่นหนาหรือมีโซ่โลหะทองเป็นหูหิ้วด้วยห่วงขนาดใหญ่คล้องติดกับกระเป๋า หนัง แก้วน้ำ บุหรี่ เป็นต้น ปี 1914 ลักษณะกระเป๋าหนังมีสายหนังยาว การแต่งกายในยุคนี้มีการ วัตถุประสงค์เย็บเสื้อผ้าเฉพาะบุคคลให้เข้าชุดกันกับสูทยาวและสวมหมวกใบใหญ่ถือกระเป๋าทรงยาว ของจดหมายหรือกระเป๋าหนังที่มีมือจับรูปร่างพิเศษเย็บประณีต ตกแต่งด้วยมุมโลหะหรืออาจมี สายแบบสร้อยคอหรือเป็นเชือก (สินีนาด, 2549) ช่วง 1980-1983 เป็นยุคบริโภคนิยม มีแบรนด์ กระเป๋าจากดีไซเนอร์ชั้นนำสร้างแบรนด์ของตัวเองออกมา โดยที่มีจุดเด่นจากราคาที่แพงและ ประณีต เช่น กระเป๋าประดับเพชรพลอย ในยุค 1990 ขนาดกระเป๋าจะมีขนาดเล็กลง สร้างชื่อเสียง ไปทั่วเมืองแฟชั่นในปัจจุบันกระเป๋าเป็นสิ่งจำเป็นในการแต่งกาย ซึ่งกระเป๋าแต่ละแบบก็จะมี คุณสมบัติในการใช้สอยที่แตกต่างกันออกไป ทั้งความงามในแง่แฟชั่นและประโยชน์ใช้สอยได้จริง ดีไซเนอร์จึงเป็นบุคคลมีคุณภาพภายใต้เครื่องหมายการค้าของแต่ละแบรนด์ แต่ละรุ่น กระเป๋าจึง เปรียบเสมือนอวัยวะที่เติมเต็มให้การแต่งกายของผู้หญิง ในการคัดสรรกระเป๋าให้เหมาะกับ บุคลิกของแต่ละบุคคลเช่น รูปทรงของกระเป๋าที่ตรงข้ามกับลักษณะรูปร่าง เช่น “คนรูปร่างผอมสูง ควรใช้กระเป๋าทรงกลมคนรูปร่างท้วมตัวเล็กเหมาะกับกระเป๋าทรงสี่เหลี่ยมขนาดของกระเป๋าแปร ผันตามขนาดของร่างกาย คนรูปร่างใหญ่ใช้กระเป๋าใบใหญ่ คนรูปร่างเล็กควรเลือกกระเป๋าใบเล็ก (พรสนอง, 2547)

2.1.3.2 กระเป๋า หมายถึง รูปทรง ลักษณะ รูปร่างที่ซึ่งสามารถบรรจุหรือใส่สิ่งของเพื่อพกพา หรือรวบรวมสิ่งของไว้ด้วยกันเสมอ

2.1.3.3 รูปแบบกระเป๋า นักออกแบบผลิตภัณฑ์ทางด้านกระเป๋าได้แยกประเภทของกระเป๋าตามชื่อต่างๆที่มีอยู่ในปัจจุบัน เพื่อการออกแบบที่เป็นกลุ่มแบบผลิตภัณฑ์ ดังนี้

ก) แบบเรียกว่า flap เป็นรูปแบบกระเป๋าสะพายแบบทรงอ่อน และอิสระใช้ปกป้อง อุปกรณ์- ของใช้เต็มพื้นที่ มีฝาปิดโดยส่วนมาก และนิยมปิดเปิดด้วยซิป ดังภาพ

2.5

ภาพ 2.5 รูปแบบกระเป๋า flap

ที่มา : รักเลย, 2551

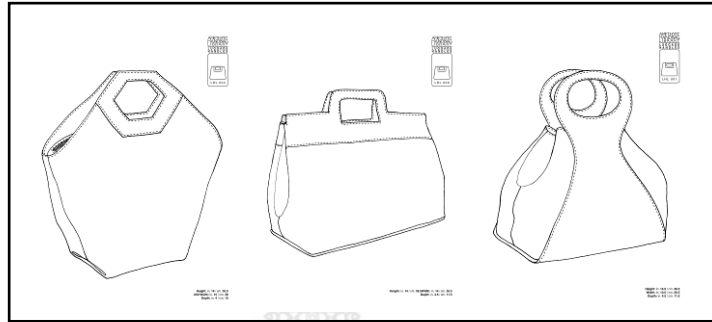
ข) แบบ hobo เป็นรูปแบบกระเป๋าที่มีลักษณะเหมือนกระเป๋าถือ handbag หรือ purse เมื่อเวลาใช้มักสะพายไว้บริเวณไหล่ และมีรูปทรงอิสระเหมือนแบบ flaps แต่ไม่มีฝาปิดเปิดของกระเป๋านำการใช้ซิปมาเป็นตัวปิดเปิดโดยส่วนมาก กระเป๋าเน้นลำลอง สะดวกสบายมากกว่าแบบ frames ดังภาพ 2.6

ภาพ 2.6 รูปแบบกระเป๋า hobo

ที่มา : รักเลย, 2551

ค) แบบ luggage handle เป็นรูปแบบกระเป๋าถือที่มีการใช้มือจับติดกับตัวโครงสร้างกระเป๋าเน้นความแข็งแรงของการใช้มือจับที่ถูกออกแบบเพื่อการใช้งานที่รวดเร็ว
 ดังภาพ 2.7

ภาพ 2.7 รูปแบบกระเป๋า luggage handle

ที่มา : รักเฉลี่ย, 2551

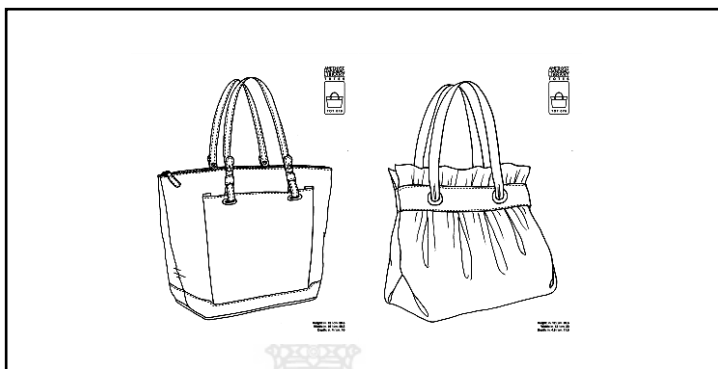
ง) แบบ shoulder เน้นรูปแบบที่เราเห็นมากที่สุดในการทำแบบกระเป๋า สะพายของสุภาพสตรีตามท้องตลาด รูปทรงมีทั้งแบบ ทรงอ่อน และเสริมทรงแข็งโดยทั่วไป แล้วแต่นักออกแบบจะจินตนาการ ดังภาพ 2.8

ภาพ 2.8 รูปแบบกระเป๋า shoulder

ที่มา : รักเฉลี่ย, 2551

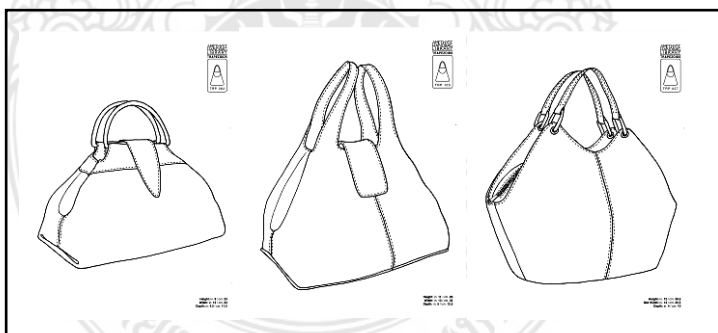
จ) แบบ tote เป็นแนวเดียวกับกระเป๋าที่เราเรียกว่า shopping bag เน้นการใส่ของได้มากขึ้นส่วนการทำช่องที่แตกต่างกันออกไปนั้นอยู่ที่นั่นกออกแบบจะแต่งเติมใส่รายละเอียดเข้าไปเพื่อให้เกิดประโยชน์ใช้สอยที่มากยิ่งขึ้น ดังภาพ 2.9

ภาพ 2.9 รูปแบบกระเป๋า tote

ที่มา : รักเลย์, 2551

ข) แบบ trapezoid เน้นการออกแบบที่เรียกได้ว่าเป็นแบบคางหมู รูปทรงมองเห็นได้ง่ายและเน้นให้เห็นชัดเจนว่ามีการเจาะจงถึงแบบสี่เหลี่ยมคางหมูนำมาเป็นจุดยืนในการออกแบบผลิตภัณฑ์ ดังภาพ 2.10

ภาพ 2.10 รูปแบบกระเป๋า trapezoid

ที่มา : รักเลย์, 2551

ข) แบบ wire frame เน้นการใช้วัสดุที่ออกแบบมาเฉพาะการปิดเปิด กระเป๋า รูปทรงจะมีขนาดใหญ่กว่ากระเป๋าแนวกระเป๋าราดริสามารถที่จะใส่ของได้มากขึ้นกว่า และเน้นสะพายมากกว่าถือ ดังภาพ 2.11

ภาพ 2.11 รูปแบบกระเป๋า wire frame

ที่มา : รักเลยย์, 2551

ข) แบบ backpack เป็นกระเป๋าสะพายแบบที่เรียกว่ากระเป๋าเป้สะพาย หลังในกลุ่มนี้เน้นเรื่องการจำลองแบบชัดเจนเพื่อความสะดวกสบายในการใช้งาน ดังภาพ 2.12

ภาพ 2.12 รูปแบบกระเป๋า backpack

ที่มา : รักเลยย์, 2551

ณ) แบบ barrel รูปทรงเป็นทรงกระบอกกลมหรือตัดทอนรูปแบบเป็นเหลี่ยมตามภาพ ดูง่ายมากขึ้นในกลุ่มนี้ รูปแบบยังเห็นกันมากมายทั่วไปในท้องตลาด ดังภาพ

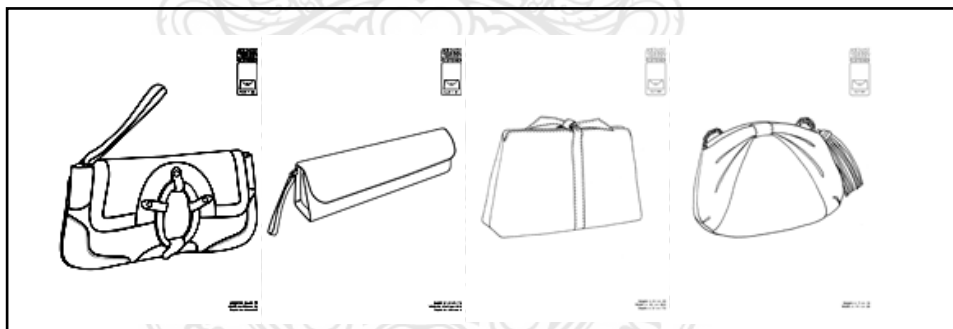
2.13

ภาพ 2.13 รูปแบบกระเป๋า barrel

ที่มา : รักเฉลี่ย, 2551

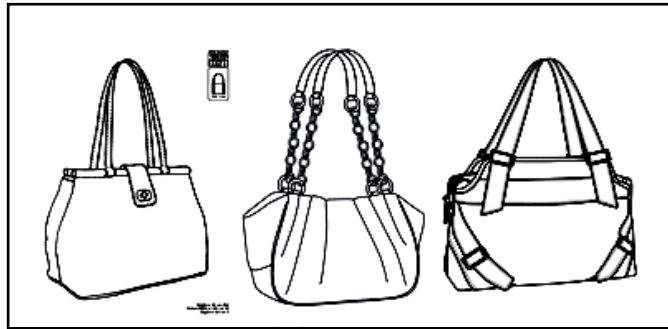
ญ) แบบ clutch รูปแบบเป็นแนวกระเป๋าใส่สตางค์ หรือมือถือนำพา กระเป๋า ภาตริรูปแบบเป็นการใช้ถือนำพามากกว่าการสะพายเน้นใบเล็กเป็นส่วนมาก ดังภาพ 2.14

ภาพ 2.14 รูปแบบกระเป๋า clutch

ที่มา : รักเฉลี่ย, 2551

ฎ) แบบ double handle รูปแบบเป็นกระเป๋าที่มีการใช้สายสะพายที่เหมือนกัน 2 ข้างและใช้ 2 เส้นที่เหมือนกัน จุดสำคัญเด่นชัดคือสายสะพาย ดังภาพ 2.15

ภาพ 2.15 รูปแบบกระเป๋า double handle

ที่มา : รักเลย, 2551

ฐ) แบบ drawstring รูปแบบกระเป๋านำเน้นการปิดเปิดบริเวณปากกระเป๋าโดยใช้วิธีแบบรูดปากกระเป๋าเป็นจุดสำคัญ ดังภาพ 2.17

ภาพ 2.17 รูปแบบกระเป๋า drawstring

ที่มา : รักเลย, 2551

ท) แบบ facile เป็นกระเป๋าทรงเน้นเรื่องความสะดวกสบาย รูปทรงใหญ่ จะเน้นการปิดเปิดด้วยกระดุมแม่เหล็กเปิดปิดปากกระเป๋าได้ง่าย ดังภาพ 2.18

ภาพ 2.18 รูปแบบกระเป๋า facile

ที่มา : รักเลย, 2551

2.1.4 โครงสร้างผ้าและผืนผ้า

2.1.4.1 วัตถุดิบประเภทเส้นใย (fibers) เส้นใยเป็นวัตถุดิบเริ่มต้นของการผลิตผ้าไม่ทอซึ่งต้องมีการเตรียม โดยเริ่มจากการตะกอยให้เส้นใยกระจายออกจากกัน แล้วนำเส้นใยไปวางเพื่อให้เกิดการเรียงตัวของเส้นใยเป็นระเบียบไม่เกาะกลุ่มกัน ซึ่งจะออกมาเป็นแผ่นใย (web) แล้วผ่านกระบวนการต่อไป เส้นใยยังมีส่วนผสมในอัตราส่วนของผืนผ้าจำนวนมากกว่าส่วนผสมอื่น เพราะเป็นส่วนผสมที่ทำหน้าที่เป็นตัวผ้า (เนื้อผ้า) ฉะนั้นชนิดของเส้นใยจึงมีคุณสมบัติต่อผ้าโดยตรง เส้นใยที่ใช้ผลิตผ้าไม่ทอ มีหลายชนิด จำแนกคุณสมบัติของเส้นใยได้ดังนี้ ดังตาราง 2.1

ตาราง 2.1 คุณสมบัติของเส้นใยที่มีผลกับผ้าไม่ทอ

ใย	ข้อดี	ข้อเสีย
1. โพลีเอสเตอร์ (polyester)	<ul style="list-style-type: none"> - การกลับคืนตัวดี - การยืดหยุ่นตัวสูง - การตกแต่งง่าย - การทนความร้อนสูง - ความแข็งแรงขณะเปียกสูง 	<ul style="list-style-type: none"> - เกิดไฟฟ้าสถิตจะรวมตัวเป็นกระจุก
2. อซิเตดใยยาว (acetate filament)	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่เป็นกลุ่ม - การกลับคืนตัวดี - การตกแต่งง่าย - ปรับแต่งง่าย - ผิวสัมผัสดี 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่แข็งแรงขณะเปียก - การต้านทานแรงขาดต่ำ - ไม่ค่อยนุ่มนวล
3. โพลีเอไมด์ (polyamide)	<ul style="list-style-type: none"> - ความแข็งแรงขณะเปียกสูง - ทนสารเคมีได้ - ความยืดหยุ่นตัวดี - ต้านทานรอยเปื้อนดี - ทำการผลิตโดยใช้ความร้อนได้ดี - แห้งเร็ว 	<ul style="list-style-type: none"> - ผิวสัมผัสกระด้าง มีการเกาะตัวแน่น - รวมตัวเป็นเม็ดสูง - ราคาสูง
4. วิสคอสส์เรยอนใยยาว (viscose filament)	<ul style="list-style-type: none"> - ความแข็งแรงดี - ตกแต่งง่าย - ไม่เป็นกระจุก - ทำความสะอาดง่าย - ขนาดใหญ่ - ราคาถูก 	<ul style="list-style-type: none"> - ความแข็งแรงขณะเปียกต่ำ - แห้งช้า - ผิวสัมผัสกระด้าง - ต้านทานรอยขีดข่วนต่ำ
5. อะคริลิกหรือออร์ลอน (acrylic)	<ul style="list-style-type: none"> - การคืนตัวดี - ตกแต่งง่าย - ไม่ทำปฏิกิริยากับสารเคมี - ผิวสัมผัสนุ่ม - ขนาดใหญ่ - การต้านทานความชื้นดี - ความหนาแน่นดี 	<ul style="list-style-type: none"> - ต้านทานรอยขีดข่วนต่ำ - ราคาสูง

2.1.4.2 ฝืนผ้าและโครงสร้างผ้า ฝืนผ้าเกิดจากการนำเส้นใยมาผ่านกระบวนการทอ (woven) การถัก (knitted) หรือเป็นผ้าไม่ทอ (nonwoven) ความหนาบางและลักษณะของฝืนผ้าขึ้นอยู่กับขนาด สมบัติของเส้นใยที่นำมาทอ และลักษณะของการทอ เช่น ผ้าทอลายสอง เป็นต้น

2.1.4.3 ลักษณะของผ้าถัก (knitted fabrics) ผ้าถักหรือที่นิยมเรียกว่า ผ้ายืด (พรชัย, 2550) มีลักษณะโครงสร้างเป็นห่วงคล้องกันเป็นฝืนผ้า ซึ่งเกิดจากการใช้เข็ม (needle) ถักเพื่อให้เกิดเป็นห่วงของด้ายที่มีการสอดขัดกันมีทั้งถักด้ายพุ่ง และ ด้ายยืน การถักผ้าเป็นเทคโนโลยีที่มนุษย์รู้จักมานาน เนื่องจากไม่ต้องใช้อุปกรณ์ที่ยุ่งยากซับซ้อน มีเพียงเข็ม 1 ด้ามก็สามารถถักด้วยมือได้ หลักในการถักผ้าเกิดจากการใช้เส้นด้ายเพียงชุดเดียวแล้วใช้เข็มเกี่ยวให้ห่วงคล้องต่อเนื่องกันไปเรื่อยๆ ผ้าที่ได้จะมีการดัดยืดได้ทุกทิศทาง แม้ว่าเส้นด้ายที่ใช้จะไม่มี ความยืดหยุ่นก็ตาม ลักษณะของผ้าจะมีความโปร่ง อากาศผ่านได้ดี สามารถดูดความชื้นได้ดี มีน้ำหนักเบา ทนต่อการยับ แต่อาจมีการหดตัวสูง ปัญหาที่เกิดขึ้นคือ ถ้ามีการขาดที่ผ้าห่วงใด ห่วงหนึ่งจะมีการขาดต่อเนื่องเป็นวงกว้าง การถักผ้ามีข้อดีคือ สามารถเปลี่ยนรูปแบบการถักได้ตลอดเวลาในเครื่องถักเดียวกัน โครงสร้างของผ้าประกอบด้วย 2 แนว คือ แนวที่ห่วงถักวิ่งไปตามแนวยาวเรียกว่า ห่วงถักหรือเวล (wale) ซึ่งเปรียบได้กับเส้นด้ายยืนในผ้าทอ อีกแนวหนึ่งคือ จำนวนแถวของห่วงถักที่เพิ่มขึ้นไปเรื่อยๆ เรียกแนวนี้ว่าแถวถักหรือคอร์ส (course)

ก) ประเภทของผ้าถัก สามารถแบ่งผ้าถักออกเป็น 2 แบบใหญ่ คือ ผ้าถักตามแนวนอน (weft knit fabrics) อาจเรียกว่า ผ้าถักตามแนวขวาง เป็นลักษณะของการถักแบบดั้งเดิม อาจจะเป็นการถักด้วยมือ เช่น การถักโครเชต์ แต่ปัจจุบันพัฒนามาใช้เครื่องจักรแทนผลิตภัณฑ์ที่ได้สามารถทำเป็นฝืนผ้าที่มีรูปทรงต่างๆ ได้ แบ่งฝืนผ้าตามลักษณะของการถักออกเป็น ผ้าถักแบบพื้นหรือแบบธรรมดา (plain knitted fabrics) เป็นผ้าถักแบบชั้นเดียว เช่น ผ้าเจอร์ซี (jersey) มีลักษณะของผ้าด้านหน้าและด้านหลังไม่เหมือนกัน สามารถยืดตัวในแนวกว้างมากกว่าแนวยืน เมื่อด้ายขาดตัวด้ายจะวิ่งไปตามแนวยืน ผ้าถักแบบริบ (rib fabrics) เป็นผ้าถักที่มีลักษณะของผ้าด้านหน้าและด้านหลังเหมือนกัน ผ้าสามารถยืดตัวตามแนวกว้างได้มาก เมื่อด้ายขาดทิศทางของเส้นด้ายจะวิ่งจากบนลงล่าง ผ้าถักแบบเพิร์ล (purl fabrics) เป็นผ้าที่มีด้านหน้าและด้านหลังเหมือนกัน สามารถดัดยืดได้ทุกทิศทาง เมื่อด้ายขาดเส้นด้ายจะวิ่งไปตามแนวยาว เป็นผ้าที่ค่อนข้างหนา ผ้าถักแบบอินเตอร์ล็อก (interlock structure) เป็นผ้าที่มีลักษณะเหมือนกันทั้ง 2 ด้าน มีโครงสร้างค่อนข้างแน่น เมื่อด้ายขาดจะเริ่มจากปลายด้านใดด้านหนึ่งเท่านั้น ผ้าถักแบบสองชั้น (double knit fabrics) เนื้อผ้าคล้ายกับเป็นผ้า 2 ฝืนถักยึดติดกัน เป็นผ้าที่อยู่ตัวมีการดัดยืดน้อยมาก ไม่มีการลู่ ลักษณะโครงสร้างดูเหมือนผ้าทอ และอีกประเภทหนึ่งคือ ผ้าถักตาม

แนวยืน (warp knit fabrics) หรือผ้าถักตามแนวยาวเป็นผ้าที่มีลักษณะคล้ายผ้าทอ ส่วนมากถักออกมาเป็นผืน ไม่มีรูปทรงอื่น โครงสร้างของผ้ามีความแข็งแรง ไม่ยืดตัว เป็นผ้าที่มีผิวหน้าเรียบ ไม่ยับหรือหดตัว ทนต่อการขัดถู และไม่เกิดการลู่ของเส้นด้าย แบ่งผืนผ้าตามลักษณะของการถักออกเป็น ผ้าถักแบบทริคอต (tricot knit fabrics) เป็นผ้าที่มีโครงสร้างโปร่ง สามารถระบายความชื้นดี เนื้อผ้าฟู ไม่หนักแต่ทั้งตัวดี มีความนุ่มนวล ไม่ยับ ไม่ยืดตัวทนต่อการขัดถูและมีความเหนียว ผ้าถักแบบราเชล (raschel warp knit fabrics) เป็นผ้าที่ใช้เส้นด้ายขนาดใหญ่กว่า การถักแบบอื่นและสามารถถักให้มีลวดลายได้มาก ผลิตภัณฑ์ที่ได้เป็นผ้าลูกไม้จนถึงผ้าตาข่ายที่มีความแข็งแรงมาก ผ้าถักแบบมิลานีส (milanese) เป็นผ้าถักที่ใช้เทคนิคการปักแตกต่างกันหลายแบบแต่ส่วนมากจะได้ผ้าที่มีสมบัติคล้ายผ้าทริคอต คือ มีความเรียบ มีการยืดหยุ่นดี เนื้อมีความสม่ำเสมอ มีความเหนียวแต่เป็นผ้าที่มีต้นทุนการผลิตค่อนข้างสูง ผ้าถักแบบซิมเพลกซ์ (simplex) เป็นผ้าที่ใช้เข็มสปริงในการถัก ลักษณะของผ้าดูเหมือนผ้าทริคอตสองหน้า เป็นผ้าที่มีความนิ่มแต่มองดูคล้ายผ้าหนังกลับ มีการผลิตน้อย

2.1.4.4 ผ้าไม่ทอ (non-woven fabric) ราว 30 กว่าปีที่ผ่านมามี 2 ชนิด คือ ผ้าสักหลาดและผ้าอัดใยฝ้ายซึ่งมีกระบวนการผลิตเหมือนกันโดยวิธีอัด ปัจจุบันการอัดเส้นใยให้ติดกันทำได้หลายวิธี มีความคงทนลักษณะโดยทั่วไปเหมาะสมแก่ประโยชน์ใช้สอยเฉพาะอย่าง ทั้งนี้ผ้าไม่ทอ (non-woven fabric) เป็นผลผลิตทางสิ่งทออย่างหนึ่ง ส่วนใหญ่จะเป็นแบบแบนราบ เส้นใยหรือด้ายติดกันได้โดยเชิงกล อาจเป็นวิธีสอดขัดกันหรือยึดอยู่ด้วย สารช่วยติด หรือรวมกับวัสดุสิ่งทออื่น หรือกับวัสดุอื่นที่มีใช้สิ่งทอผ้าไม่ทอแบบอัดติดเชิงกล (mechanically non-woven) ยึดกันอยู่โดยกระบวนการเชิงกล ใช้เส้นใยหรือด้ายทำให้ติดกันเป็นแผ่น โดยให้ใยแต่ละเส้นสอดขัดกันหรืออาจเป็นหมู่เส้นใยหรืออาจเป็นเส้นด้าย ผ้าไม่ทอแบบ bonded ยึดกันโดยกระบวนการเคมี ความร้อน และใช้ความดันเป็นหลัก นอกจากนี้เส้นใยหรือเส้นด้ายทำให้ยึดติดกันเป็นแผ่นโดยสารช่วยติดแบบยางเหนียว หรืออาจยึดติดกัน โดยส่วนประกอบของเส้นใยผ้าที่อัดให้เส้นใยยึดติดกันได้โดย ผ้าไม่ทอแบบ laminating คือ ผ้าไม่ทอ ที่ใช้แผ่นเส้นใยหรือเส้นด้ายที่ได้อัดติดกันมาแล้วครั้งหนึ่ง มาอัดให้ติดกันอีกครั้ง โดยมีผ้าหลายชั้นทำให้ติดกันโดยกระบวนการเชิงกล และคุณสมบัติอัดติด เพื่อประโยชน์เฉพาะอย่าง เช่น ต้องการทำให้หนากว่าปกติ หรือต้องการทำให้แข็งแรงกว่าปกติ จะอัดให้ติดกัน หรือใช้สารเคมีช่วยติด หรือเป็นผ้า 2 ผืนอัดด้วยสารเคมีให้ติดกันก็ได้ กระบวนการ laminating นี้ ใช้ทำผ้าอัดที่ต้องการให้ผ้าคงรูปเนื้อหนา หรือไม่ต้องการใช้ซับใน เช่น ผ้าด้านนอกเป็นผ้าถักเนื้อหนาแต่โปร่ง อัดติดด้วยแพรเจอร์ซีเนื้อบางเป็นชั้นใน เวลาตัดเย็บไม่

ต้องใส่ซับใน ทำได้หลายแบบ เช่น ใช้กาวยาว (permanent adhesive) โฟมแผ่นบางๆ (foam) หรือเรซินผง มีเครื่องจักรพิเศษสำหรับอัดโดยเฉพาะ

ก) ชนิดของผ้าไม่ทอเมื่อพิจารณาตามลักษณะของผ้าไม่ทอที่ผลิต ออกจำหน่ายประกอบกับกระบวนการวิธีผลิต kerma และ meyer ได้แบ่งเป็นหมวดหมู่เข้าใจได้ง่ายยิ่งกว่าของผู้อื่น ดังนี้ ผ้าไม่ทอ ที่ผลิตจากเส้นใยโดยตรง ผ้าซึ่งอัดให้เส้นใยติดกันได้โดยวิธีกล (felting) คือ ผ้าซึ่งเส้นใยยึดติดกันอยู่ได้โดยคุณสมบัติอัดติดของเส้นใย และผ้าซึ่งเส้นใยยึดติดกันโดยเทคนิคการผลิต ใช้เส้นใยหรือด้ายเป็นหลัก

ข) ผ้าไม่ทอสามารถแบ่งตามการยึดติดได้เป็น 3 ลักษณะ คือ การทำให้ติดโดยเชิงกล (mechanical bonding) การทำให้ติดโดยใช้สารช่วยติด (chemical bonding) และ การทำให้ติดโดยใช้ความร้อน (thermal bonding)

ค) คุณสมบัติผ้าไม่ทอ คุณสมบัติของผ้าไม่ทอตามประโยชน์ใช้สอย ขึ้นอยู่กับคุณสมบัติเดิมของเส้นใย เส้นด้าย หรือผ้าที่ใช้ คุณสมบัติของสารช่วยติด และ กระบวนการผลิต คณะกรรมการของสมาคมนักเคมีและสีทางสิ่งทอ ร่วมกับสมาคมทดสอบวัสดุของสหรัฐอเมริกา ได้ศึกษาค้นคว้าอย่างถี่ถ้วน พร้อมทั้งกำหนดวิธีทดสอบขึ้น ประกอบกับสถาบันหลายประเทศได้ศึกษาค้นคว้าให้ละเอียดยิ่งขึ้นโดยรวมเอาคุณสมบัติของผ้าไม่ทอที่ใช้เป็นผ้าตัดเสื้อผ้าไว้ด้วยดังต่อไปนี้

ง) คุณสมบัติทั่วไปของผ้าไม่ทอส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับคุณสมบัติเส้นใยโดยตรง และองค์ประกอบอื่น กระบวนการผลิตผ้าไม่ทอนั้น สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้มากมายหลายด้าน เช่น เสริมส่วนต่างๆ ของเสื้อผ้า ตกแต่งบ้าน เครื่องเรือน เครื่องปรับอุณหภูมิ ส่วนประกอบชุดชั้นในสตรี ส่วนประกอบรถยนต์ วัสดุก่อสร้าง และอื่นๆ ซึ่งนับว่าผ้าไม่ทอสามารถที่จะดัดแปลงนำไปใช้ด้านอื่นๆ นอกจากด้านเครื่องนุ่งห่มได้อีกมากมาย ในปัจจุบันผ้าไม่ทอนับว่ามีความสำคัญมากในอุตสาหกรรมสิ่งทอ มีความต้องการมากขึ้นเป็นลำดับ เพราะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้หลายหลาก เทคโนโลยีการผลิตได้พัฒนาก้าวหน้าไปมาก เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการ ทำให้กระบวนการผลิตผ้าไม่ทอมีหลายลักษณะ มีผ้ามากมายหลายชนิด

2.1.4.5 คุณสมบัติของผ้าตัดเย็บเสื้อผ้า ได้แก่ การกลับคืนตัวดี การยืดหยุ่นตัวสูง การตกแต่งง่าย การทนความร้อนสูง ความแข็งแรงขณะเปียกสูง ความคงทนของสี

2.1.4.6 คุณสมบัติของผ้าตัดเย็บกระเป๋า ได้แก่ ความแข็งแรงดี ความคงทนของสี ความคงตัว (คงรูป) ความคงทนต่อการซัก

2.1.5 การออกแบบแฟชั่นเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย

2.1.5.1 ความหมายของการออกแบบเสื้อผ้า คำว่า “ การออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า fashion design หรือ costume design ความหมายของการออกแบบเครื่องแต่งกายไว้ว่า การออกแบบเครื่องแต่งกายเป็นการแสดงตัวอย่างของเครื่องแต่งกาย ซึ่งแต่ละแบบตัวอย่างจะมีคุณลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันไป ตามแนวคิดสร้างสรรค์ ” (เสาวลักษณ์, 2549) การออกแบบเสื้อผ้ามีมาช้านานแล้ว แต่ขึ้นอยู่กับการใช้งานกับเสื้อผ้า ซึ่งในอดีตอาจเป็นการออกแบบเพื่อปกปิดร่างกาย และเพิ่มความสวยงามให้กับตัวเสื้อผ้า แต่ในปัจจุบันได้มีการออกแบบเสื้อผ้ากันมากขึ้นเพื่อเป็นธุรกิจและมีการแข่งขันกันสูงในเรื่องการออกแบบและตัดเย็บเพื่อขายความคิดสร้างสรรค์ ฝีมือการออกแบบและตัดเย็บ และความสะดวกสบายของเสื้อผ้า ดังนั้นการออกแบบในแต่ละแบบมีความสำคัญเป็นอย่างมาก

2.1.5.2 ลักษณะของการออกแบบเสื้อผ้า ลักษณะของเสื้อผ้าและการแต่งกายของแต่ละคน จะแสดงออกถึงเอกลักษณ์ของบุคคลนั้น และถ้าเสื้อผ้าลักษณะใดเป็นที่นิยมจากคนหมู่มากในสังคม ก็แสดงว่าบุคคลนั้นได้รับความสำเร็จในการแต่งกาย และจะเรียกลักษณะของเสื้อผ้าที่ได้รับความนิยมนั้นว่า แฟชั่น (fashion) ซึ่งคำว่า แฟชั่นไม่ได้มีความหมายเฉพาะเครื่องแต่งกายเท่านั้น แต่จะใช้กับการกระทำใดๆ ที่เป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวาง เช่น การนิยมใช้สินค้าชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือความนิยมในการใช้เครื่องประดับตกแต่งส่วนต่างๆ ของร่างกาย เป็นต้น แต่คำว่า แฟชั่น (fashion) ในความหมายของเสื้อผ้าจะหมายถึง พฤติกรรมในด้านการแต่งกาย ซึ่งหมุนเวียนอยู่ตลอดเวลา ถ้าแต่งกายเหมือนกับคนส่วนใหญ่ในช่วงนั้นก็เรียกว่า ทันสมัย แต่ถ้าแต่งกายต่างจากคนส่วนใหญ่ในช่วงนั้นก็เรียกว่า ล้าสมัย นอกจากรูปแบบและลักษณะของเสื้อผ้าจะเป็นสาเหตุให้เกิดแฟชั่นแล้ว บุคลิกภาพของแต่ละคน ก็มีส่วนสำคัญในการสนับสนุนให้เกิดแฟชั่นได้เช่นกัน เช่น ดาราภาพยนตร์ หรือดารานักร้อง ชื่อดังที่ทุกคนชื่นชอบ คนส่วนใหญ่ก็จะพยายามลอกเลียนแบบดารานักร้องผู้นั้น โดยเฉพาะในปัจจุบันเทคโนโลยีด้านการสื่อสารก้าวหน้าและมีความรวดเร็วขึ้น แฟชั่นที่เกิดจากการลอกเลียนแบบจึงเกิดขึ้นอย่างแพร่หลายและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น (เสาวลักษณ์, 2549) ได้แบ่งการออกแบบเสื้อผ้าออกเป็น 2 ลักษณะคือ

ก) การออกแบบในโครงสร้างของเสื้อผ้า (structure design) หมายถึง การกำหนดโครงสร้าง รูปทรง และเส้นกรอบนอก (silhouettes) ของเสื้อผ้า รวมถึงชนิดของตะเข็บเสื้อ ชนิดของปกเสื้อ ชนิดของแขนเสื้อ ชนิดของกระเป๋าสี เนื้อผ้าที่นำมาตัดเย็บและส่วนปลีกย่อยอื่นๆ ซึ่งถือเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับตัวเสื้อ ถ้าขาดส่วนตกแต่งนั้นไปจะทำให้เสื้อผ้านั้นไม่

สมบูรณ์ การออกแบบในโครงสร้างนี้จัดว่ามีความสำคัญมาก เพราะถ้าสามารถออกแบบในโครงสร้างได้ดีจะมีผลทำให้เสื่อผ้านั้นเป็นเสื่อผ้าชั้นสูง และมีราคาแพงนอกจากนั้นยังอยู่ในสมัยได้นานอีกด้วย

ข) การออกแบบตกแต่งเพิ่มเติมภายนอกโครงสร้าง (decorative design) เสื่อผ้าบางตัวอาจได้รับการออกแบบตกแต่งเพิ่มเติมเพื่อเพิ่มคุณค่าให้กับเสื่อตัวนั้น โดยการนำวัสดุอื่นนำมาเพิ่มเติมทำให้เกิดลวดลายในตัวเสื่อ เช่น ติดลูกไม้ กระดุม ปักลวดลาย ติดโบ เป็นต้น การตกแต่งที่สามารถเสริมแบบเสื่อเดิมให้เด่นขึ้น ควรใช้ส่วนตกแต่งเหล่านั้นให้สัมพันธ์และมีความเหมาะสมกับโครงสร้างของเสื่อ โดยเฉพาะในเรื่องของ สี ขนาด และ ผิวสัมผัส และวัสดุที่จะนำมาตกแต่งกับบริเวณที่จะตกแต่ง

2.1.5.3 หลักการพื้นฐานในการออกแบบเสื่อ การออกแบบเสื่อผ้าเครื่องแต่งกาย นักออกแบบจำเป็นต้องมีความรู้พื้นฐาน ในเรื่องขององค์ประกอบต่างๆ (เสาวลักษณ์, 2549) ที่สำคัญดังต่อไปนี้

ก) หลักการใช้เส้น เส้น (line) เป็นส่วนสำคัญที่สุดในการออกแบบและเป็นพื้นฐานในการเริ่มต้นเรียนรู้เกี่ยวกับงานศิลปะทุกแขนง เส้นที่ใช้ในการออกแบบมีมากมายหลายลักษณะ เส้นเป็นส่วนประกอบที่ทำให้การออกแบบเกิดความรู้สึกได้ต่างๆ กัน เพราะเส้นมีผลต่อการมองเห็นของมนุษย์อันเกิดจากสามัญสำนึกที่คล้ายกัน เส้นบนตัวเสื่อ มี 2 ชนิด คือ เส้นตรง และเส้นโค้ง นอกจากเส้นที่มองเห็นบนตัวเสื่อแล้ว ยังมีเส้นอีกชนิดหนึ่งเรียกว่า เส้นกรอบนอก ซึ่งเส้นแต่ละชนิดจะให้ความรู้สึกที่แตกต่างกันออกไปดังนี้

ข) เส้นตรง (straight line) เส้นตรงจะให้ความรู้สึกแน่นอนแข็งแรง เข้ม หยาบ แข็งกระด้าง ไม่ประณีประนอม เส้นตรงที่ใช้ในงานศิลปะการออกแบบเสื่อแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ เส้นตรงแนวตั้ง (vertical line) จะช่วยเพิ่มความสูงให้กับผู้ที่ต้องการให้รูปร่างสูงโปร่ง แต่ถ้าใช้เส้นตรงแนวตั้งที่มีขนาดใหญ่ซ้ำกันมากๆ จะกลายเป็นเพิ่มความกว้างได้และผลของการใช้เส้นตรงแนวตั้งจะเป็นอย่างไรนั้น ขึ้นอยู่กับช่องไฟและความเข้มของพื้นที่ที่ติดกับเส้นนั้น เส้นตรงแนวตั้งที่มีช่องไฟที่จะสามารถนำสายตาขึ้นไปสู่ใบหน้าได้ แต่ถ้าช่องไฟของลวดลายนั้นขยายกว้างขึ้น หรือมีช่องไฟต่างๆ กัน ขนานกัน จะทำให้สายตาสังเกตเห็นความกว้างเด่นชัดกว่าความสูง เส้นตรงแนวราบ หรือเส้นตรงแนวนอน (horizontal line) จะช่วยเพิ่มความกว้าง แต่ถ้ามีช่องไฟและความเข้มเข้ามาเกี่ยวข้องก็อาจจะให้ผลตรงกันข้าม เส้นตรงแนวราบจะพบในลวดลายผ้า เส้นเอง เส้นต่อก เส้นต่อสะโพก เข็มขัด และเส้นชายกระโปรง

และส่วนตกต่างในแนวราบหรือตามขวาง ถ้าความเข้มและขนาดของแนวราบเป็นจุดเด่นมากเท่าใดก็จะดูเตี้ยและกว้างขึ้นตามไปด้วย และเส้นเฉียง หรือเส้นทะแยงมุม (diagonal line) ขึ้นอยู่กับองศาของเส้นเฉียงนั้น ถ้าองศาน้อยจะให้ผลไปในทางแนวนอนหรือแนวราบ ถ้าองศาของเส้นเฉียงมากเกือบเป็น 90 องศา จะให้ผลไปในทางแนวตั้ง เส้นเฉียงเป็นเส้นที่นิยมใช้ เมื่อต้องการซ่อนความบกพร่องของรูปร่าง นอกจากนั้นยังให้ความรู้สึกสดชื่น กระปรี้กระเปร่า มีชีวิตชีวาอีกด้วย การใช้เส้นเฉียงที่ทำมุมสลับกันในลักษณะของเส้นซิกแซก หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าเส้นทะแยงตัดแปลงสามารถลวงตาให้ดูหักเหไปตามมุมของลาย จะพบเส้นลักษณะนี้ได้จากลวดลายของผ้าซึ่งเกิดจากการพิมพ์และการทอเช่น ผ้าทอลายก้างปลา (herring bone) เป็นต้น

ค) เส้นโค้ง (curve line) การนำเส้นโค้งมาใช้ในการออกแบบเสื้อผ้ามีส่วนสัมพันธ์กับรูปร่างมากที่สุด เพราะเส้นโค้งสามารถคล้อยตามรูปร่างของคนมากที่สุด และถ้าเส้นโค้งขยายวงกว้างมากขึ้นจนเกือบเป็นเส้นวงกลม จะให้ความรู้สึกคล่องแคล่องมากขึ้นตามลำดับ เส้นโค้งที่ไม่เน้นความโค้งมากเกินไปจะทำให้เกิดความรู้สึกอ่อนโยน สุภาพ แนวของเส้นโค้งบนตัวเสื้อมีผลสัมพันธ์กับส่วนโค้งของร่างกาย ถ้าร่างกายมีส่วนโค้งส่วนเว้ามากๆ เส้นโค้งบนตัวเสื้อจะถูกเน้นให้ชัดเจนขึ้น แต่อย่างไรก็ตามการใช้เส้นโค้งในการออกแบบเสื้อไม่ควรใช้มากเกินไปเพราะนอกจากจะไม่เกิดจุดเด่นแล้ว ยังสร้างความลำบากในการตัดเย็บอีกด้วย

ง) เส้นกรอบนอก การใช้เส้นกรอบนอกของเสื้อผ้านั้นมีมาตั้งแต่สมัยโบราณ และได้วิวัฒนาการมาจนถึงปัจจุบัน เส้นกรอบนอกมีบทบาทสำคัญในการออกแบบเสื้อผ้า เพราะนอกจากจะเป็นตัวกำหนดโครงร่างภายนอกของเสื้อผ้านั้นแล้ว เส้นกรอบนอกที่ดีมักจะทำให้เกิดความประทับใจเมื่อพบเห็นครั้งแรก เส้นกรอบนอกของเสื้อผ้านั้นจะส่งผลกระทบต่อส่วนต่างๆ ของเสื้อผ้าและรูปร่างได้ สำหรับเสื้อของผู้ที่มีรสนิยมดี มักจะเน้นเส้นกรอบนอก มากกว่าการตกแต่งภายในตัวเสื้อที่หรูหรามากเกินไป แบบเสื้อเรียบๆ จะอยู่ในสมัยนิยมได้นานกว่าแบบเสื้อที่ตกแต่งมากๆ ในการออกแบบเสื้อ ถ้าเสื้อตัวใดมีเส้นกรอบนอกเด่นแล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องมีเส้นภายในตัวเสื้อที่เด่นตามไปด้วย เส้นกรอบนอกที่ใช้ในอดีตจนถึงปัจจุบันมี 3 แบบคือ ทรงตรง ทรงบาน และทรงหางกระรอก เส้นกรอบนอกแต่ละแบบมีผลต่อการออกแบบและการตกแต่ง เส้นกรอบนอกจะเปลี่ยนไปตามสมัยนิยมอย่างช้าๆ จะเห็นวก่อนปี ค.ศ.1905 นิยมทรงกระบอก ต่อมาเปลี่ยนเป็นทรงบานแล้ว จึงเปลี่ยนเป็นทรงตรง เป็นลักษณะการหมุนเวียนสลับกันไป (ศรีนวล, 2533) การออกแบบและการตกแต่งเสื้อให้เหมาะสมและสวยงาม นักออกแบบต้องเอา

ใจองค์ประกอบต่างๆ ของการออกแบบ ซึ่งต้องยึดหลักและกฎเกณฑ์ของศิลปะ ทั้งในด้านความงามและด้านประโยชน์ใช้สอย เพื่อให้ได้ผลงานที่สวยงาม (เสาวลักษณ์, 2549)

2.1.5.4 การออกแบบเสื้อผ้าโดยยึดกฎเกณฑ์ของศิลปะ

ก) สัดส่วน (proportion) คือ ความสัมพันธ์ระหว่างแบบเสื้อ และขนาดของส่วนต่างๆ ในแบบเสื้อซึ่งต้องมีสัดส่วนที่สัมพันธ์กัน ความสัมพันธ์ที่ได้จะต้องทำให้เกิดความรู้สึกที่ไม่มากเกินไปหรือน้อยเกินไป เบาเกินไปหรือนหนักเกินไป ใหญ่เกินไปหรือเล็กเกินไป นอกจากนั้นสัดส่วนยังเน้นความสัมผัสของส่วนย่อยบนเสื้อผ้าซึ่งกันและกันอีกด้วย ในงานออกแบบเสื้อจะต้องนำองค์ประกอบของศิลปะมาใช้ร่วมกัน ดังนั้นกฎเบื้องต้นทางด้านศิลปะ จะช่วยให้เกิดแนวความคิดเรื่องการจัดภาพที่ดีได้ และจะเป็นส่วนที่ช่วยให้เกิดความคิดด้านศิลปะ จะช่วยให้เกิดแนวความคิดเรื่องการจัดภาพที่ดีได้ และจะเป็นส่วนที่ช่วยให้เกิดความคิดด้านการออกแบบเสื้อที่ดี สัดส่วนที่สวยงาม และน้ดออกแบบทั่วไปนิยมใช้คือ หลักของโกลเดนมีน (golden mean) หมายถึง อัตราส่วน 3:5:8 หรือ 5:8:13 โดยสมมุติให้ความยาวของเสื้อผ้า ตั้งแต่คอเสื้อจนถึงชายกระโปรงเป็น 8 หรือ 13 ส่วน เมื่อต้องการจะแบ่งเสื้อชุดนี้ออกเป็น 2 ส่วน ถ้าให้ความยาวทั้งหมดเป็น 13 ส่วน ควรแบ่งส่วนหนึ่งให้เท่ากับ 5 และ อีกส่วนหนึ่งเท่ากับ 8 ไม่ควรแบ่งให้ส่วนทั้ง 2 เท่ากัน

ข) รูปร่าง (shape) คือ เส้นรอบนอกของวัตถุที่แสดงให้เห็นเป็นลักษณะ 2 มิติ คือ ความสูงและความกว้าง สำหรับเสื้อผ้าที่จะสวยใส่ได้สวยงามบนรูปร่างของนางแบบ ปัญหาที่เกี่ยวกับสรีระของร่างกายเป็นสิ่งสำคัญ โดยเฉพาะผู้หญิงทุกคนย่อมมีจุดดีและจุดอ่อนในเรือนร่าง เครื่องแต่งกายบนเรือนร่างของคนเราจะดูดี ถ้าสามารถออกแบบให้เสื้อผ้าปกปิดข้อบกพร่องของรูปร่างได้อย่างถูกต้องตามหลักการออกแบบ ในงานออกแบบเสื้อแบ่งลักษณะของรูปร่าง ออกเป็น 7 ประเภทดังนี้ รูปร่างปกติ (average shape) หมายถึง รูปร่างที่มีสัดส่วนที่ดี และมีความสมดุลในโครงสร้างอย่างลงตัวที่สุด ไหล่และสะโพกมีสัดส่วนที่เหมาะสม รวมทั้งมีเส้นเอวที่ชัดเจน สามารถโชว์รูปร่างได้ทั้งตัว ผู้ที่มีรูปร่างปกติจึงสามารถเลือกสวมใส่เสื้อผ้าได้ทุกรูปแบบ ไม่เกิดปัญหาใดๆ ให้กับนักออกแบบ รูปร่างเป็นรูปทรงลิ้ม (wedge shape) หมายถึง รูปร่างที่มีช่วงไหล่กว้าง หน้าอกใหญ่ ต้นแขนใหญ่ แต่ช่วยสะโพกจะแคบกว่าคนที่รูปร่างปกติ แผ่นหลังกว้าง และมีช่วงขายาวเรียว ในการออกแบบเครื่องแต่งกายควรเลือกเสื้อผ้าที่สามารถปิดบังหรือกลบเกลื่อนช่วยบนซึ่งจะแลดูหนา ให้แลดู บางลง และในขณะเดียวกันก็ควรเน้นแบบเสื้อที่ช่วยเสริมให้ดูสะโพกแลดูเด่นขึ้น การออกแบบเสื้อให้ผู้ที่มีรูปร่างทรงลิ้มนี้ควรคำนึงถึง

สิ่งต่อไปนี้เป็นคือ แบบเสื้อ ควรเลือกแบบที่มีลักษณะเรียบง่าย อาจใช้ทรงตรงหรือเสื้อเชิ้ตที่คอตรงแถว แขนเสื้อที่เหมาะสมคือแขนเสื้อที่มีลักษณะขึ้นไหล่ติดกับแขนประเภทแขนแร็กแลน (raglan sleeve) แบบกระโปรง ควรเป็นกระโปรงทรงยาวแบบเรียบ หรือแบบจับจีบก็ได้ แต่ควรเลือกผ้าที่มีเนื้อบางเบา รูปร่างเป็นรูปทรงนาฬิกาทราย (hourglass shape) หมายถึง รูปร่างที่มีช่วงไหล่กว้างมีอกและสะโพกใหญ่และดูเป็นเส้นโค้ง เส้นเอวเล็กชัดเจน ถ้าเป็นคนที่สูงเพรียวหรือมีความสูงในระดับปานกลาง จะสามารถสวมเสื้อผ้าได้เกือบทุกแบบ แต่ถ้าเป็นคนเจ้าเนื้อ การออกแบบจะต้องออกแบบให้อำพรางหรือกลมเกลื่อนสัดส่วน โดยการออกแบบเสื้อผ้าให้กับคนรูปทรงนาฬิกาทรายจะต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้เป็นเสื้อควรเป็นแบบเชิ้ต สวมทับด้วยกระโปรงยาวหรือเป็นแบบชุดกระโปรงติดกันแบบเรียบๆ หรือแบบจับจีบ เสื้อเชิ้ตควรตัดด้วยผ้าเนื้อบางเบาชายเสื้ออาจบานออกในลักษณะย้วย กางเกงใช้กางเกงขาตรง และควรใช้ผ้าใยสังเคราะห์ ที่มีเนื้อบางเบาอ่อนนุ่ม รูปร่างเป็นรูปทรงสามเหลี่ยม (triangle shape) หมายถึง รูปร่างที่มีช่วงไหล่แคบกว่าสะโพก หรือต้นขา ทรงอกเล็กกว่าตะโพก เช่น เสื้อชั้นนอก (jacket) หรือสวมเสื้อเชิ้ตที่มีขนาดใหญ่ และยาวคลุมสะโพก ในการออกแบบเสื้อ ควรเน้นตัวเสื้อส่วนบนให้แลดูเด่น เพื่อดึงดูดสายตาไปสู่ช่วงบน

การออกแบบของคนที่มีรูปร่างสามเหลี่ยมควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้เป็นคือ ควรเป็นสไตล์ที่เน้นการตกแต่งตัวเสื้อช่วงบน หรือเสริมให้ช่วงบนดูเด่นสะดุดตา คอเสื้อควรมีขนาดกว้าง เสื้อชั้นนอก ควรหนุนไหล่ให้กว้างรับกันกับความกว้างของสะโพก ควรใช้เสื้อผ้าประเภทแยกออกจากกันเป็นสองชิ้น โดยเก็บชายเสื้อไว้ในกระโปรงหรือปล่อยชายเสื้อให้อำพรางเอวก็ได้ แต่ควรให้ความกว้างของเส้นคอเสื้อรับกับความกว้างของเส้นสะโพกอย่างลงตัว รูปร่างเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า (rectangle shape) หมายถึง รูปร่างที่มีช่วงไหล่และสะโพกสมดุลกัน มีเส้นเอวที่ไม่ชัดเจน รูปร่างไม่มีส่วนโค้งส่วนเว้า แลดูเป็นทรงตรงแบบสี่เหลี่ยมผืนผ้า แทบไม่มีความแตกต่างของเอวและสะโพกให้เป็นที่สังเกต การออกแบบเสื้อผ้าของคนที่มีรูปร่างทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า ควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้เป็นคือ ควรหลีกเลี่ยงการใช้เสื้อตัวนอกที่พิตและสั้น กระโปรงควรเป็นประเภทกระโปรงบานแบบต่อสะโพก กระโปรงพลีท หรือกระโปรงกางเกง และควรต่อขอบเอว แบบต่ำกว่าเอวจริง สไตล์ที่เหมาะสมคือเสื้อผ้าประเภทที่ช่วยให้รูปร่างแลดูสง่างาม ออร์ชร อ่อนแอ้น รูปร่างผอม (thin shape) รูปร่างผอมเป็นรูปร่างที่มีไหล่ เอว และสะโพกแคบแลดูบอบบาง (slim) มากและเป็นเส้นตรง จึงเป็นรูปร่างที่ต้องการการสร้างภาพลักษณ์ ให้แลดูสมบูรณ์และมีสัดส่วนค้ำส่วนเว้ากว่าความจริง

การออกแบบเสื้อผ้าสำหรับคนที่มีรูปร่างผอมควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้คือ ออกแบบให้ช่วงบนแลดูเต็ม ควรเป็นเสื้อที่มีแขนมีกระเป๋ापะตรงแนวอก ซึ่งจะช่วยให้เสริมอก กระโปรง และกางเกงควรมีการจับจีบ อัดพลีท มีกระเป๋า เพื่อช่วยเสริมแนวสะโพก เลือกใช้ผ้าใยสังเคราะห์ประเภทสักหลาด กำมะหยี่ หรือผ้าถักไหมพรม จะเหมาะสมกับผู้ที่รูปร่างผอมบาง รูปร่างเป็นรูปทรงไข่ (oval shape) หมายถึง รูปร่างที่สมบุรณ์ไปทุกส่วนทั้งอกและสะโพก มีช่วงเอวสั้น แลดูเป็นทรงกลม ควรพรางสายตาโดยใช้แบบเสื้อที่ใส่แล้วแลดูโป่งบอบบางลงกว่าความเป็นจริง เสื้อผ้าที่เหมาะสมควรเป็นทรงตรงที่อำพรางเอา

ค) ความสมดุล (balance) เสาวลักษณ์ (2549) ได้อธิบายไว้ว่า การออกแบบเสื้อผ้าให้เกิดความสมดุลได้ต่อเมื่อ ขนาดและความเข้มของเส้นบนเสื้อผ้าตลอดจน การเลือกใช้วัสดุตกแต่ง ที่มีความสัมพันธ์กัน การวัดความสมดุลของเสื้อไม่ได้วัดได้ด้วยน้ำหนัก แต่นักออกแบบจะวัดจากความรู้สึกที่มองเห็นด้วยสายตา ความสมดุลแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือสมดุลปกติ (formal balance) หมายถึง แบบเสื้อที่มีแบบ ส่วนตกแต่ง และส่วนประกอบอื่นๆ เหมือนกันทั้ง 2 ด้าน โดยเมื่อมองดูด้วยสายตาจะเห็นว่าแบบเสื้อนี้มีน้ำหนักสมดุลกันทั้ง 2 ด้าน แบบเสื้อแบบสมดุลปกติเป็นแบบที่สวยงามใช้ได้ยาวนาน และใช้ได้หลายโอกาส และสมดุลไม่ปกติ (informal balance) หมายถึงเสื้อที่มีแบบ 2 ด้าน ไม่เหมือนกัน แต่แบบเสื้อหรือส่วนตกแต่งบนตัวเสื้อนั้น มองดูแล้วทั้ง 2 ด้าน มีน้ำหนักเท่ากัน ลักษณะการออกแบบที่ใช้สมดุลไม่ปกติก็เพื่อเน้นความแปลกใหม่ และความน่าสนใจเป็นพิเศษในแบบเสื้อ ซึ่งเสื้อประเภทนี้เหมาะกับการใช้ในโอกาสพิเศษ ลักษณะต่างๆ ของความสมดุลที่นำมาใช้ในการออกแบบเสื้อผ้ามีดังนี้ ใช้กับรูปทรงของแบบเสื้อ รวมทั้งการตกแต่งแบบภายในตัวเสื้อ ใช้กับผิวสัมผัสของผ้า ใช้ในการให้สี ใช้กับเครื่องประดับในการแต่งกาย

ง) จังหวะ (rhythm) เสาวลักษณ์ (2549) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ถ้าออกแบบเสื้อโดยการแบ่งออกเป็น 2 ส่วนจะใช้หลักในเรื่องของสัดส่วนมาใช้ในการพิจารณา แต่ถ้าเสื้อที่ต้องการแบ่งมากกว่า 2 ส่วน ขึ้นไปจะต้องนำหลักการพิจารณาในเรื่องของจังหวะมาใช้ด้วย การออกแบบโดยการจังหวะคือลีลาการจัดวางบนตัวเสื้อเพื่อให้เกิดระยะหรือความเคลื่อนไหว ซึ่งทำให้เกิดความรู้สึกอ่อนหวาน สวยงาม หนักแน่น หรือหยาบกระด้าง ฯลฯ อันเกิดขึ้นจากลักษณะการออกแบบโดยการให้เส้น และมวล (mass) โดยการทำซ้ำๆ กัน เช่น แนวของพลีท หรือแนวของกระดุมเป็นต้น ในงานออกแบบเสื้อแบ่งจังหวะออกเป็น 3 ประเภท คือ จังหวะคงที่ (static rhythm) คือ จังหวะที่มีช่องว่างแต่ละจุดมีระยะเท่าๆ กัน ตัวอย่างในงานออกแบบเสื้อได้แก่ ระยะของกระดุม แนวอัดพลีท แนวเสื้อตีเกล็ดที่ช่วงห่างแต่ละช่วงมีระยะ

เท่าๆ กัน เป็นต้น จังหวะต่อเนื่อง (related rhythm) คือ จังหวะที่มีช่องว่างในแต่ละจุดไม่เท่ากัน เช่นเดียวกับลักษณะของคลื่นในทะเลที่ซัดเข้าฝั่ง จะมีความต่อเนื่อง แต่คลื่นแต่ละลูกจะมีขนาดไม่เท่ากัน ตัวอย่างในงานออกแบบเสื้อผ้าได้แก่ กระโปรงหลายๆ ชั้น แนวถ่วงของเสื้อคอถ่วง เป็นต้น จังหวะผสม (conventional rhythm) คือ การออกแบบเสื้อผ้าที่มีลีลาของแนวตลกแต่ง ช่องว่างและช่วงจังหวะผสมผสานกันระหว่างแบบคงที่ และแบบต่อเนื่อง จะให้ความรู้สึกสวยงาม และหรูหราไปอีกแบบหนึ่ง

จ) จุดเด่น (dominance) เสาวลักษณ์ (2549) ได้ให้ความหมายไว้ว่า หมายถึง การเน้นบริเวณหนึ่งบริเวณใดบนเสื้อผ้า เพื่อให้เป็นจุดเด่นสะดุดตามากกว่าบริเวณอื่นๆ ถึงแม้ว่าบนเสื้อผ้าจะออกแบบตกแต่งให้สวยงามน่าสนใจไปทั่วทั้งตัวก็ตาม นักออกแบบต้องพยายามทำให้เกิดจุดเด่นสะดุดตาผู้พบเห็นให้ได้ ในเรื่องของ การออกแบบเสื้อผ้าก็เช่นเดียวกันกับ เรื่ององค์ประกอบของศิลป์ จุดเด่นเป็นตัวสำคัญหลักในการใช้จุดเด่นบนเสื้อผ้านั้น บริเวณที่ควรเน้นให้เกิดจุดเด่นมากที่สุด คือบริเวณใบหน้า และลำตัวช่วงบน เนื่องจากเป็นส่วนที่อยู่สูงระดับสายตา วิธีเน้นให้เกิดจุดเด่นสามารถทำได้หลายวิธี คือ การเน้นรูปร่างหรือรูปทรงโดยการทำให้ ผิดเพี้ยนไปจากปกติ การเน้นโดยการใส่คุณค่าของน้ำหนัก โดยทำบริเวณที่ต้องการเน้นให้มี น้ำหนักเข้มกว่าบริเวณอื่นๆ การเน้นโดยการใส่สีบริเวณที่ต้องการให้เป็นจุดเด่น มีสีที่สว่างหรือ สดใสมากกว่าบริเวณอื่น การเน้นโดยการใส่เครื่องประดับตกแต่ง การใช้สร้อยคอ ต่างหู และเข็ม กัดมาติดบนเสื้อผ้า ข้อควรระวังในการใช้จุดเด่น คือ ไม่ควรใช้ในบริเวณกว้างมาก หรือใช้หลาย จุดมากเกินไป นักออกแบบควรออกแบบให้มีจุดเด่นเพียงจุดเดียว และให้จุดอื่นๆ เป็นสิ่งช่วย เสริมจุดเด่นนั้นให้เด่นยิ่งขึ้น

2.1.6 ความหมายของเสื้อผาล้าง

ชุดล้างเป็นเสื้อผ้าที่สวมใส่ปกติในชีวิตประจำวัน ไม่เป็นทางการไม่ว่าจะใส่อยู่ บ้านหรือออกไปซื้อของนอกบ้านก็ต้องดูดีเหมาะกับบุคลิกภาพไม่ต้องหรูหราหรือเป็นทางการตัด เย็บแบบง่ายอาจเป็นชุดธรรมดาหรือคนละท่อนเสื้อผาล้างควรใช้เส้นใยจากธรรมชาติเช่น ใยฝ้าย ใยลินิน ถ้าเป็นวัยรุ่นที่ไม่สนใจการแต่งตัวมากนักจะนิยมใส่เสื้อยืดกับกางเกงยีนส์สำหรับ ชุดล้างที่จะต้องออกนอกบ้านในบางครั้งเช่นไปสวนสาธารณะไปวัดใส่บาตรควรมีความ เรียบร้อยสวยงามสะอาดเสื้อผ้าชุดล้างไม่ว่าวัยใดก็ควรสวมใส่สบายยืดหยุ่นได้ซักแล้วไม่ต้อง รีดดูแลรักษาง่ายรูปแบบของเสื้อผาล้างควรเหมาะสมกับรูปร่างของผู้สวมใส่ (พัชรสิริ, มปป.)

2.1.7 การพัฒนาด้านผลิตภัณฑ์

เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญ เนื่องจากมีการเปลี่ยนความคิดให้เป็นตัวผลิตภัณฑ์ที่มี ตัวตน ขั้นตอนการพัฒนาด้านผลิตภัณฑ์จะเกี่ยวข้องกับการหากรรมวิธีการผลิตการเลือกวัตถุดิบ

ส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ สูตรในการผลิต วิธีการผลิตให้ได้คุณภาพ ประสิทธิภาพ รูปแบบ สีสรรค์ ขนาดต่าง ๆ ตามความต้องการของตลาด หลายต่อหลายครั้งที่ความคิดที่ผ่านการกลั่นกรองไม่สามารถผลิตเป็นสินค้ามีตัวตนได้ เนื่องจากต้องใช้ต้นทุนสูงมากจนไม่คุ้ม หรือต้องใช้เวลาในการผลิตนานเกินไปไม่ทันกับความต้องการของตลาด ดังนั้นเมื่อแนวคิดผ่านขั้นตอนนี้ไปย่อมหมายถึงกิจการมีผลิตภัณฑ์ใหม่อยู่ในมือเพื่อรอการจัดจำหน่าย เพียงแต่ปริมาณสินค้าที่ผลิตขึ้นมายังคงมีจำนวนน้อย เนื่องจากยังไม่มี ความมั่นใจต่อการตอบรับของตลาดมากนัก

2.1.7.1 การพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ (กนกวรรณ, 2541) การพัฒนาผลิตภัณฑ์เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งต่อการขายสินค้าผลิตภัณฑ์หัตถกรรม เพราะผู้ซื้อมักจะไม่ชอบความจำเจ การพัฒนาคุณภาพสินค้าหัตถกรรมแต่ละชนิด ย่อมจะมีความแตกต่างกันไปตามลักษณะเฉพาะตัวสินค้า เช่น สินค้าที่มีประโยชน์ทางด้านการใช้สอย นอกจากจะต้องมีรูปแบบใหม่ สวยงามแล้ว จะต้องมีความคงทนด้วย ส่วนสินค้าที่เป็นของที่ระลึกก็จะต้องเน้นถึงวัสดุที่ใช้สอยในท้องถิ่นนั้นๆ ให้เห็นถึงเอกลักษณ์เฉพาะตัว และสิ่งที่ขาดไม่ได้คือความประณีต พิถีพิถันในการผลิต ส่วนสินค้าประเภทที่ใช้ในด้านการตกแต่งและเครื่องประดับชนิดต่างๆ จะต้องเน้นทั้งในด้านความงดงามของศิลปะและรูปแบบ ซึ่งจะต้องเปลี่ยนแปลงไปตามสมัยนิยม นอกจากการพัฒนาารูปแบบให้มีความแปลกใหม่แล้ว สิ่งที่ต้องทำอย่างยิ่งคือ การนำเอาเทคนิคการผลิตสมัยใหม่รวมทั้งเครื่องมือสมัยใหม่เข้ามาช่วย เพื่อให้ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพดีและต้นทุนการผลิตที่ไม่สูงจนเกินไปการติดต่อกันของสังคมใหญ่และสังคมเล็ก ในระยะเวลาที่ยาวนานย่อมส่งผลให้มีการนำเอาเครื่องมือหรือวัตถุดิบใหม่ ๆ เข้าไปใช้ในสังคมเล็ก ซึ่งส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของงานศิลปหัตถกรรม (สุดแดน, 2534)

2.1.7.2 การพัฒนารูปแบบ เป็นการปรับปรุงรูปแบบของศิลปหัตถกรรมให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบัน ซึ่งจะมีการเปลี่ยนแปลงเป็นช่วง ๆ ตามความต้องการของมนุษย์ ที่จะนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน โดยคำนึงถึงความสวยงามในชิ้นงานที่คิดออกมาแต่ละครั้งและจะต้องรักษาเอกลักษณ์รูปแบบพื้นเมืองเดิม ๆ ไว้ แต่ทั้งนี้ ก็ต้องเป็นการอนุรักษ์ที่ผสมผสานเอาแบบสมัยใหม่เข้าไปด้วย เพื่อขยายตลาดให้กว้างขึ้นทั้งตลาดในประเทศและต่างประเทศ (อัจฉรา, 2542) ผู้ผลิตส่วนใหญ่ไม่ค่อยจะสร้างสรรครูปแบบใหม่ การผลิตยังคงยึดรูปแบบ และประเภทเดิม ๆ ทำให้อุปทานของผลิตภัณฑ์ลดลง การหารูปแบบเก่า ๆ ที่จำเจโดยสร้างสรรค์ประเภทผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายให้ตลาดได้มีโอกาสเลือกก็จะเป็นทางหนึ่งที่จะกระตุ้นความต้องการของผู้บริโภค การวางลวดลาย ขนาดของผ้าทอ ประเภทผลิตภัณฑ์ เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผลิตภัณฑ์สอดคล้องกับความต้องการมากขึ้น

(กองส่งเสริมหัตถกรรมไทย, 2538) หลักในการพัฒนาหรือออกแบบผลิตภัณฑ์นั้นควรที่จะมีการออกแบบที่แปลกใหม่ออกสู่ตลาดอยู่เสมอ ต้องมีการพัฒนารูปแบบของสินค้าอยู่ตลอดเวลา (สุวรรณ, 2544) และมีการประยุกต์ให้สอดคล้องตามยุคสมัย ทั้งยังต้องยึดความต้องการของผู้ซื้อเป็นหลัก (อัจฉรา, 2542) และต้องมีความเหมาะสมกับการใช้สอยในชีวิตประจำวัน ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกพัฒนาผลิตภัณฑ์ในรูปแบบกระเป๋าถือสตรีเพราะกระเป๋าถือสตรีเป็นส่วนประกอบสำคัญในการแต่งกายสตรี ทุกครั้งที่ต้องออกจากบ้านไปเรียน ไปทำงานหรือทำธุระต่าง ๆ จะต้องมีการถือกระเป๋าไปด้วยทุกครั้ง ถ้างานวิจัยในครั้งนี้สำเร็จตามวัตถุประสงค์อาจทำให้ผ้าทอมือชนิดต่าง ๆ เป็นที่นิยมมากขึ้น มีการผลิตและการสร้างงานมากขึ้นในทุกระบบ เพื่อช่วยในชุมชนผู้ผลิตผ้า และในการพาณิชย์สามารถช่วยในระบบอุตสาหกรรมการปักและผู้ผลิตสินค้าโดยสามารถใช้วัตถุดิบธรรมชาติเป็นส่วนประกอบ

2.1.8 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ

2.1.8.1 ความหมายของความพึงพอใจ มีผู้ให้ความหมายเกี่ยวกับความพึงพอใจไว้หลายท่านดังนี้ ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจหมายถึง สนใจ ชอบใจ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546) ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกสนใจ ชอบใจ ยินดี ดีใจ หรือเป็นสภาพ อารมณ์ความรู้สึกด้านบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้รับการตอบสนอง เมื่อใดที่สิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการเพื่อทำให้บรรลุจุดหมายได้ บุคคลนั้นก็เกิดความรู้สึกทางบวก และเป็นความรู้สึกพึงพอใจ (ลิขิต, 2550) ความพึงพอใจ ยังเป็นทัศนคติอย่างหนึ่งที่มีลักษณะเป็นนามธรรมไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้เป็นความรู้สึกส่วนตัวที่เป็นสุขเมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการของตนในสิ่งที่ขาดหายไปและ เป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมในการแสดงออกของบุคคลที่มีผลต่อการเลือกที่จะปฏิบัติในกิจกรรมนั้น ๆ ความพึงพอใจจะทำให้บุคคลเกิดความสบายใจหรือสนองความต้องการทำให้เกิดความสุขรวมทั้งสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นปัจจัยทำให้เกิดความพึงพอใจและไม่พึงพอใจ

2.1.8.2 ความพึงพอใจ หมายถึง ความสามารถของผลิตภัณฑ์ที่สร้างความพึงพอใจให้แก่ลูกค้า ซึ่งความพึงพอใจที่เกิดขึ้นหลังจากการซื้อสินค้าหรือบริการ ความพึงพอใจจะขึ้นอยู่กับการรับรู้ต่อการปฏิบัติงานของผลิตภัณฑ์ โดยถ้าการรับรู้ต่อการปฏิบัติงานของผลิตภัณฑ์เป็นไปตามที่คาดหวังก็แสดงว่าลูกค้าพึงพอใจ แต่ถ้าไม่เป็นไปตามที่ลูกค้าคาดหวังไว้ก็แสดงว่าไม่พึงพอใจจากความหมายของความพึงพอใจในข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ความพึงพอใจนั้นหมายถึง ความรู้สึก ทัศนคติ เจตคติ ในทางบวกของบุคคลที่เกิดจากการได้รับการตอบสนองต่อความต้องการของบุคคล หรือ ความชอบใจในการได้รับการตอบสนองต่อพฤติกรรมที่ตรงกับความ

ต้องการของผู้รับการตอบสนองของแต่ละบุคคล สำหรับการศึกษาความพึงพอใจครั้งนี้ผู้วิจัยจะสำรวจความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์กระเป๋าสตางค์ที่พัฒนาผลผลิตโดยจักษุภัณฑ์คอมพิวเตอร์ (สมหมาย, 2551)

2.1.8.3 ความพึงพอใจ หมายถึง การรับรู้ของบุคคลโดยปรากฏออกมาในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ พอใจหรือไม่พอใจต่อที่หมายนั้น โดยตั้งอยู่บนความต้องการขั้นพื้นฐาน (basic needs) ซึ่งจะเกิดขึ้นต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการให้แก่บุคคลนั้นได้ แต่ทั้งนี้ ความพึงพอใจของแต่ละบุคคลย่อมมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับค่านิยมและประสบการณ์ที่ได้รับมาในอดีต นอกจากนี้วีรวรรณยังกล่าวอีกว่า ความพึงพอใจเป็นองค์ประกอบด้านความรู้สึกของทัศนคติ ซึ่งไม่จำเป็นต้องแสดงหรืออธิบายเหตุผลเสมอไปก็ได้ ซึ่งกล่าวโดยสรุปแล้ว ความพึงพอใจเป็นเพียงปฏิกิริยาด้านความรู้สึก (reaction feeling) ต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้น (stimulant) ที่แสดงผลออกมา (yield) ในลักษณะของผลลัพธ์สุดท้าย (final outcome) ของกระบวนการประเมิน (direction of evaluative result) ว่าเป็นไปในลักษณะทิศทางบวก (positive direction) หรือทิศทางลบ (negative direction) หรือไม่ (ธงชัย, 2540)

2.1.8.4 ความพึงพอใจของลูกค้า (customer satisfaction) ในระดับความรู้สึกของบุคคลหรือลูกค้าซึ่งเป็นผลมาจากการเปรียบเทียบผลประโยชน์การทำงานของผลิตภัณฑ์ (product's perceived performance) กับความคาดหวังของลูกค้า (expectation) ซึ่งถ้าหากพิจารณาถึงความพึงพอใจหลังการขาย (post purchase satisfaction) ของลูกค้าว่าจะเกิดระดับความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจต่อสินค้าหรือบริการนั้น โดยถ้าผลที่ได้รับจากสินค้าหรือบริการ (product performance) น้อยกว่าความคาดหวังย่อมทำให้ลูกค้าเกิดความไม่พึงพอใจ (dissatisfaction) แต่ถ้าระดับของผลที่ได้รับสินค้าหรือบริการหากตรงกับความคาดหวังของลูกค้าก็ทำให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจ (satisfaction) และถ้าผลที่ได้รับจากสินค้าหรือบริการสูงกว่าความคาดหวังที่ลูกค้าตั้งไว้ ก็จะทำให้ลูกค้าเกิดความประทับใจ (delighted) ซึ่งความแตกต่างกันระดับของความพึงพอใจที่กล่าวมาจะส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อซ้ำของลูกค้าและประชาสัมพันธ์ถึงสิ่งที่ดีและไม่ดีของสินค้าต่อบุคคลอื่นต่อ (เทอดศักดิ์, 2548) อ้างจาก (kotler, 1994)

2.1.8.5 ลักษณะของความพึงพอใจ ความพึงพอใจทั่วไปมีลักษณะดังนี้

ก) ความพึงพอใจเป็นการแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกในทางบวกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด บุคคลต้องมีความปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบตัว การตอบสนองความต้องการ ส่วนบุคคลด้วยการโต้ตอบกับบุคคลอื่นและสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ทำให้แต่ละคน มีประสบการณ์การเรียนรู้สิ่งที่จะได้รับการตอบสนองแตกต่างกันไป

ข) ความพึงพอใจเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลาตามปัจจัยสิ่งแวดล้อมและสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกชอบสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ผันแปรได้ตามปัจจัยที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับความคาดหวังของบุคคลในแต่ละสถานการณ์ นอกจากนี้ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่แสดงออกมาในระดับมากน้อยได้ ขึ้นอยู่กับความแตกต่างของการประเมินสิ่งที่ได้รับจริงกับสิ่งที่คาดหวังไว้

ค) ความสำคัญของการวัดความพึงพอใจ ทำให้ผู้ผลิตทราบถึงความต้องการของผู้บริโภคเพื่อนำมาปรับปรุงการผลิตผลิตภัณฑ์ ให้มีประสิทธิภาพ และตรงกับความต้องการของผู้บริโภคมากที่สุดโดยสามารถแบ่งได้ดังนี้ 1. ทำให้ทราบความคาดหวังของลูกค้าเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ 2. ทราบความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริโภคที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์

2.2 ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2.1 การพัฒนาเสื้อผ้าในรูปแบบของกระเป๋าเพื่อสะดวกในการพกพา (นิตยา, 2545) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหารูปแบบและพัฒนาแบบเสื้อและกระเปาะในรูปแบบของกระเป๋าเพื่อสะดวกในการพกพา โดยมีวิธีการดำเนินงานดังนี้ค้นคว้าหาข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องและขอคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญ ในส่วนของวัสดุที่นำมาทำการตัดเย็บนั้นจะคำนึงถึงสมบัติของผ้าที่มีสมบัติทนต่อการเสียดสี ยับยาก เนื่องจากการพับเก็บในรูปแบบของกระเป๋า ในด้านกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานและพัฒนาการของแบบกระเป๋าในแต่ละช่วงล้วนแต่คำนึงถึงความจุของกระเป๋าในการพับเก็บตัวเสื้อ หรือ กระเปาะ โดยนำแต่ละช่วงมาปรับปรุงในช่วงสุดท้ายที่ทำให้ผลงานดียิ่งขึ้น จากการที่ได้ดำเนินงานมาทั้งหมดทำให้ทราบผลการศึกษาเป็นไปตามวัตถุประสงค์ การศึกษา คือ สามารถพัฒนาเสื้อผ้าให้อยู่ในรูปแบบของกระเป๋าได้ โดยรูปแบบกระเป๋าเป็นกระเป๋าที่สามารถพกพาได้สะดวกและจากการสำรวจความคิดเห็นบุคคลทั่วไปผลปรากฏว่ารูปแบบเป็นที่ยอมรับในระดับดีถึงดีมาก ส่วนข้อเสนอแนะในการศึกษาในขั้นต่อไปคือการนำรูปแบบกระเป๋าแบบใหม่ ๆ มาพัฒนาและเทคนิคต่าง ๆ นอกจากการตัดต่อผ้ามาทำการพัฒนา โดยการนำการศึกษาครั้งนี้ไปปรับใช้ให้เข้ากับประโยชน์ใช้สอยและเสื้อผารูปแบบใหม่ต่อไป

2.2.2 การแปรเปลี่ยนรูปทรงเพื่อการจัดเก็บพัสดรามรณ์ (สุชาติดา, 2548) การศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบเครื่องแต่งกายที่รวมเอาความรู้ทางด้านศิลปะที่ผู้สร้างสรรค์มีความสนใจไว้ด้วยกัน ผลงานที่ออกมาจึงไม่ได้เป็นเพียงเครื่องแต่งกายที่ใช้เพื่อปกปิดร่างกายเท่านั้น แต่ยังมี ความแปลกใหม่และมีความพิเศษในการจัดเก็บอีกด้วยที่มาของแนวความคิดสร้างสรรค์ผลงาน

การออกแบบครั้งนี้เกิดมาจากความประทับใจเกี่ยวกับการออกแบบผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่สามารถพบเก็บได้เพื่อประหยัดเนื้อที่ในการจัดเก็บและสะดวกในการพกพาไปในที่ต่างๆ ทำให้เกิดแนวคิดในการออกแบบชุดแฟชั่นที่มีลักษณะพิเศษเช่นเดียวกับการออกแบบผลิตภัณฑ์นั้น ๆ โดยใช้เรื่อรูปแบบของแพทเทิร์นที่สามารถเปลี่ยนแปลงรูปแบบให้กลายเป็นกระเป๋าได้ มีการใช้เทคนิคพลีตและทวิสต์เข้ามาช่วยในบางส่วนเพื่อเพิ่มความน่าสนใจให้กับผลงาน รูปแบบ เทคนิค สี สัน และวัสดุที่นำมาใช้ทั้งหมดอาจมีการเปลี่ยนแปลงไปตามความเหมาะสมและจินตนาการในการสร้างสรรค์ผลงานในแต่ละช่วงเวลา ทั้งนี้เพื่อศึกษาและทดลองให้ผลงานที่ได้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้และเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์แบบมากที่สุด

2.2.3 การออกแบบเครื่องแต่งกายชุดปาร์ตี้แวร์สำเร็จรูปที่สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบเพื่อเพิ่มประโยชน์การใช้สอยสำหรับสตรีวัยทำงานตอนต้นอายุระหว่าง 25 – 35 ปี (จุฑารัตน์, 2552) สรุปผลงานการออกแบบจากการวิจัยเนื้อหาทั้งหมดจากบทที่ 1 จนถึงบทที่ 7 โดยผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั้งหมดมาใช้เป็นข้อมูลเพื่อหาแนวทางในการออกแบบเครื่องแต่งกายชุดปาร์ตี้แวร์สำเร็จรูป ที่สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบได้ซึ่งมีกลุ่มเป้าหมายหลักเป็นผู้หญิงทำงานอายุ 25-35 ปีที่มีกำลังศึกษาปริญญาตรีหรือ เพิ่งเริ่มทำงานขึ้นไปอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลใช้ชีวิตส่วนใหญ่และทำงานอยู่ในเมืองมีฐานะดี รูปแบบผลิตภัณฑ์นั้นจะต้องเป็นรูปแบบที่มีความล้ำสมัยที่ดูเรียบง่าย แต่หรูหรา โดยได้วิเคราะห์จากรสนิยมความชอบจำเพาะของกลุ่มผู้บริโภคและการวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์ด้านประโยชน์ใช้สอย และด้านความงามโดยอิงจากแนวโน้มแฟชั่น spring summer 2010 มีรูปแบบที่มีความเป็นผู้หญิงชวนฝันสูงด้วยแรงบันดาลใจของความสวยงามต่าง ๆ ของโลกใต้ทะเลและการให้อารมณ์แบบจินตนาการของโลกแห่งความฝันของหญิงสาวรูปแบบเสื้อผ้าที่ใช้รูปทรงของ หอย แมงกะพูน และเน้นรูปแบบเครื่องแต่งกายแนวคลาสสิก รูปแบบสมัยกรีก,โรมัน เช่น มีการจับเดรปและมีการประดับตกแต่งด้วยเลื่อมและพลอยโดยการใส่โทนสีของธรรมชาติด้วยแรงบันดาลใจจากความงามของธรรมชาติใต้ท้องทะเล เช่น ปะการังและสัตว์ใต้ท้องทะเลและสีที่ให้ความรู้สึกชวนฝันด้วยโทนสีอ่อนรู้สึกเบาบางคือสี ฟ้า, เขียว, ชมพู, ม่วง, น้ำตาล และเพิ่มสีแวววาวหรือสีเมทัลลิกให้ดูน่าสนใจมากขึ้น โดยผู้วิจัยจึงได้ออกแบบเสื้อผ้าชุดปาร์ตี้แวร์ สำเร็จรูปสำหรับสตรี 8 ชุดโดยใช้วัสดุเป็นผ้าไหม ผ้าไหมซาติน และผ้าไหมชีฟอง พร้อมทั้งใช้ผ้าที่มีงานปักตกแต่งในตัวเพิ่มความหรูหราและความน่าสนใจให้กับชุดสำหรับงานกลางคืนมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้ออกแบบโดยใช้ชื่อผลงานว่า “mystic fantasia” ซึ่งงานออกแบบทั้ง 8 ชุดได้มีการออกแบบให้สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบการใช้สอยของชุดได้มากกว่าหนึ่งรูปแบบโดยเลือกใช้การปรับเปลี่ยนสองวิธีหลักดังนี้ 1 การกับผ้า

จากด้านในมาด้านนอก โดยใช้ผ้าที่ต่างชนิดและสีของด้านในและด้านนอกของชุดเพื่อสามารถกลับใส่ชุดได้สองด้าน และการสวมทับซ้อนกันของเสื้อผ้าสองชิ้น เช่น การสวมประดับตกแต่งเลื่อม ทับบนชุดเดรสเกาะอกเพื่อให้ชุดสามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบได้โดยการสวมทับ เกิดเป็นชุดรูปแบบใหม่ที่แตกต่างไปจากการสวมเพียงแค่เดรสเพียงหนึ่งชิ้นซึ่งนับว่าเป็นวิธีการที่ไม่ยาก สลับซับซ้อนแต่อย่างใดแต่ก็สามารถช่วยลดค่าใช้จ่ายให้กับกลุ่มเป้าหมายได้ดีอีกทางหนึ่ง โดยที่ไม่ต้องสิ้นเปลืองตัดชุดใหม่ทั้งชุดทุกครั้งที่มีความจำเป็นจะต้องออกงาน

2.2.4 การออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีที่สามารถเปลี่ยนแปลงรูปแบบได้ด้วยวิธีการสวมใส่ตามโอกาสใช้สอย (กุลวิณา, 2552) วัตถุประสงค์ของงานวิจัย 1. เพื่อหาแนวทางในทางการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีที่สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบได้ด้วยวิธีการสวมใส่ตามโอกาสใช้สอย 2. เพื่อช่วยลดต้นทุนการผลิตให้เกิดความคุ้มค่าจากการใช้แพทเทิร์นสำหรับผู้ผลิต 3. ไม่ผลักราคาให้กับผู้บริโภคที่กระตุ้นให้ซื้อสินค้าอย่างฟุ่มเฟือยหากแต่อาศัยความสร้างสรรค์จากการสวมใส่ทำให้เกิดรูปแบบใหม่ ๆ ที่เปลี่ยนไปจึงสามารถใส่ได้หลายโอกาส ในการออกแบบลดลายผ้าสำหรับเครื่องแต่งกายกลุ่มนี้ผู้วิจัยได้ออกแบบ 3 ลายโดยมีแรงบันดาลใจจากโครงสร้างหลักและเครื่องมือ filter: paint duab ในโปรแกรม photoshop cs3 เพื่อสร้างมิติจากนั้นก็พิมพ์ด้วยระบบดิจิทัลเพื่อลดลายที่คมชัดสมบูรณ์แบบบนผืนผ้าต่างชนิดกันเพื่อความเหมาะสมกับรูปแบบโครงร่างเงาและเอื้อประโยชน์ในการปรับเปลี่ยน วัสดุที่เลือกใช้พิมพ์ผ้าซีฟองเคลือบพื้นผิวเมธาลิก ลดลายโครงเหล็กที่มีพื้นที่ลายประมาณ 40% ของพื้นผ้า เพื่อเน้นพื้นที่ว่างเมื่อเวลาทับซ้อนกันหลาย ๆ ชั้นลดลายจากชั้นล่างจะยังคงปรากฏให้เห็นในชั้นสร้างมิติให้กับเครื่องแต่งกาย วัสดุที่เลือกใช้พิมพ์ผ้าใหม่ผสมผ้า ลดลายโครงสร้างเหล็กที่มีพื้นที่ลายประมาณ 60% ของผืนผ้าเน้นลดลายเพิ่มขึ้นเพื่อเหมาะกับเครื่องแต่งกายที่โครงร่างเงาเน้นวอลุ่มแม้จะใช้ปริมาณผ้ามากกว่าในการตัดเย็บแต่ลดลายก็ยังกระจายให้เห็นเต็มชุด โอกาสที่ลดลายจะวางต่อกันเมื่อสวมใส่ก็มีมากขึ้น ผ้าป๊อปปิ้นยืดลดลายโครงเหล็กที่มีพื้นที่ลายประมาณ 80% ของผืนผ้าเน้นลดลายเพิ่มขึ้นเหมาะกับการนำไปตัดต่อกับวัสดุอื่นเพื่อรับน้ำหนักในกลุ่มผลงานการออกแบบนี้ใช้ตัดต่อกับผ้าจึงสามารถทนรับน้ำหนักของผ้าอีกชนิดได้หรือไม่ก็นำไปตัดเย็บกับเครื่องแต่งกายที่โครงร่างเงาเน้นรูปทรงแข็งเหลี่ยมอยู่ทรง เพื่อวางกระดาษแพทเทิร์นแล้วลดลายที่กระจายอยู่นั้นสอดคล้องเป็นมุมหรือเหลี่ยมพอดีกับชุดเมื่อตัดเย็บเสร็จแล้วผลงานการออกแบบชุดที่ 1 ผู้วิจัยจัดให้อยู่ในประเภทเครื่องแต่งกายแบบลำลองเนื่องจากมีรูปทรงที่เรียบง่ายสามารถใส่ได้ 12 แบบโดยประมาณ สามารถปรับเปลี่ยนใส่ได้ทั้งด้านนอกด้านในและปรับเปลี่ยนรายละเอียดได้ด้วยการติดกระดุมแบ็กตามจุดที่กำหนดและสามารถติดข้ามกันได้

ผลงานการออกแบบชุดที่ 2 ผู้วิจัยจัดให้อยู่ในประเภทเครื่องแต่งกายแบบชุดทำงานกึ่งลำลอง เนื่องจากเน้นเครื่องแต่งกายขึ้นนอกคือเสื้อแจ็กเก็ตรูปแบบไม่ทางการมากนักสามารถสวมใส่ได้ถึง 8 แบบโดยประมาณ ผลงานการออกแบบชุดที่ 3 ผู้วิจัยจัดให้อยู่ในประเภทเครื่องแต่งกายแบบชุดทำงานกึ่งลำลอง เนื่องจากเน้นเครื่องแต่งกายขึ้นนอกคือเสื้อแจ็กเก็ตรูปแบบไม่ทางการมากนักสามารถสวมใส่ได้ถึง 5 แบบโดยประมาณสามารถปรับเปลี่ยนใส่ได้ทั้งด้านนอกด้านในและปรับเปลี่ยนรายละเอียดได้ด้วยการติดกระดุมแบ็กตามจุดที่กำหนดและสามารถติดข้ามกันได้ ผลงานการออกแบบชุดที่ 4 ผู้วิจัยจัดให้อยู่ในประเภทเครื่องแต่งกายแบบชุดงานเลี้ยงสังสรรค์เน้นลูกเล่นจากประโยชน์ใช้สอยเครื่องแต่งกายขึ้นล่างคือกระโปรงสามารถสวมใส่ได้ถึง 5 แบบโดยประมาณกระโปรงขึ้นล่างเพิ่มลูกเล่นที่น่าสนใจคือสามารถเปลี่ยนรูปแบบจากกระโปรงขึ้นไปเป็นเสื้อได้วิธีการปรับเปลี่ยนได้ด้วยรูตชิปเปิดด้านตะเข็บข้างเอว ผลงานการออกแบบชุดที่ 5 ผู้วิจัยจัดให้อยู่ในประเภทเครื่องแต่งกายแบบชุดงานเลี้ยงสังสรรค์สามารถใส่ได้ถึง 5 แบบโดยประมาณขึ้นบนเพิ่มลูกเล่นที่น่าสนใจคือสามารถเปลี่ยนรูปแบบจากชุดเดรสไปเป็นเสื้อได้วิธีการปรับเปลี่ยนได้ด้วยสวมศีรษะเข้าทางวงแขนแล้วพลิกหรือเปลี่ยนจากเสื้อเป็นเดรสก็ได้สามารถใส่ด้านหน้าและด้านหลังหรือหมุนให้ตำแหน่งเปลี่ยนหรือไปตามความต้องการเน้นการสวมใส่ที่ซับซ้อน ผลงานการออกแบบชุดที่ 6 ผู้วิจัยจัดให้อยู่ในประเภทเครื่องแต่งกายแบบลำลองเนื่องจากมีรูปทรงที่เรียบง่ายสามารถใส่ได้ 6 แบบโดยประมาณสามารถปรับเปลี่ยนใส่ได้ทั้งด้านนอกด้านในและพลิกสลับด้านบนและล่าง ผลงานการออกแบบชุดที่ 7 ผู้วิจัยจัดให้อยู่ในประเภทเครื่องแต่งกายแบบชุดงานเลี้ยงสังสรรค์สามารถใส่ได้ถึง 7 แบบโดยประมาณขึ้นบนเพิ่มลูกเล่นที่น่าสนใจคือสามารถเปลี่ยนรูปแบบจากชุดเดรสไปเป็นเสื้อได้วิธีการปรับเปลี่ยนได้ ผลงานการออกแบบชุดที่ 8 แบบผู้วิจัยจัดให้อยู่ในประเภทเครื่องแต่งกายแบบชุดงานเลี้ยงสังสรรค์สามารถใส่ได้ถึง 12 แบบโดยประมาณขึ้นบนเพิ่มลูกเล่นที่น่าสนใจคือสามารถเปลี่ยนรูปแบบจากเสื้อคลุมตัวสั้นเป็นตัวยาวได้ วิธีการปรับเปลี่ยนได้ด้วยการปลดแขนเสื้อคลุมด้านนอกลงเผยให้เห็นเนื้อผ้าเลื่อมด้านในหรือผ้าที่ต่างวัสดุกันสร้างความน่าสนใจให้กับผลงาน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บได้ในรูปแบบกระเป๋า เพื่อการออกแบบตัดเย็บเสื้อลำลองแบบพับเก็บในรูปแบบของกระเป๋าเป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and development) เพื่อออกแบบเสื้อผ้าและออกแบบกระเป๋า เพื่อนำมาพัฒนาให้สามารถพับเก็บในรูปแบบของกระเป๋า จากนั้นทำการตัดเย็บเป็นผลิตภัณฑ์จริง แล้วจึงนำไปสอบถามความพึงพอใจ โดยมีวิธีการดำเนินการดังนี้

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1.1 แบบร่างเสื้อ จำนวน 30 แบบ

3.1.2 แบบร่างกระเป๋า จำนวน 30 แบบ

3.1.3 แบบคัดเลือกแบบเสื้อและแบบกระเป๋าของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อผลิตภัณฑ์เสื้อพับเก็บในรูปแบบกระเป๋ามีลักษณะเป็นคำถามแบบจัดอันดับ (Ranking Scale)

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้เชี่ยวชาญ ชื่อ - สกุล ,ตำแหน่ง,สถานที่ทำงาน, ประสบการณ์หรือความชำนาญ

ตอนที่ 2 แบบคัดเลือกแบบร่างเสื้อ จำนวน 30 แบบ

ตอนที่ 3 แบบคัดเลือกแบบร่างกระเป๋า จำนวน 30 แบบ

3.1.4 แบบร่างเสื้อ จำนวน 8 แบบ และแบบร่างกระเป๋าจำนวน 8 แบบ ที่ถูกคัดเลือกจากผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยจับคู่แบบเสื้อและกระเป๋าก่อนนำไปสอบถามความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ

3.1.5 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อผลิตภัณฑ์เสื้อพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า โดยผู้วิจัยจับคู่แบบร่างเสื้อ และแบบร่างกระเป๋าที่ถูกคัดเลือกจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 8 ชุด

3.1.6 ตัดเย็บผลิตภัณฑ์เสื้อและกระเป๋าและปรับแบบตัดเพื่อให้มีความเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์

3.1.7 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้บริโภค อายุ, การศึกษา, ท่านประกอบอาชีพ

ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการเลือกซื้อเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋ แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ดังนี้

3.1.7.1 ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์ 1. การออกแบบ 2. ชนิดของผ้า และ ผิวด้านผ้า 3. การใช้วัสดุตกแต่ง 4. ความสวยงามและทันสมัย 5. ความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์

3.1.7.2 ด้านประโยชน์ 1. การนำไปใช้ 2. การผลิตในเชิงพาณิชย์ 3. น้ำหนักของผลิตภัณฑ์ 4. ภาพรวมของผลิตภัณฑ์

แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋ มีลักษณะเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert Scale))

3.2 วิธีการ

3.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

ก) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านธุรกิจเสื้อผ้าและกระเป๋ ด้านการออกแบบเสื้อผ้า ด้านการออกแบบกระเป๋ และ ด้านการตัดเย็บเสื้อผ้าและด้านการตัดเย็บกระเป๋สตรี

ข) กลุ่มผู้ประเมินความพึงพอใจ คือสตรีวัยรุ่นและวัยทำงาน ในแหล่งการค้าสยามสแควร์ กรุงเทพมหานคร

3.2.1.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ก) ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบเสื้อผ้า จำนวน 5 คน ด้านการออกแบบกระเป๋ จำนวน 5 คน และด้านการตัดเย็บเสื้อผ้า จำนวน 5 คน และด้านการตัดเย็บกระเป๋สตรี จำนวน 5 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยพิจารณาจากความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้อง

- 1) ผู้ประกอบการธุรกิจเสื้อผ้า ประเภทเสื้อผ้าสำเร็จรูป จำนวน 5 คน โดยมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งดังนี้
 - 1.1) ดำเนินกิจการมาไม่ต่ำกว่า 5 ปี
 - 1.2) ผลิต หรือ จัดจำหน่าย เสื้อผ้าประเภทเสื้อผ้าสำเร็จรูปสตรี
 - 2) ผู้ประกอบการธุรกิจกระเป๋า จำนวน 5 คน โดยมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งดังนี้
 - 2.1) ดำเนินกิจการมาไม่ต่ำกว่า 5 ปี
 - 2.2) ผลิต หรือ จัดจำหน่าย กระเป๋า
 - 3) ฝ่ายจัดซื้อ ใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจงจำนวน 5 คน โดยมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งดังนี้
 - 3.1) สังกัดอยู่ในบริษัท หรือ โรงงาน ที่ผลิต หรือ จัดจำหน่าย เสื้อผ้า ประเภทเสื้อผ้าสำเร็จรูป ไม่ต่ำกว่า 5 ปี
 - 3.2) สังกัดอยู่ในบริษัท หรือ โรงงาน ที่ผลิต หรือ จัดจำหน่าย กระเป๋า ไม่ต่ำกว่า 5 ปี
 - 3.3) มีอำนาจ หรือ มีส่วนเกี่ยวข้องในการตัดสินใจ ด้านการคัดเลือกผลิตภัณฑ์ ของบริษัท หรือ ห้างสรรพสินค้าประเภทซูเปอร์สโตร์
 - 4) ผู้เชี่ยวชาญ ใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจงจำนวน 5 คน โดยมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งดังนี้
 - 4.1) จบปริญญาตรีด้านคหกรรมศาสตร์, ออกแบบแฟชั่น, ออกแบบผลิตภัณฑ์
 - 4.2) เป็นผู้ประสบการณ์การสอนการออกแบบแฟชั่น และหรือ ออกแบบผลิตภัณฑ์ ไม่ต่ำกว่า 5 ปี
 - 4.3) เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ทำงานด้านออกแบบแฟชั่น และหรือ ออกแบบผลิตภัณฑ์ ไม่ต่ำกว่า 5 ปี
- ข) ผู้ประเมินความพึงพอใจ สตรีในแหล่งการค้าสยามสแควร์ กรุงเทพมหานคร ในปี พ.ศ. 2555 โดยมีจำนวนคนเดินย่านสยามสแควร์เฉลี่ยวันละ 70,000 คน (วิกิพีเดีย, 2555) ทำการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) จำนวน 300 คน

3.2.2 วิธีการสร้างแบบสอบถาม

3.2.2.1 ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตของการวิจัยและเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.2.2.2 นำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการซื้อเสื้อผ้าและกระเป๋าของสตรี และความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า ของสตรีในแหล่งการค้าสยามสแควร์ กรุงเทพมหานคร

3.2.2.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ได้ข้อคำถามที่มีข้อความตรงตามวัตถุประสงค์และครอบคลุมการวิจัยมากที่สุด

3.2.2.4 นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของภาษาและปรับปรุงแก้ไขข้อคำถาม

3.2.2.5 นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มทดลองที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงในกรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน แล้วนำผลไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficiency) ของครอนบาค (Cronbach) (กัลยา, 2550) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97

3.2.2.6 นำแบบสอบถามไปสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด

3.2.3 วิธีการสร้างผลิตภัณฑ์ สำหรับการสร้างผลิตภัณฑ์ ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ตำราวิชาการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาสรุป วิเคราะห์ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างผลิตภัณฑ์ โดยเริ่มจากการร่างแบบเสื้อ จำนวน 30 แบบ และร่างแบบกระเป๋า จำนวน 30 แบบ จากนั้นจึงนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญคัดเลือกแบบร่างเสื้อ จำนวน 8 แบบ และแบบร่างกระเป๋า จำนวน 8 แบบ จากนั้นผู้วิจัยจึงนำมาจับคู่ จำนวน 8 ชุด และปรับแบบเพื่อให้มีความเหมาะสม แล้วจึงนำไปสอบถามความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ

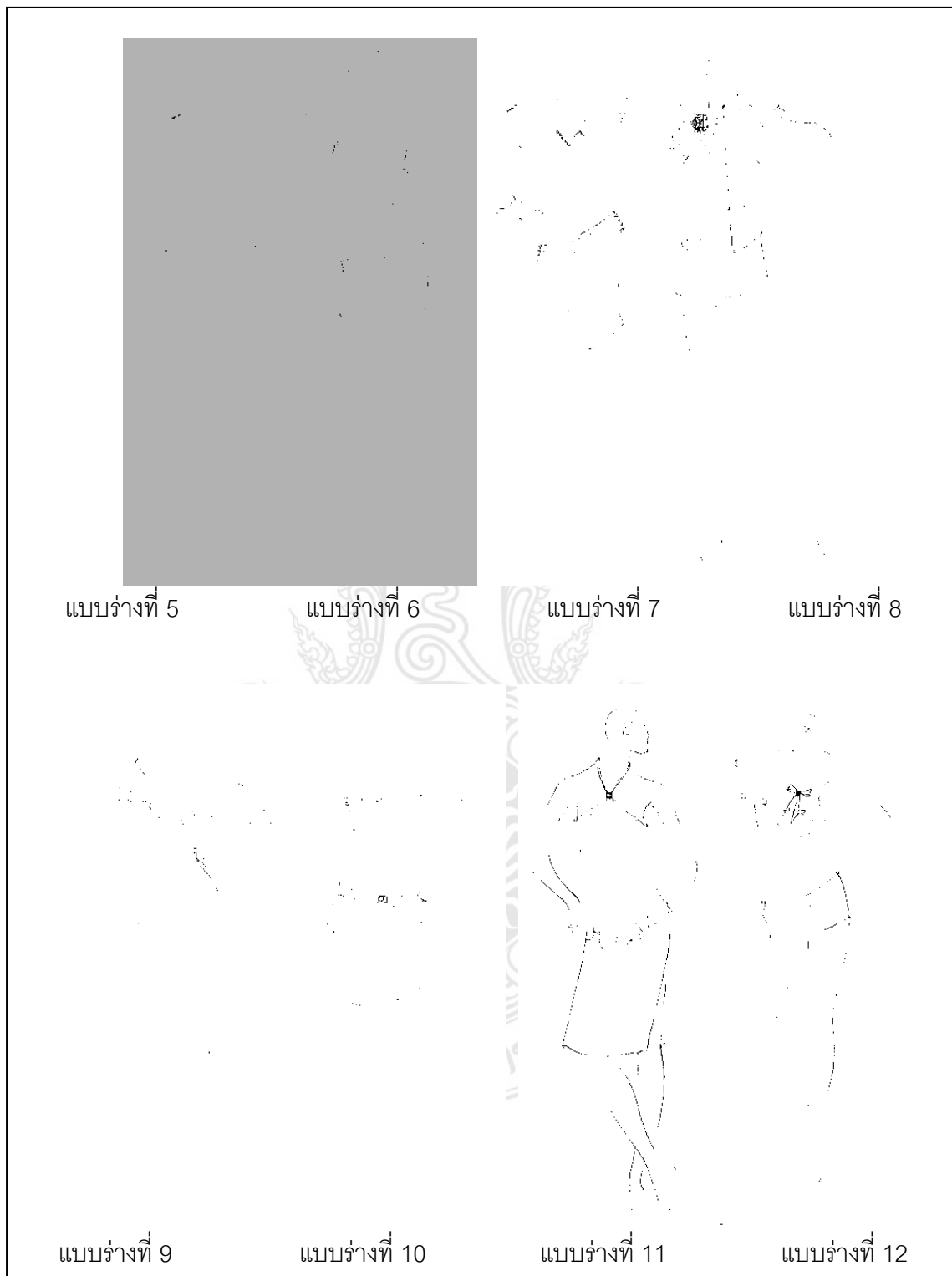
3.2.3.1 การออกแบบเสื้อผ้า ได้ร่างแบบเสื้อ จำนวน 30 แบบ จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 15 คน พิจารณาคัดเลือกแบบที่ตรงตามวัตถุประสงค์ โดยให้เลือก 8 แบบ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ก) แบบร่างเสื้อแบบที่ 1 - 4

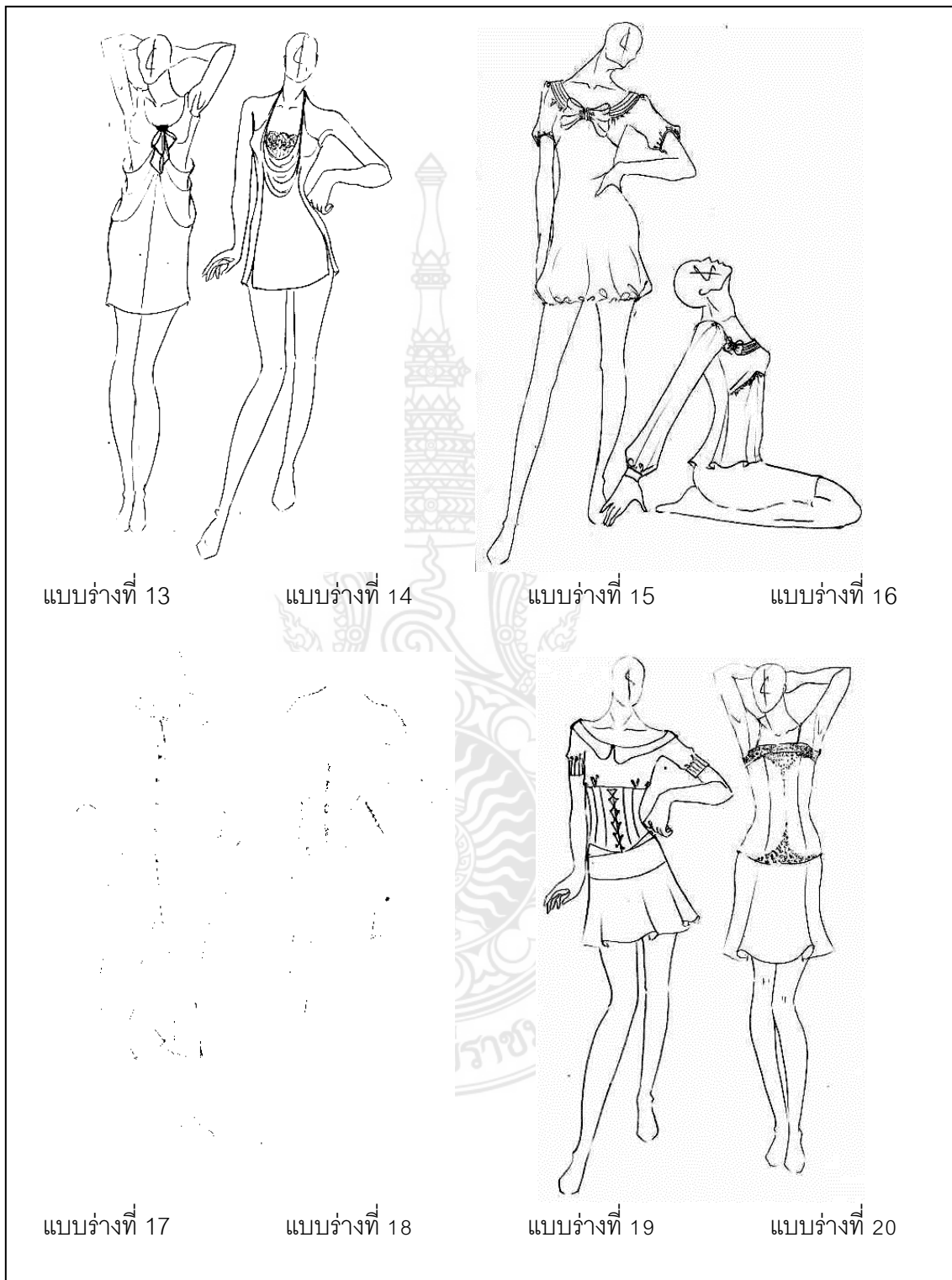
ภาพ 3.1 แบบร่างเสื้อที่ 1 - 4

ข) แบบร่างเสื้อแบบที่ 5 – 12

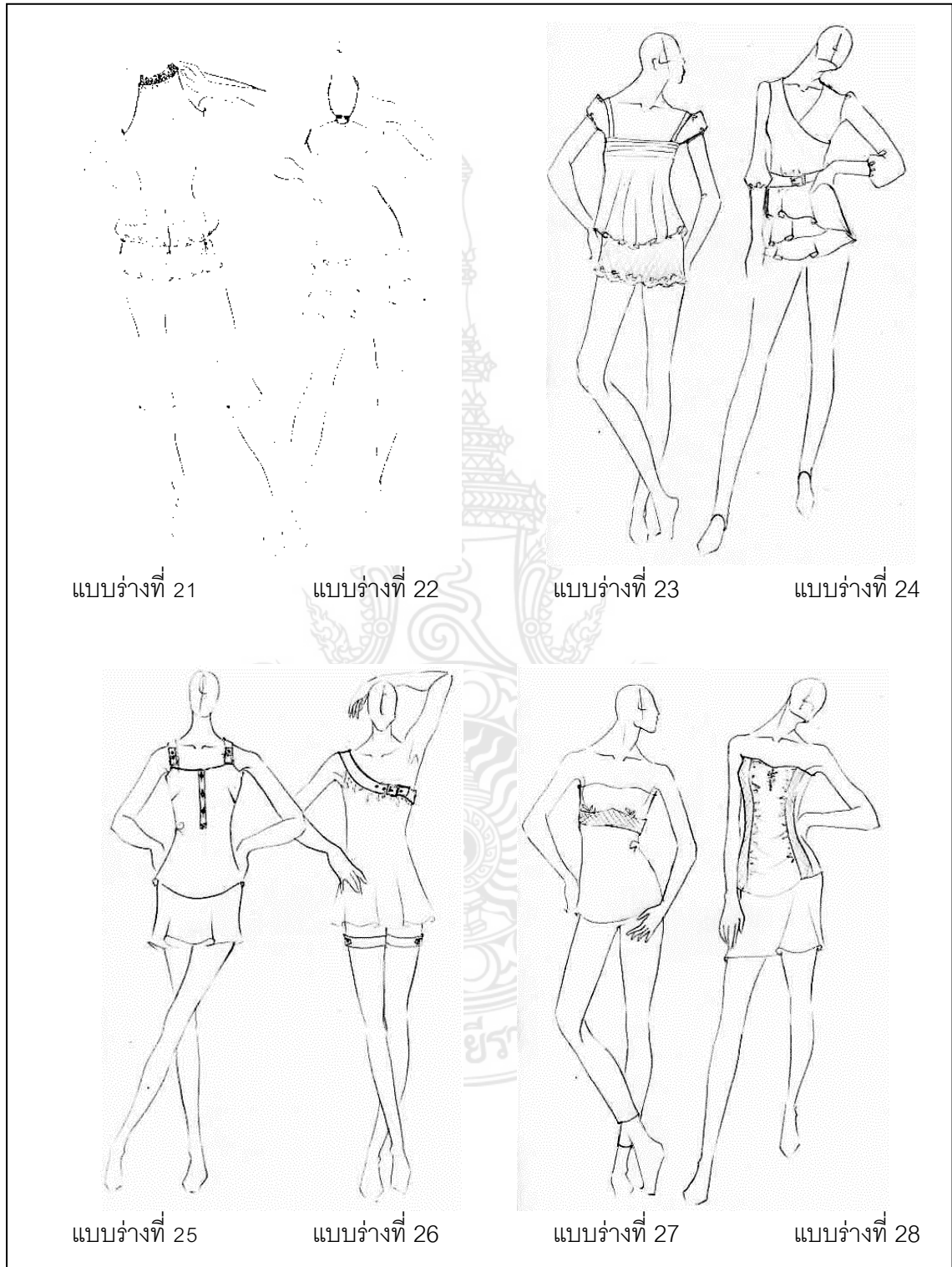
ภาพ 3.2 แบบร่างเสื้อที่ 5 – 12

ค) แบบร่างเสื้อแบบที่ 13 – 20

ภาพ 3.3 แบบร่างเสื้อที่ 13 – 20

ง) แบบร่างเสื้อแบบที่ 21 – 28

ภาพ 3.4 แบบร่างเสื้อที่ 21 -28

จ) แบบร่างเสื้อแบบที่ 29 - 30

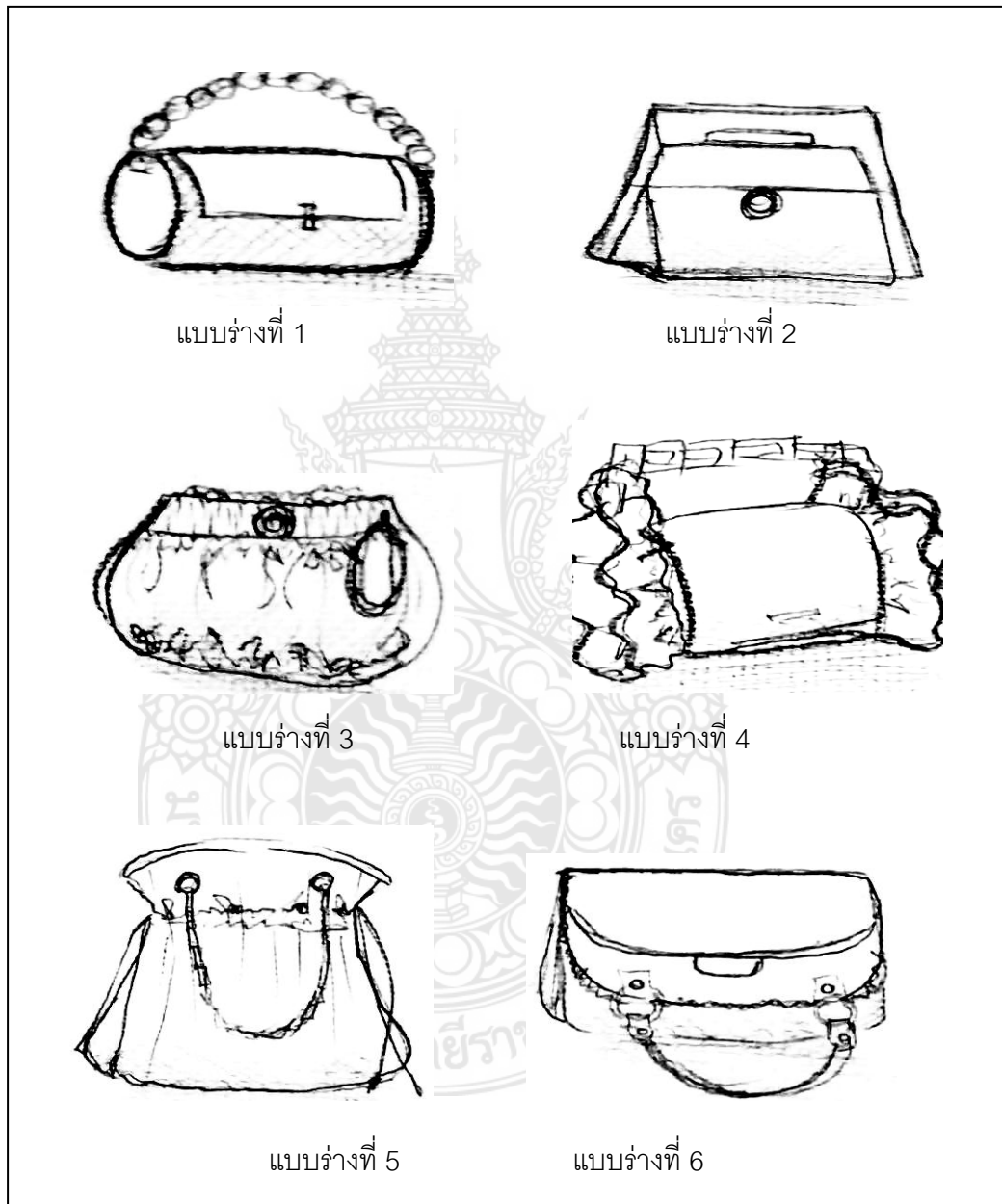

ภาพ 3.5 แบบร่างเสื้อที่ 29-30

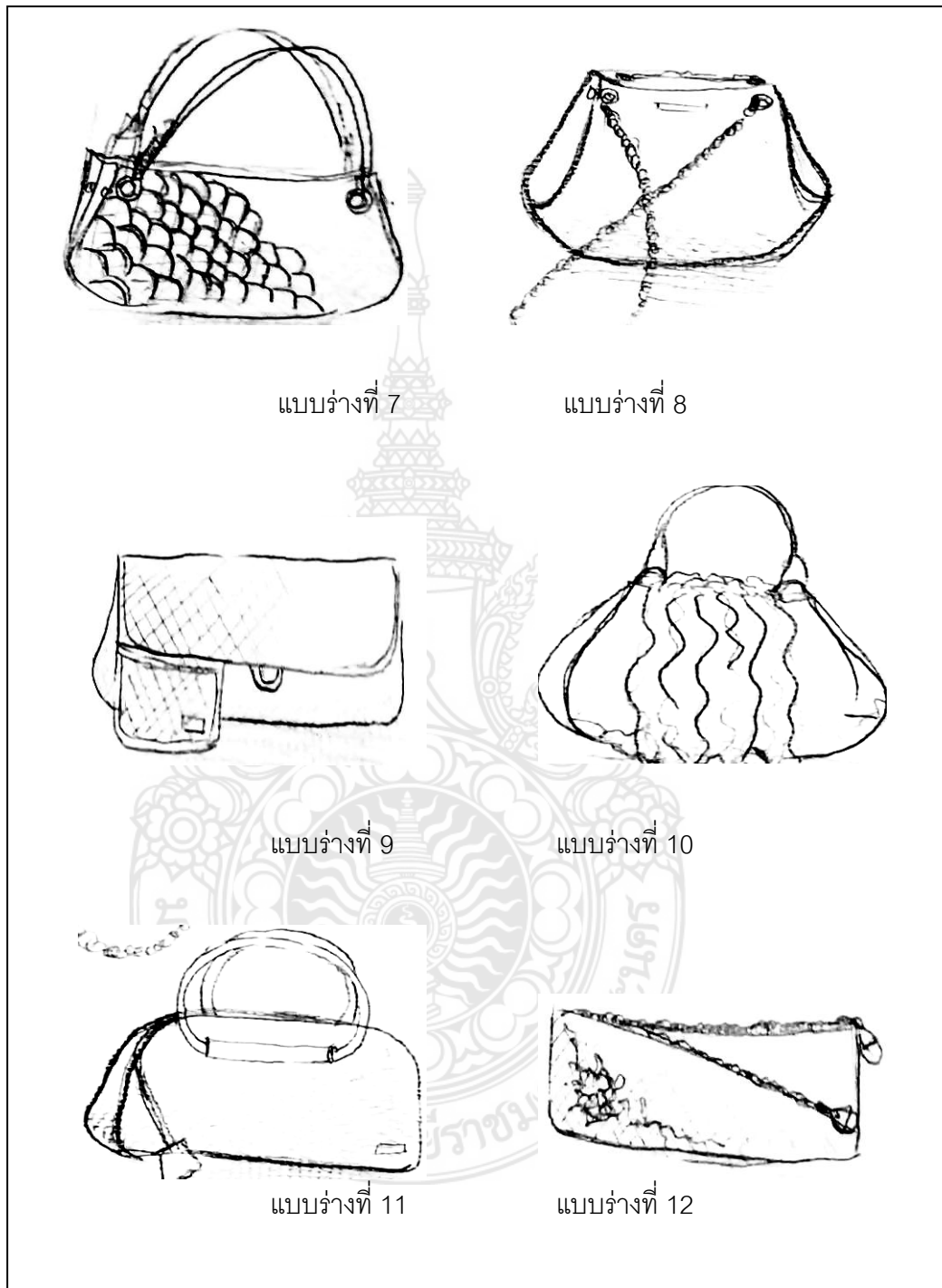
3.2.3.2 การออกแบบกระเป๋า ได้ร่างแบบกระเป๋า จำนวน 30 แบบ จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 15 คน พิจารณาคัดเลือกแบบที่ตรงตามวัตถุประสงค์ โดยให้เลือก 8 แบบ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1) แบบร่างกระเป๋าแบบที่ 1 – 6

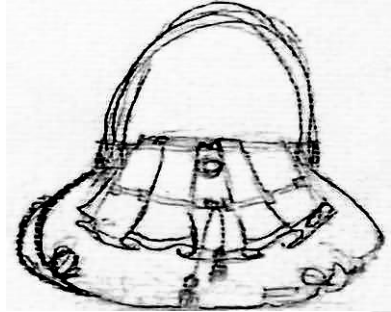
ภาพ 3.6 แบบร่างกระเป๋าที่ 1 – 6

ข) แบบร่างกระเป๋าแบบที่ 7 - 12

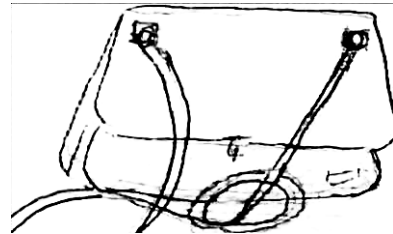

ภาพ 3.7 แบบร่างกระเป๋าที่ 7 - 12

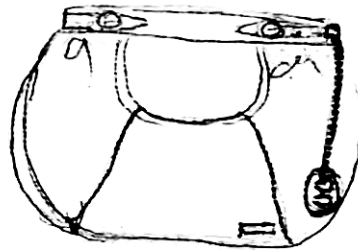
ค) แบบร่างกระเป๋าแบบที่ 13 – 18

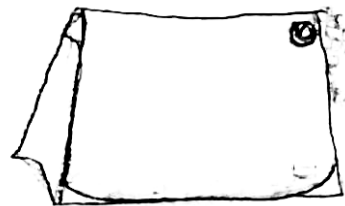
แบบร่างที่ 13

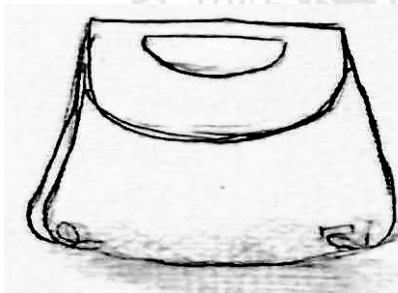
แบบร่างที่ 14

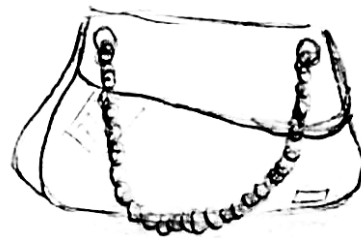
แบบร่างที่ 15

แบบร่างที่ 16

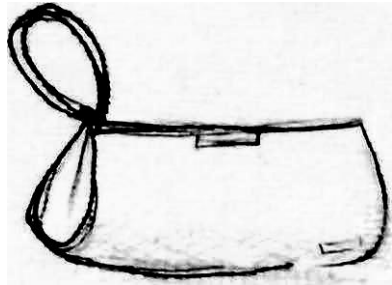
แบบร่างที่ 17

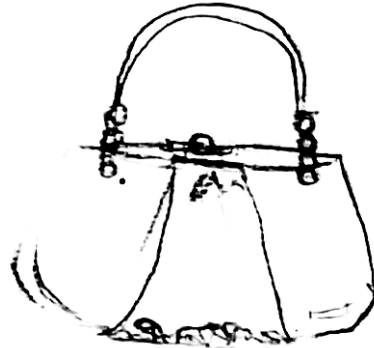
แบบร่างที่ 18

ภาพ 3.8 แบบร่างกระเป๋าแบบที่ 13 – 18

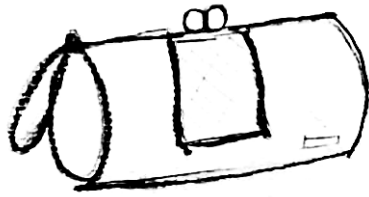
ง) แบบร่างกระเป๋าแบบที่ 19 – 24

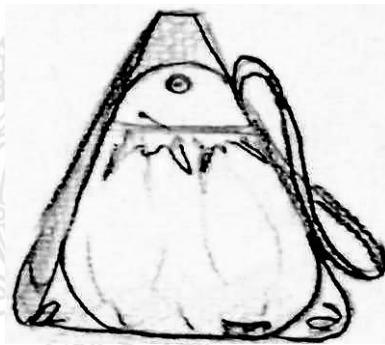
แบบร่างที่ 19

แบบร่างที่ 20

แบบร่างที่ 21

แบบร่างที่ 22

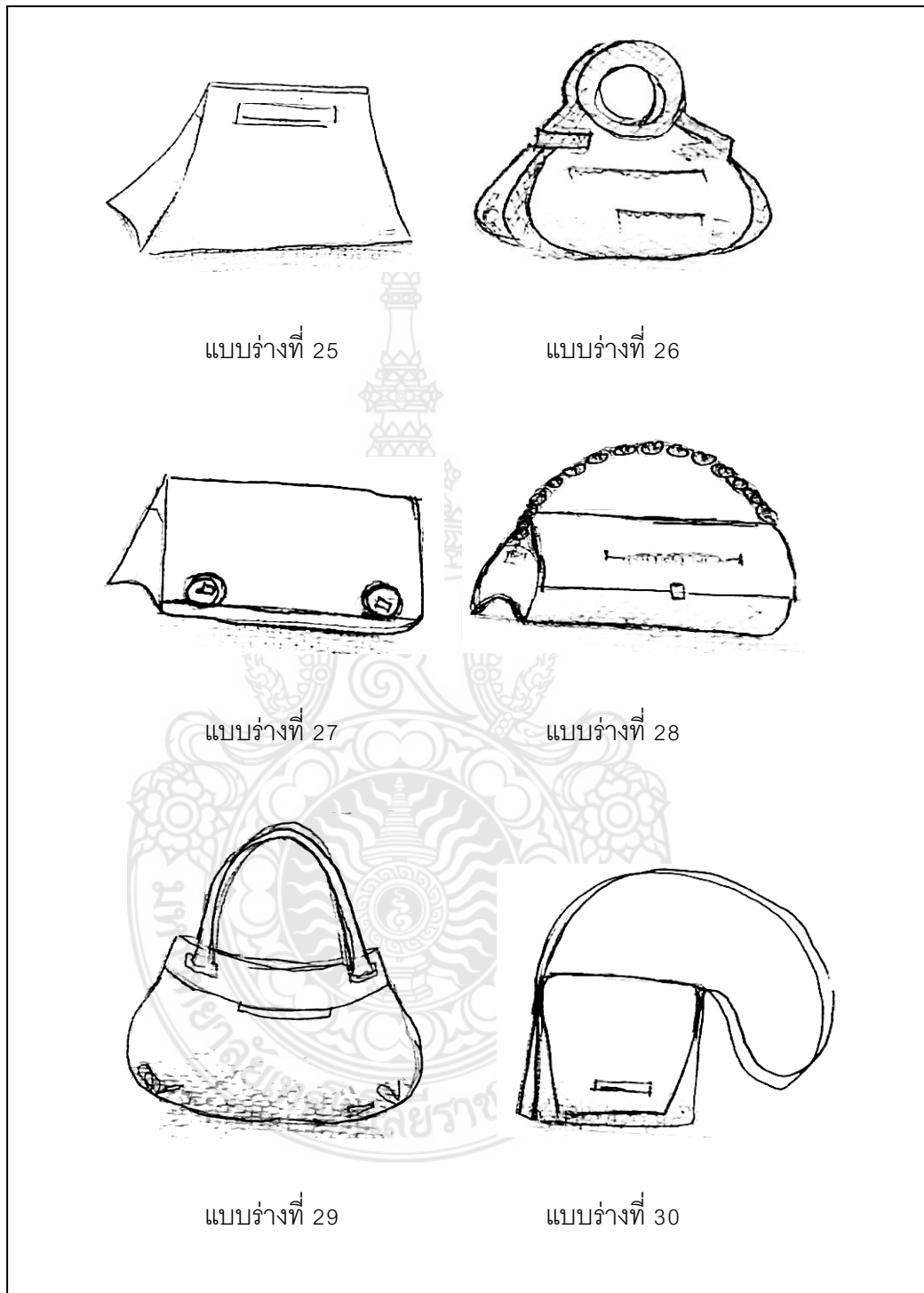
แบบร่างที่ 23

แบบร่างที่ 24

ภาพ 3.9 แบบร่างกระเป๋าที่ 19 - 24

จ) แบบร่างกระเป๋าแบบที่ 25 – 30

ภาพ 3.10 แบบร่างกระเป๋าที่ 30

3.2.3.3 ทำการคัดเลือกแบบร่างเสื้อ จำนวน 30 แบบ ให้เหลือ 8 แบบ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 15 คน ซึ่งได้ผลการพิจารณาคัดเลือกแบบที่เหมาะสม เพื่อจะนำไปจับคู่เสื้อกับกระเป๋ และนำไปตัดเย็บต่อไป ดังตาราง 3.1 – 3.2

3.2.3.4 ทำการคัดเลือกแบบร่างกระเป๋ จำนวน 30 แบบ ให้เหลือ 8 แบบ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 15 คน ซึ่งได้ผลการพิจารณาคัดเลือกแบบที่เหมาะสม เพื่อจะนำไปจับคู่เสื้อกับกระเป๋ และนำไปตัดเย็บต่อไป ดังตาราง 3.3 – 3.4

3.2.3.5 ผลที่ได้จากการคัดเลือกแบบร่างเสื้อ จำนวน 8 แบบ และแบบร่างกระเป๋จำนวน 8 แบบ ผู้วิจัยทำการจับคู่แบบเสื้อและแบบกระเป๋ให้เหมาะสม นำไปสอบถามความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 15 คน ดังตาราง 3.5

3.2.3.6 แบบร่างเสื้อและแบบร่างกระเป๋ที่จับคู่กันแล้ว จำนวน 8 แบบ มาประมวลผล ปรับปรุงแก้ไขแบบตัด ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำไปตัดเย็บผลิตภัณฑ์จริง

3.2.3.7 แบบผลิตภัณฑ์เสื้อและกระเป๋ที่ผ่านการคัดเลือกและตัดเย็บเป็นผลิตภัณฑ์จริง ชุดที่ 1

ภาพ 3.11 ชุดที่ 1

3.2.3.8 แบบผลิตภัณฑ์เสื้อและกระเป๋าที่ผ่านการคัดเลือกและตัดเย็บเป็น
ผลิตภัณฑ์จริง ชุดที่ 2

ภาพ 3.12 ชุดที่ 2

3.2.3.9 แบบผลิตภัณฑ์เสื้อและกระเป๋าที่ผ่านการคัดเลือกและตัดเย็บเป็น
ผลิตภัณฑ์จริง ชุดที่ 3

ภาพ 3.13 ชุดที่ 3

3.2.3.10 แบบผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าและกระเป๋าที่ผ่านการคัดเลือกและตัดเย็บเป็น
ผลิตภัณฑ์จริง ชุดที่ 4

ภาพ 3.14 ชุดที่ 4

3.2.3.11 แบบผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าและกระเป๋าที่ผ่านการคัดเลือกและตัดเย็บเป็น
ผลิตภัณฑ์จริง ชุดที่ 5

ภาพ 3.15 ชุดที่ 5

3.2.3.12 แบบผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าและกระเป๋าที่ผ่านการคัดเลือกและตัดเย็บเป็นผลิตภัณฑ์จริง ชุดที่ 6

ภาพ 3.16 ชุดที่ 6

3.2.3.13 แบบผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าและกระเป๋าที่ผ่านการคัดเลือกและตัดเย็บเป็นผลิตภัณฑ์จริง ชุดที่ 7

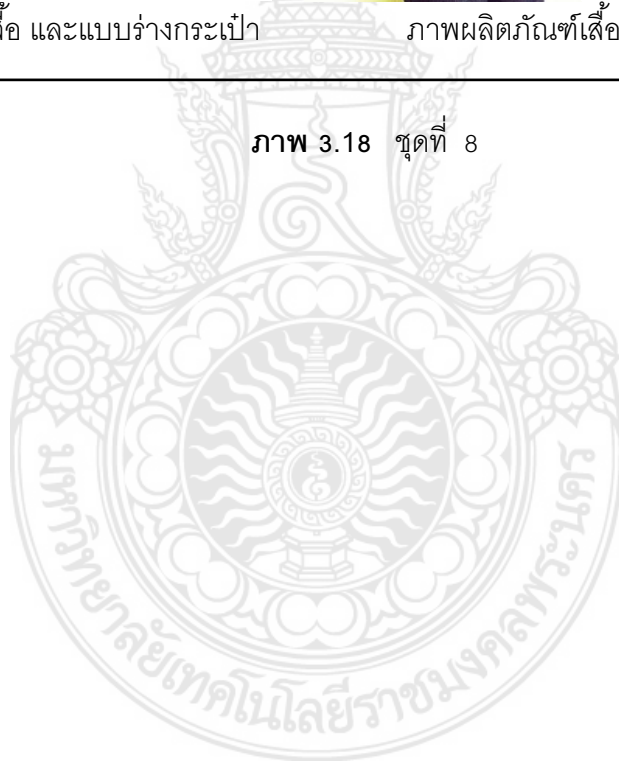

ภาพ 3.17 ชุดที่ 7

3.2.3.14 แบบผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าและกระเป๋าที่ผ่านการคัดเลือกและตัดเย็บเป็น
ผลิตภัณฑ์จริง ชุดที่ 8

ภาพ 3.18 ชุดที่ 8

ตาราง 3.2 ผลการจับคู่แบบร่างเสื้อ ที่ผ่านการคัดเลือกจากผู้เชี่ยวชาญ

ลำดับ	รูปแบบเสื้อ	รวมผลคะแนน
1	2	11
2	3	10
3	10	10
4	16	10
5	26	10
6	27	10
7	28	9
8	8	8

จากตาราง 3.1 สรุปได้ว่าแบบร่างเสื้อที่ผู้เชี่ยวชาญได้คัดเลือกคือแบบที่ 2 มีจำนวน 11 คนแบบที่ 3 มีจำนวน 10 คนแบบที่ 8 มีจำนวน 9 คน แบบที่ 10 จำนวน 9 คน แบบที่ 16 มีจำนวน 10 คนแบบที่ 26 จำนวน 9 คนแบบที่ 27 จำนวน 10 คน และ แบบที่ 28 จำนวน 9 คน

จากตาราง 3.2 สรุปได้ว่าแบบร่างเสื้อที่ผู้เชี่ยวชาญได้คัดเลือกคือแบบที่ 2 ได้ถูกคัดเลือกมากที่สุดมีจำนวนทั้งหมด 11 คน แบบที่ 3, 10, 16, 26, 27 มีจำนวนทั้งหมดแบบร่างที่ 28 มีจำนวนทั้งหมด 9 คน

ตาราง 3.4 ผลการจับคู่แบบร่างกระเป๋า ที่ผ่านการคัดเลือกจากผู้เชี่ยวชาญ

ลำดับ	รูปแบบกระเป๋า	รวมผลคะแนน
1	23	12
2	1	10
3	3	9
4	8	9
5	29	9
6	15	8
7	18	8
8	21	8

จากตาราง 3.3 สรุปได้ว่าแบบร่างกระเป๋าที่ผู้เชี่ยวชาญได้คัดเลือกคือแบบที่ 1 มีจำนวน 10 คนแบบที่ 3 มีจำนวน 9 คนแบบที่ 8 มีจำนวน 9 คน แบบที่ 15 จำนวน 8 คนแบบที่ 19 มีจำนวน 8 คนแบบที่ 21 จำนวน 8 คนแบบที่ 23 จำนวน 12 คน และแบบที่ 29 จำนวน 9 คน

จากตาราง 3.4 สรุปได้ว่าแบบร่างกระเป๋าแบบที่ 23 ได้ถูกคัดเลือกมากที่สุดมีจำนวนทั้งหมด 12 คน แบบที่ 1 มีจำนวนทั้งหมด 10 คนแบบร่างที่ 3, 8, 29 มีจำนวนแบบละ 9 คน แบบร่างที่ 15, 18, 21 มีจำนวนแบบละ 8 คน

ตาราง 3.5 ผลการจับคู่แบบร่างเสื้อ และแบบร่างกระเป๋่า ที่ผ่านการคัดเลือกจากผู้เชี่ยวชาญ

ลำดับ	รูปแบบเสื้อ	รูปแบบกระเป๋่า
ชุดที่ 1	26	19
ชุดที่ 2	16	15
ชุดที่ 3	27	29
ชุดที่ 4	2	8
ชุดที่ 5	10	3
ชุดที่ 6	28	1
ชุดที่ 7	3	23
ชุดที่ 8	8	21

จากตาราง 3.5 สรุปได้ว่า ผลการจับคู่แบบร่างเสื้อ และแบบร่างกระเป๋่า ที่ผ่านการคัดเลือกจากผู้เชี่ยวชาญชุดที่ 1 รูปแบบเสื้อแบบที่ 26 คู่กับ รูปแบบกระเป๋่าแบบที่ 19 ชุดที่ 2 รูปแบบเสื้อแบบที่ 16 คู่กับ รูปแบบกระเป๋่า 15 ชุดที่ 3 รูปแบบเสื้อแบบที่ 27 คู่กับ รูปแบบกระเป๋่าแบบที่ 29 ชุดที่ 4 รูปแบบเสื้อแบบที่ 2 คู่กับ รูปแบบกระเป๋่าแบบที่ 8 ชุดที่ 5 รูปแบบเสื้อแบบที่ 10 คู่กับ รูปแบบกระเป๋่าแบบที่ 3 ชุดที่ 6 รูปแบบเสื้อแบบที่ 28 คู่กับ รูปแบบกระเป๋่าแบบที่ 1 ชุดที่ 7 รูปแบบเสื้อแบบที่ 3 คู่กับ รูปแบบกระเป๋่าแบบที่ 23 ชุดที่ 8 รูปแบบเสื้อแบบที่ 8 คู่กับ รูปแบบกระเป๋่าแบบที่ 21 โดยผู้เชี่ยวชาญให้เหตุผลในการคัดเลือกแบบร่างดังนี้

ชุดที่ 1 รูปแบบเสื้อแบบที่ 26 คู่กับ รูปแบบกระเป๋่าแบบที่ 19 ผู้เชี่ยวชาญให้เหตุผลว่า โครงสร้างตัวเสื้อกับรูปแบบของปากกระเป๋่ามีความเป็นไปได้ในการปรับเปลี่ยนและเก็บกระเป๋่า โดยเห็นว่าหูกระเป๋่ากับแขนเสื้อสามารถเป็นชิ้นหรือตำแหน่งเดียวกันได้จึงจับคู่กัน

ชุดที่ 2 รูปแบบเสื้อแบบที่ 16 คู่กับ รูปแบบกระเป๋่า 15 ผู้เชี่ยวชาญให้เหตุผลว่า โครงสร้างตัวเสื้อกับรูปแบบของปากกระเป๋่ามีความเป็นไปได้ในการปรับเปลี่ยนและเก็บกระเป๋่า บริเวณด้านหน้าตัวเสื้อเพื่อเป็นการแทนซับใน ส่วนแขนเสื้อเพื่อให้ทันสมัยขึ้นจึงปรับเปลี่ยนบริเวณปลายแขนเสื้อ

ชุดที่ 3 รูปแบบเสื้อแบบที่ 27 คู่กับ รูปแบบกระเป๋่าแบบที่ 29 ผู้เชี่ยวชาญให้เหตุผลว่า โครงสร้างตัวเสื้อกับรูปแบบของปากกระเป๋่ามีความเป็นไปได้ในการปรับเปลี่ยนและเก็บกระเป๋่า

บริเวณด้านหน้าและด้านหลังตัวเสื้อเพื่อเป็นการแทนชั้นในโดยให้ติดซีปที่กันกระเป่า และต่อความยาวตัวเสื้อให้มีฟริ้วมากขึ้น

ชุดที่ 4 รูปแบบเสื้อแบบที่ 2 คู่กับ รูปแบบกระเป่าแบบที่ 8 ผู้เชี่ยวชาญให้เหตุผลว่าโครงสร้างตัวเสื้อกับรูปแบบของปากกระเป่ามีความเป็นไปได้ในการปรับเปลี่ยนและเก็บกระเป่าบริเวณด้านหน้าตัวเสื้อเพื่อเป็นการแทนชั้นใน

ชุดที่ 5 รูปแบบเสื้อแบบที่ 10 คู่กับ รูปแบบกระเป่าแบบที่ 3 ผู้เชี่ยวชาญให้เหตุผลว่าโครงสร้างตัวเสื้อกับรูปแบบของปากกระเป่ามีความเป็นไปได้ในการปรับเปลี่ยนและเก็บกระเป่าบริเวณด้านหน้าและด้านหลังตัวเสื้อเพื่อเป็นการแทนชั้นในโดยเข้ามายึดพร้อมกันบริเวณปากกระเป่าและให้ติดซีปกันกระเป่า

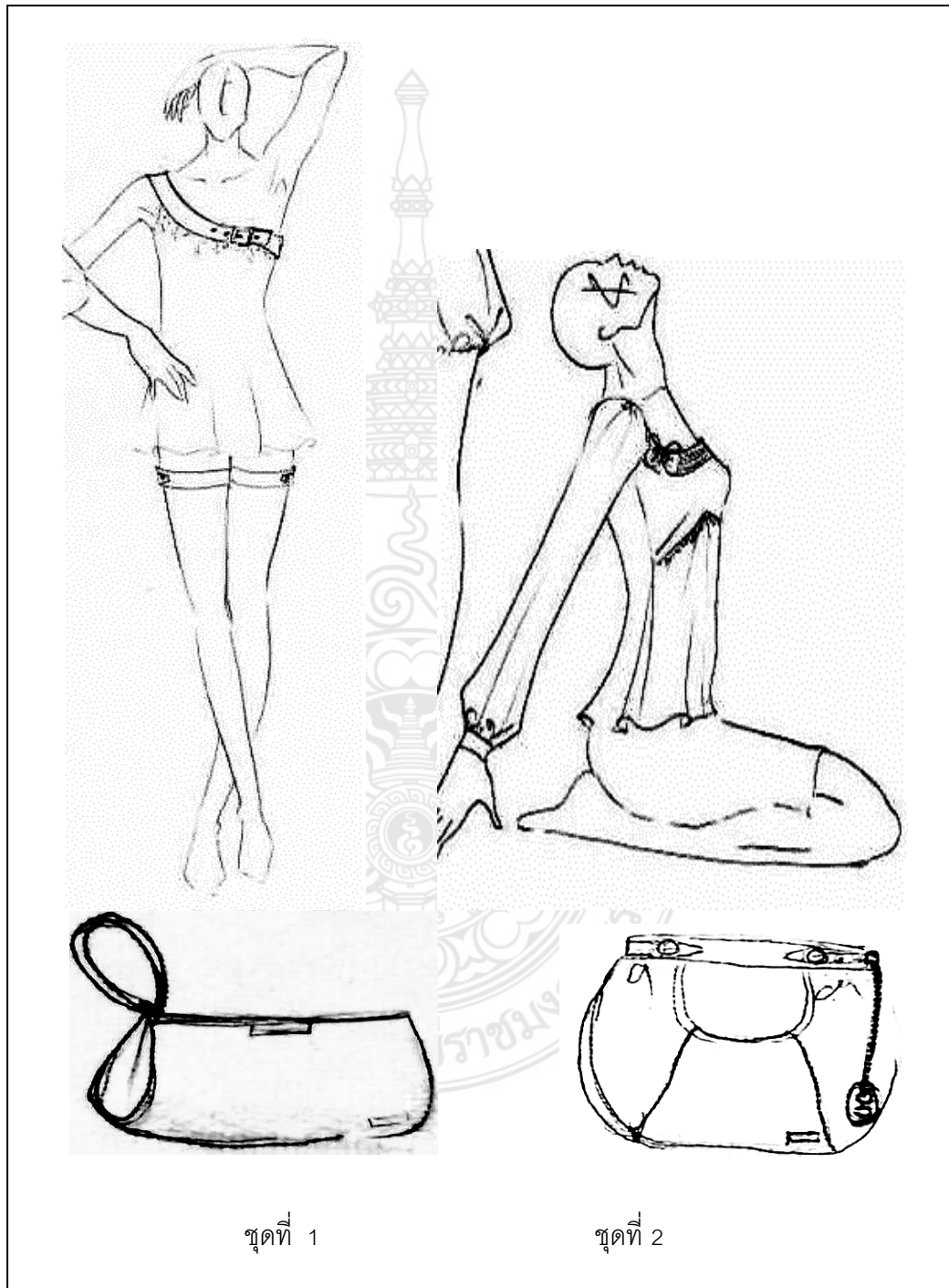
ชุดที่ 6 รูปแบบเสื้อแบบที่ 28 คู่กับ รูปแบบกระเป่าแบบที่ 1 ผู้เชี่ยวชาญให้เหตุผลว่าโครงสร้างตัวเสื้อกับรูปแบบของกระเป่ามีความเป็นไปได้ในการปรับเปลี่ยนและเก็บกระเป่าบริเวณด้านหลังของตัวเสื้อโดยกลางกระเป่าออกเพื่อซ่อนไว้ด้านหลัง

ชุดที่ 7 รูปแบบเสื้อแบบที่ 3 คู่กับ รูปแบบกระเป่าแบบที่ 23 ผู้เชี่ยวชาญให้เหตุผลว่าโครงสร้างตัวเสื้อกับรูปแบบของกระเป่ามีความเป็นไปได้ในการปรับเปลี่ยนและเก็บกระเป่าบริเวณบริเวณด้านหน้าตัวเสื้อเพื่อเป็นการแทนชั้นในและรูปแบบใกล้เคียงกันมากที่สุด

ชุดที่ 8 รูปแบบเสื้อแบบที่ 8 คู่กับ รูปแบบกระเป่าแบบที่ 21 ผู้เชี่ยวชาญให้เหตุผลว่าโครงสร้างตัวเสื้อกับรูปแบบของกระเป่ามีความเป็นไปได้ในการปรับเปลี่ยนและเก็บกระเป่าบริเวณหลังเพื่อเพิ่มการตกแต่งตัวเสื้อไปพร้อมๆ กับเป็นกระเป่าเพื่อการปรับเปลี่ยนโดยให้ข้างกระเป่าเป็นส่วนตกแต่งบริเวณแขนเสื้อ

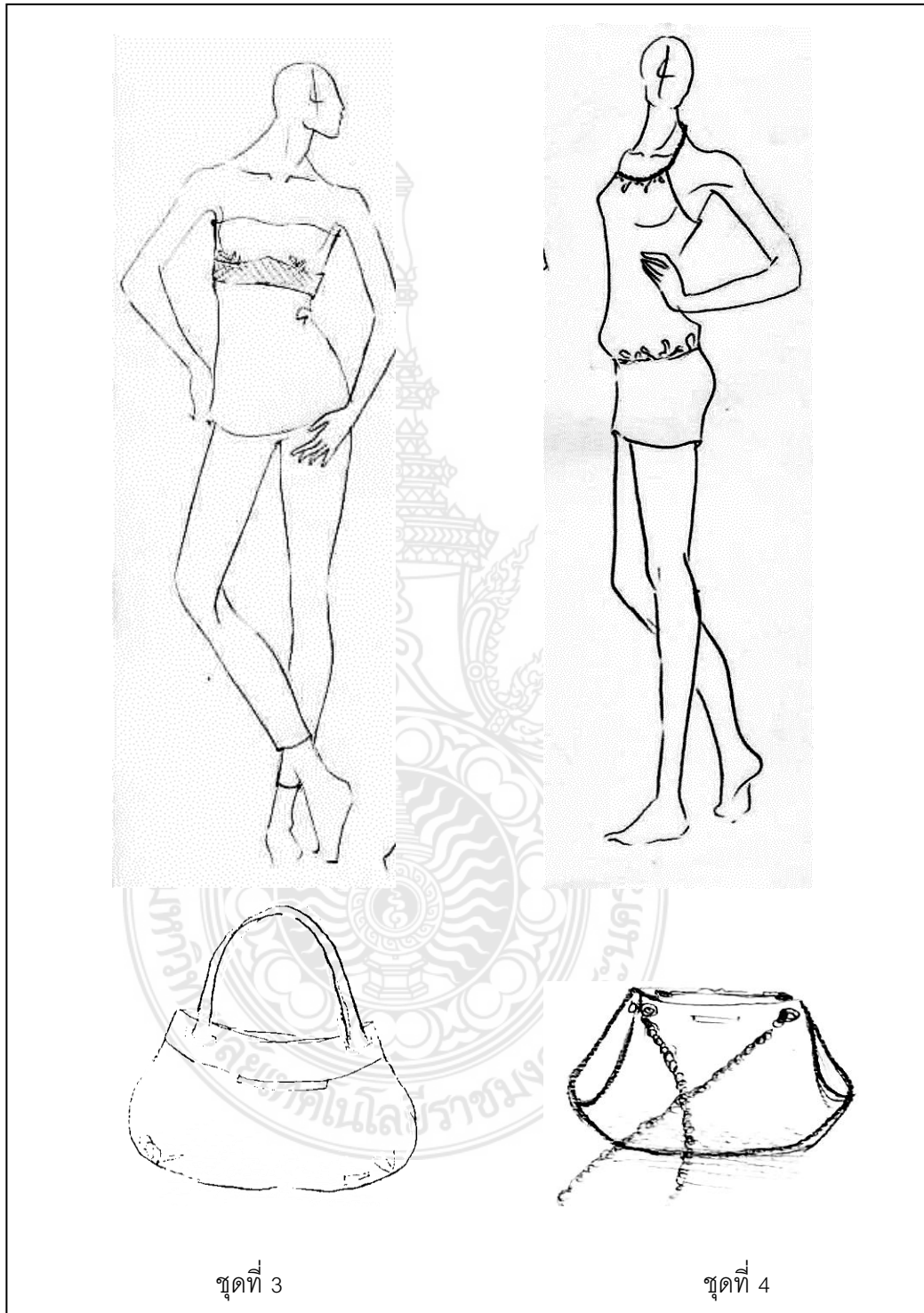
3.2.3.6 แบบร่างเสื้อและแบบร่างกระเป๋าที่จับคู่กัน จำนวน 8 แบบ มา
ประมวลผล ปรับปรุงแก้ไขแบบตัด ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำไปตัดเย็บผลิตภัณฑ์

ก) แบบร่างเสื้อและกระเป๋า ชุดที่ 1-2 ดังภาพ

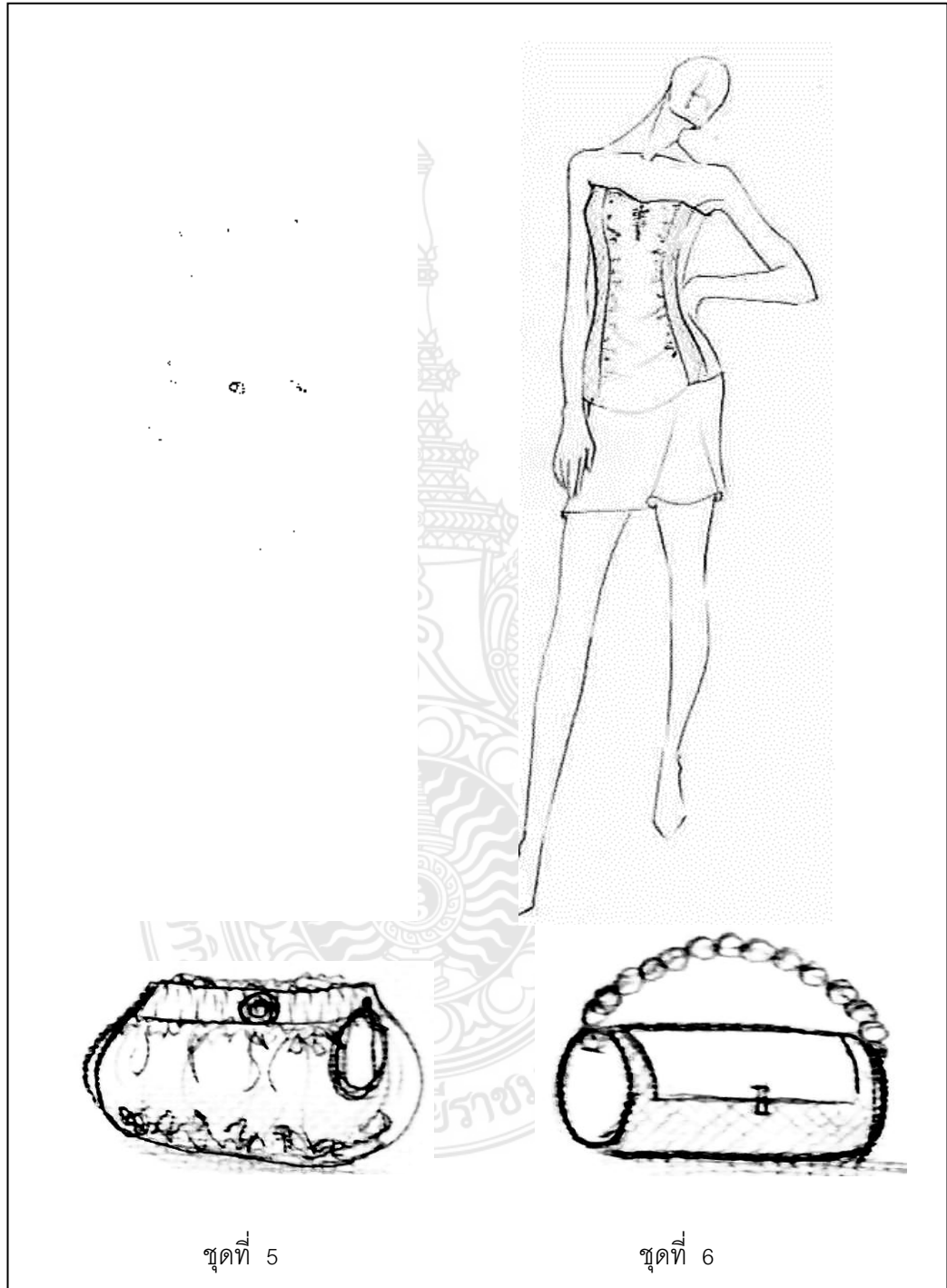
ภาพ 3.19 ชุดที่ 1-2

ข) แบบร่างเสื้อและกระเป๋าคู่ ชุดที่ 3 - 4 ดังภาพ

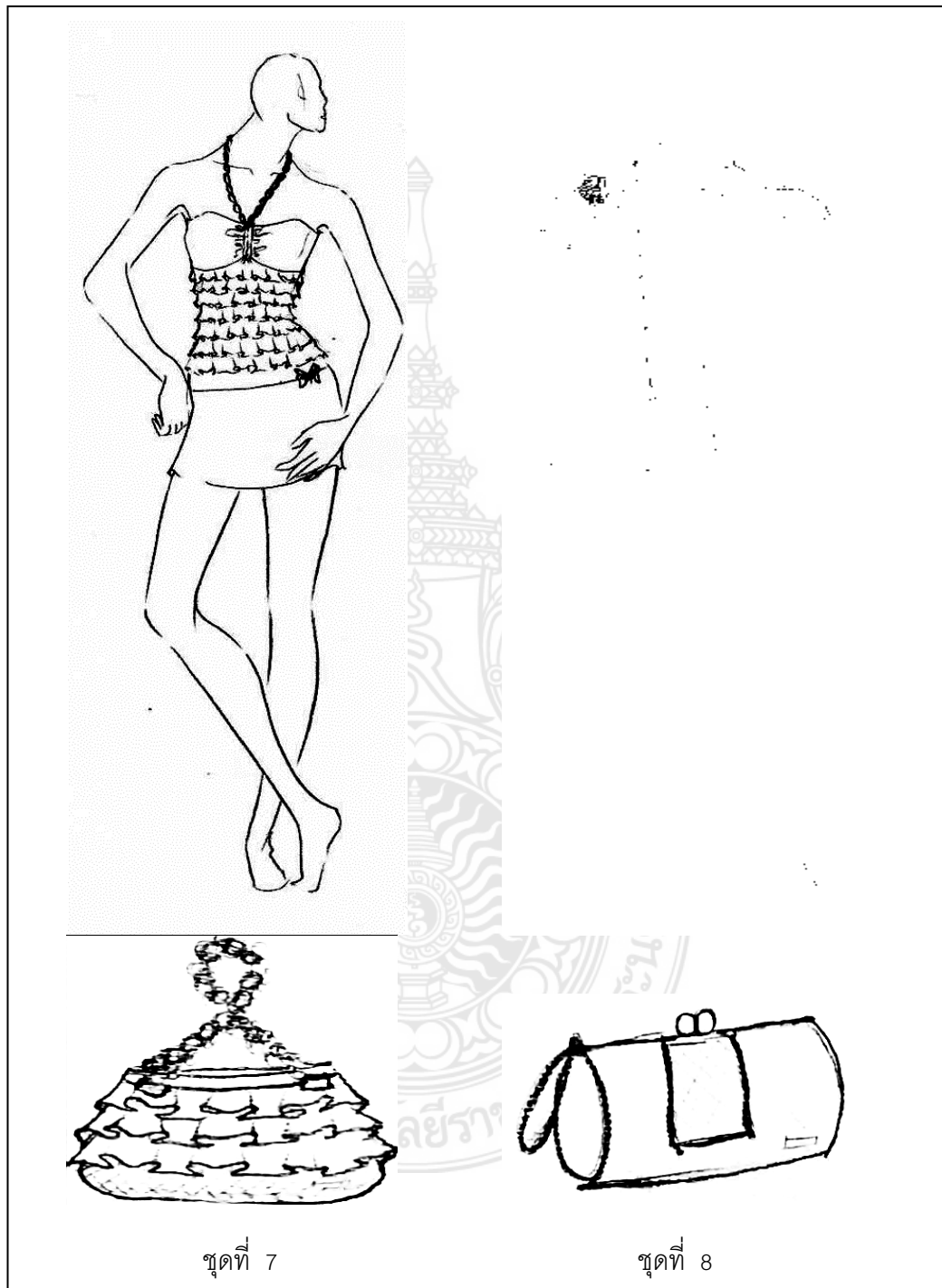
ภาพ 3.20 ชุดที่ 3 - 4

ค) แบบร่างเสื้อและกระเป๋าสุดที่ 5 - 6 ดังภาพ

ภาพ 3.21 ชุดที่ 5 - 6

ง) แบบร่างเสื้อและกระเป๋า ชุดที่ 7 - 8 ดังภาพ

ภาพ 3.22 ชุดที่ 7 - 8

3.2.3.7 แบบผลิตภัณฑ์เสื้อและกระเป๋าที่ผ่านการคัดเลือกและตัดเย็บเป็นผลิตภัณฑ์จริง ชุดที่ 1

ก) ผลิตภัณฑ์เสื้อและกระเป๋า ชุดที่ 1

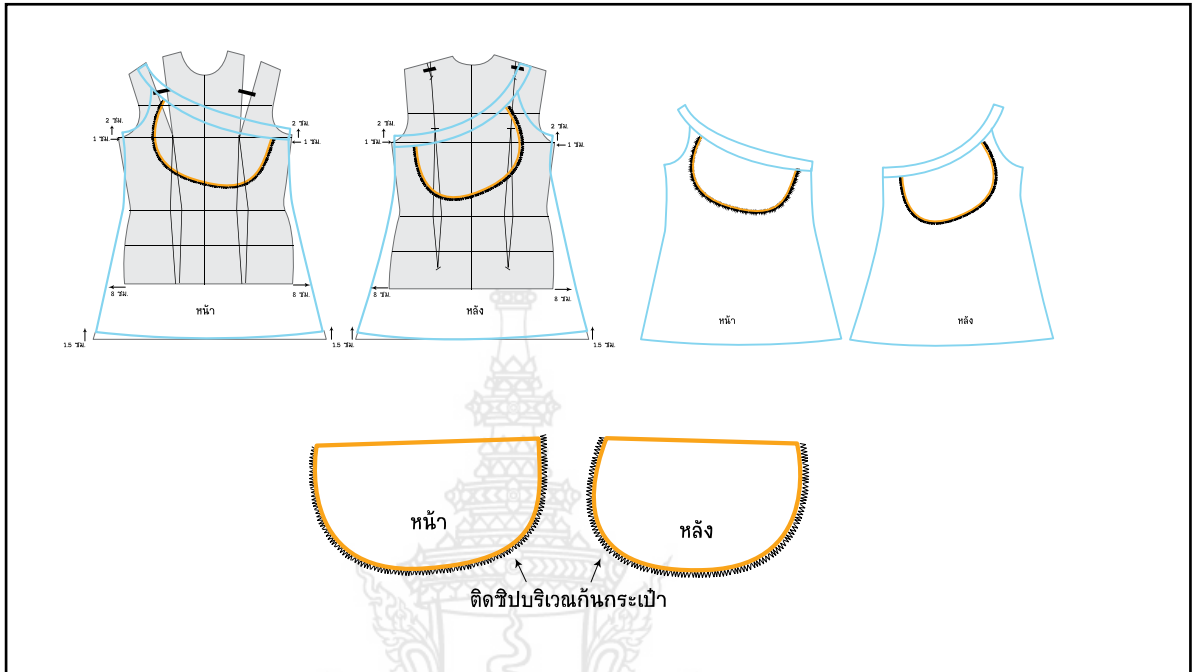

ภาพ 3.23 ผลิตภัณฑ์เสื้อและกระเป๋า ชุดที่ 1

ภาพ 3.24 ขั้นตอนการพับผลิตภัณฑ์ ชุดที่ 1

ข) ขั้นตอนการสร้างแบบตัดและตัดเย็บผลิตภัณฑ์เสื้อแบบที่ 1 เป็น
กระเป๋าสองแบบที่ 1

ภาพ 3.25 ขั้นตอนการสร้างแบบตัดผลิตภัณฑ์เสื้อแบบที่ 1 เป็นกระเป๋าสองแบบที่ 1

วิธีการเย็บ

- 1.1) นำชิ้นกระเป๋าด้านหน้าและด้านหลังมาเย็บขอบแบบถอดได้บริเวณก้นกระเป๋าสอง
- 1.2) จากนั้นจึงนำมาเย็บบริเวณปากกระเป๋าสองติดกับตัวเสื้อโดยแยกเป็นชิ้นหน้าและชิ้นหลัง
- 1.3) เย็บกุดคอเสื้อเก็บให้เรียบร้อย
- 1.4) นำตัวเสื้อชิ้นหน้าและชิ้นหลังมาเย็บต่อตะเข็บไหล่และตะเข็บข้าง
- 1.5) เก็บงานให้เรียบร้อย

3.2.3.8 แบบผลิตภัณฑ์เสื้อและกระเป๋าที่ผ่านการคัดเลือกและตัดเย็บเป็น
ผลิตภัณฑ์จริง ชุดที่ 2

ก) ผลิตภัณฑ์เสื้อและกระเป๋า ชุดที่ 2

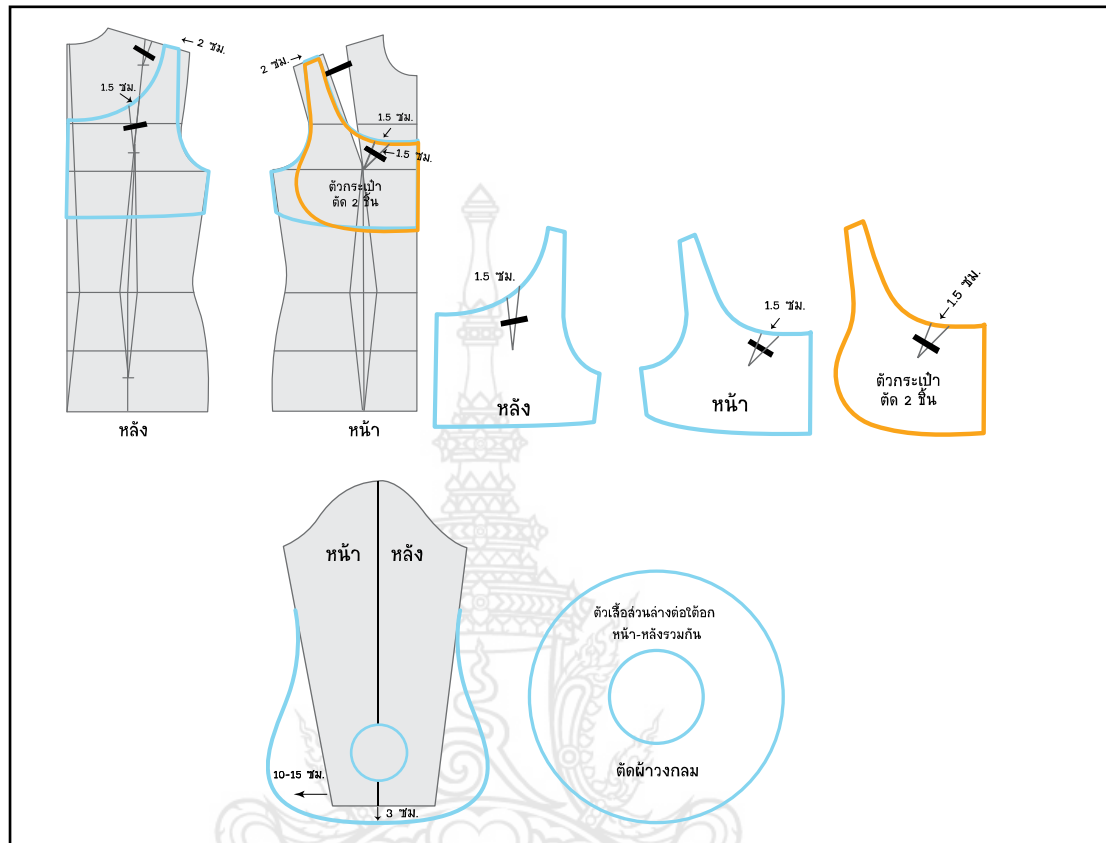

ภาพ 3.26 ผลิตภัณฑ์เสื้อและกระเป๋า ชุดที่ 2

ภาพ 3.26 ขั้นตอนการพับผลิตภัณฑ์เลื้อแบบที่ 2 เป็นกระเป๋แบบที่ 2

ข) ขั้นตอนการตัดเย็บผลิตภัณฑ์เสื้อแบบที่ 2 เป็นกระเป๋าสองแบบที่ 2

ภาพ 3.20 ขั้นตอนการสร้างแบบตัดผลิตภัณฑ์เสื้อแบบที่ 2 เป็นกระเป๋าสองแบบที่ 2

วิธีการเย็บ

- 1.1) นำชิ้นกระเป๋ามาเย็บติดกันบริเวณก้นกระเป๋าด้านล่าง
กระเป๋านำมาเย็บกับคอเสื้อและเย็บติดกับวงแขนเสื้อเป็น
ชิ้นเดียวกันโดยที่ตัวกระเป๋านั้นยังไม่ได้กลับตะเข็บ
- 1.2) นำชิ้นแขนเสื้อมาเย็บเจาะปลายแขนก้นให้เรียบร้อยจากนั้น
เย็บตะเข็บใต้ท้องแขนทั้งสองชิ้นให้เรียบร้อย
- 1.3) เย็บกลับคอเสื้อขึ้นหลังแล้วเย็บต่อตะเข็บไหล่กับชิ้นหน้า
และตะเข็บข้างตัว
- 1.4) นำตัวเสื้อเข้าวงแขนจากนั้นนำตัวเสื้อขึ้นบนมาเย็บต่อตัว
เสื้อชิ้นล่างที่เป็นผ้าวงกลมบริเวณไดออก เก็บรายละเอียดให้
เรียบร้อย

3.2.3.9 แบบผลิตภัณฑ์เสื้อและกระเป๋าที่ผ่านการคัดเลือกและตัดเย็บเป็น
ผลิตภัณฑ์จริง ชุดที่ 3

ก) ผลิตภัณฑ์เสื้อและกระเป๋า ชุดที่ 3

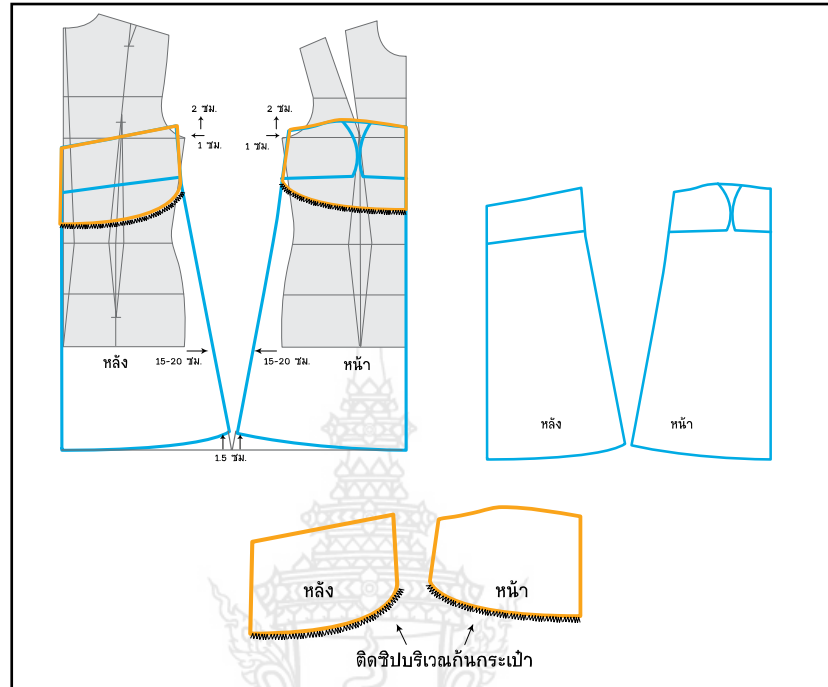

ภาพ 3.27 ผลิตภัณฑ์เสื้อและกระเป๋า ชุดที่ 3

ภาพ 3.28 ขั้นตอนการพับผลิตภัณฑ์เสื่อแบบที่ 3 เป็นกระเป๋าแบบที่ 3

ข) ขั้นตอนการตัดเย็บผลิตภัณฑ์เสื้อแบบที่ 3 เป็นกระเป๋แบบที่ 3

ภาพ 3.29 ขั้นตอนการสร้างแบบตัดผลิตภัณฑ์เสื้อแบบที่ 3 เป็นกระเป๋แบบที่ 3

วิธีการเย็บ

- 1.1) นำตัวเสื้อขึ้นบนมาเย็บต่อกับตัวเสื้อชั้นล่างทั้งชั้นหน้าและชั้นหลัง
- 1.2) นำชิ้นกระเป๋าด้านหน้าและด้านหลังมาเย็บขอบแบบถอดได้บริเวณก้นกระเป๋
- 1.3) จากนั้นจึงนำมาเย็บบริเวณปากกระเป๋ติดกับตัวเสื้อโดยแยกเป็นชั้นหน้าและชั้นหลัง เย็บก้นคอเสื้อเก็บให้เรียบร้อย
- 1.4) นำตัวเสื้อชั้นหลังมาเย็บข้างยึด
- 1.5) แล้วนำตัวเสื้อชั้นหน้าและชั้นหลังมาเย็บต่อตะเข็บข้างตัวเสื้อและเก็บความเรียบร้อย

3.2.3.10 แบบผลิตภัณฑ์เสื้อและกระเป๋าที่ผ่านการคัดเลือกและตัดเย็บเป็น
ผลิตภัณฑ์จริง ชุดที่ 4

ก) ผลิตภัณฑ์เสื้อและกระเป๋า ชุดที่ 4

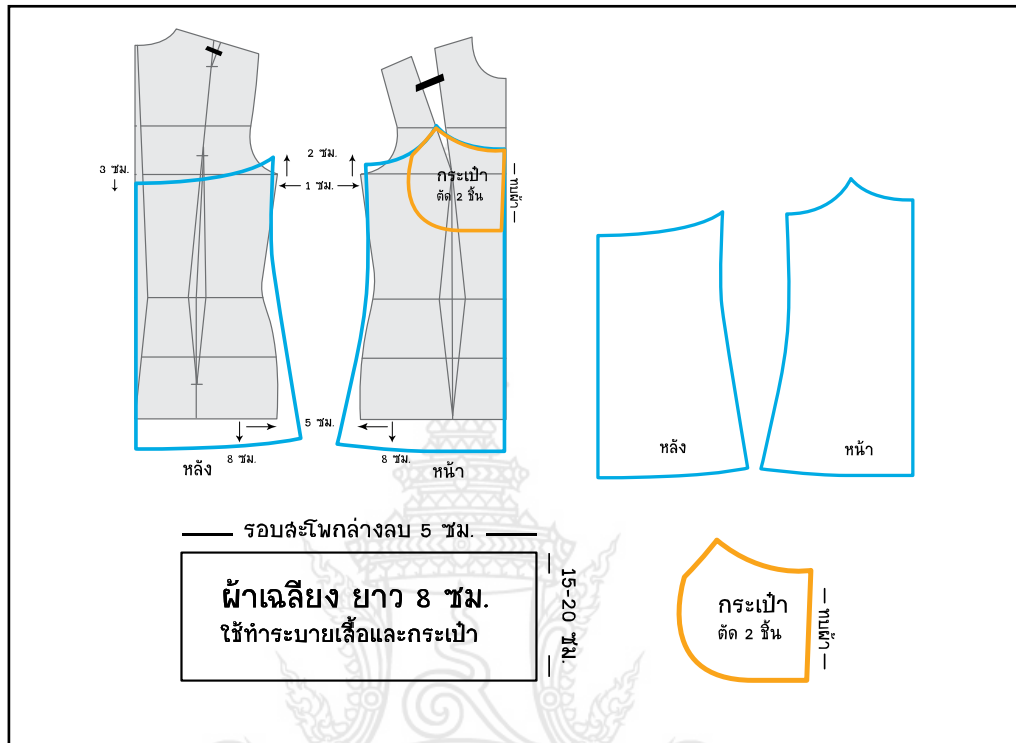

ภาพ 3.30 ผลิตภัณฑ์เสื้อและกระเป๋า ชุดที่ 4

ภาพท 3.31 ขั้นตอนการพับผลิตภัณฑ์เสื้อแบบที่ 4 เป็นกระเป๋าแบบที่ 4

ข) ขั้นตอนการตัดเย็บผลิตภัณฑ์เสื้อแบบที่ 4 เป็นกระเป๋แบบที่ 4

ภาพ 3.32 ขั้นตอนการสร้างแบบตัดผลิตภัณฑ์เสื้อแบบที่ 4 เป็นกระเป๋แบบที่ 4

วิธีการเย็บ

- 1.1) เย็บปากกระเป๋ากับตัวเสื้อชั้นหน้า ส่วนอีกด้านพับเย็บเก็บปากกระเป๋าทิ้งไว้เรียบร้อย
- 1.2) นำก้นกระเป๋ามาเย็บติดกลับและเย็บด้านข้างกระเป๋ิง 2 ข้าง โดยเผื่อตะเข็บข้างกับตัวเสื้อด้วย
- 1.3) นำตัวเสื้อชั้นหน้าที่ติดกระเป๋ามาเย็บตะเข็บด้านข้างกับตัวเสื้อชั้นหลัง
- 1.4) นำตัวเสื้อชั้นหลังมาเย็บยางยืดและเก็บความเรียบร้อย
- 1.5) นำส่วนที่เป็นชิ้นกระโปรงมาต่อกับชั้นตัวเสื้อชั้นบนที่เย็บกระเป๋าทิ้งไว้เรียบร้อยแล้วและเก็บรายละเอียดให้เรียบร้อย

3.2.3.11 แบบผลิตภัณฑ์เสื้อและกระเป๋าที่ผ่านการคัดเลือกและตัดเย็บเป็น
ผลิตภัณฑ์จริง ชุดที่ 5

ก) ผลิตภัณฑ์เสื้อและกระเป๋า ชุดที่ 5

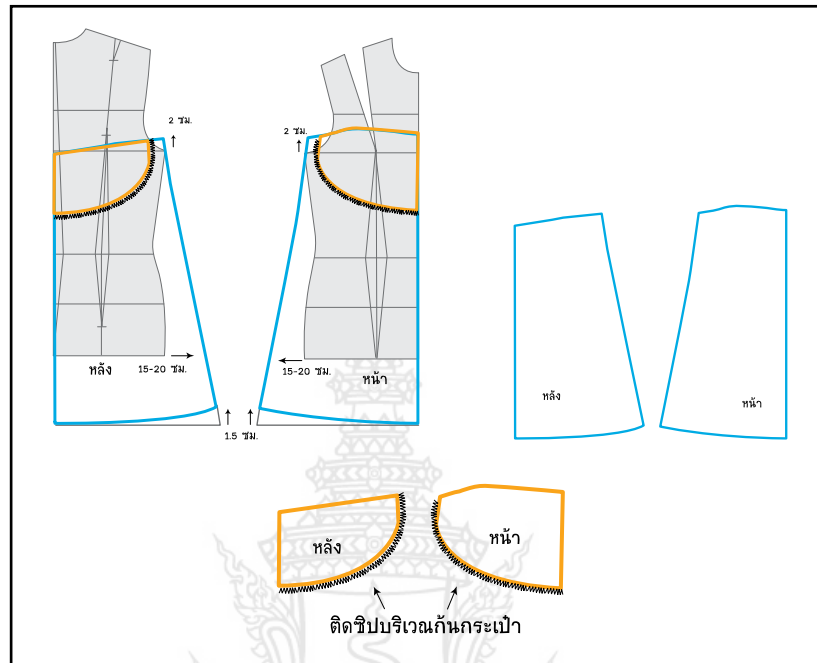

ภาพ 3.33 ผลิตภัณฑ์เสื้อและกระเป๋าสุดที่ 5

ภาพ 3.34 ขั้นตอนการพับผลิตภัณฑ์เสื้อแบบที่ 5 เป็นกระเป๋าแบบที่ 5

ข) ขั้นตอนการตัดเย็บผลิตภัณฑ์เสื้อแบบที่ 5 เป็นกระเป๋แบบที่ 5

ภาพ 3.35 ขั้นตอนการสร้างแบบตัดผลิตภัณฑ์เสื้อแบบที่ 5 เป็นกระเป๋แบบที่ 5

วิธีการเย็บ

- 1.1) นำชิ้นกระเป๋าด้านหน้าและด้านหลังมาเย็บซิปแบบถอดได้บริเวณก้นกระเป๋
- 1.2) จากนั้นจึงนำมาเย็บบริเวณปากกระเป๋ติดกับตัวเสื้อโดยแยกเป็นชิ้นหน้าและชิ้นหลัง เย็บกุ้นคอเสื้อเก็บให้เรียบร้อย
- 1.3) นำตัวเสื้อชิ้นหลังมาเย็บข้างยึดติดบริเวณด้านหลัง
- 1.4) แล้วนำตัวเสื้อชิ้นหน้าและชิ้นหลังมาเย็บต่อตะเข็บข้างตัวเสื้อให้เรียบร้อย
- 1.5) เก็บรายละเอียดให้เรียบร้อย

3.2.3.12 แบบผลิตภัณฑ์เสื้อและกระเป๋าที่ผ่านการคัดเลือกและตัดเย็บเป็น
ผลิตภัณฑ์จริง ชุดที่ 6

ก) ผลิตภัณฑ์เสื้อและกระเป๋า ชุดที่ 6

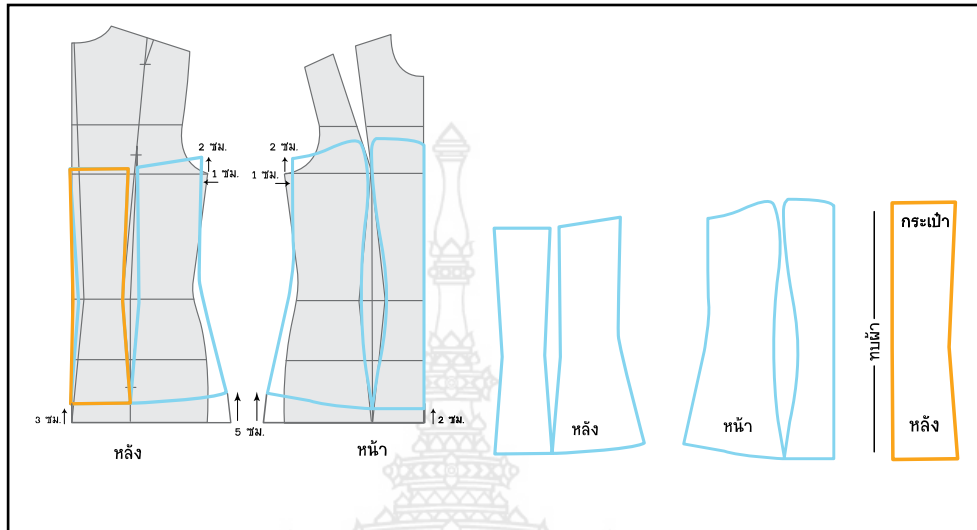

ภาพ 3.36 ผลิตภัณฑ์เสื้อและกระเป๋า ชุดที่ 6

ภาพ 3.37 ขั้นตอนการพับผลิตภัณฑ์เสื้อแบบที่ 6 เป็นกระเป๋าแบบที่ 6

ข) ขั้นตอนการตัดเย็บผลิตภัณฑ์เสื้อแบบที่ 6 เป็นกระเป๋าสองแบบที่ 6

ภาพ 3.38 ขั้นตอนการสร้างแบบตัดผลิตภัณฑ์เสื้อแบบที่ 6 เป็นกระเป๋าสองแบบที่ 6

วิธีการเย็บ

- 1.1) นำชิ้นกระเป๋ามาเย็บติดข้างกระเป๋าโดยเย็บซิปติดกับตัวกระเป๋าและข้างกระเป๋า ทำเหมือนกันทั้งสองข้าง
- 1.2) พับเย็บเก็บปากกระเป๋าทั้งสองข้างให้เรียบร้อยจากนั้นติดที่เก็บสายกระเป๋าบริเวณกลางตัวกระเป๋า
- 1.3) จากนั้นเย็บตัวเสื้อขึ้นหน้าและขึ้นหลังต่อกันเป็นตัวเสื้อให้เรียบร้อย
- 1.4) พับเย็บชายเสื้อและคอเสื้อให้เรียบร้อยนำกระเป๋ามาติดกับตัวเสื้อบริเวณขึ้นกลางหลังโดยเย็บตามยาวของตัวเสื้อยึดชายเสื้อเป็นหลัก
- 1.5) เก็บรายละเอียดให้เรียบร้อย

3.2.3.13 แบบผลิตภัณฑ์เสื้อและกระเป๋าคัดเลือกและตัดเย็บเป็น
ผลิตภัณฑ์จริง ชุดที่ 7

ก) ผลิตภัณฑ์เสื้อและกระเป๋ ชุดที่ 7

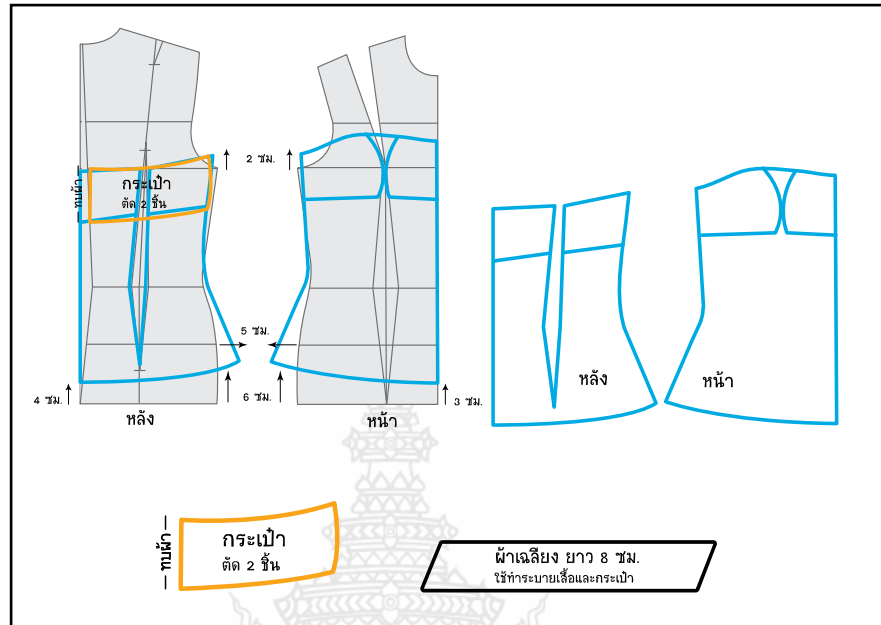

ภาพ 3.39 ผลิตภัณฑ์เสื้อและกระเป๋า ชุดที่ 7

ภาพ 3.40 ขั้นตอนการพับผลิตภัณฑ์เลื้อแบบที่ 7 เป็นกระเป๋าแบบที่ 7

ข) ขั้นตอนการตัดเย็บผลิตภัณฑ์เสื้อแบบที่ 7 เป็นกระเป๋าสองแบบที่ 7

ภาพ 3.41 ขั้นตอนการสร้างแบบตัดผลิตภัณฑ์เสื้อแบบที่ 7 เป็นกระเป๋าสองแบบที่ 7

วิธีการเย็บ

- 1.1) นำชิ้นผ้าเฉลี่ยมาเย็บติดกับกระเป๋าเป็นชั้นๆ
- 1.2) จากนั้นนำมาเย็บติดกับชิ้นกระเป๋าอีกชิ้นบริเวณก้นกระเป๋า พับเย็บปากกระเป๋าขึ้นที่ติดระบายให้เรียบร้อย
- 1.3) นำปากกระเป๋าอีกด้านหนึ่งมาเย็บติดกับชิ้นหลังโดยเย็บกลับตะเข็บให้เรียบร้อย
- 1.4) ส่วนตัวเสื้อขึ้นหน้าเย็บติดระบายและสาบให้เรียบร้อยแล้วนำมาเย็บซิปข้างตัวและตะเข็บข้างตัว
- 1.5) เก็บรายละเอียดให้เรียบร้อย

3.2.3.14 แบบผลิตภัณฑ์เสื้อและกระเป๋าที่ผ่านการคัดเลือกและตัดเย็บเป็น
ผลิตภัณฑ์จริง ชุดที่ 8

ก) ผลิตภัณฑ์เสื้อและกระเป๋า ชุดที่ 8

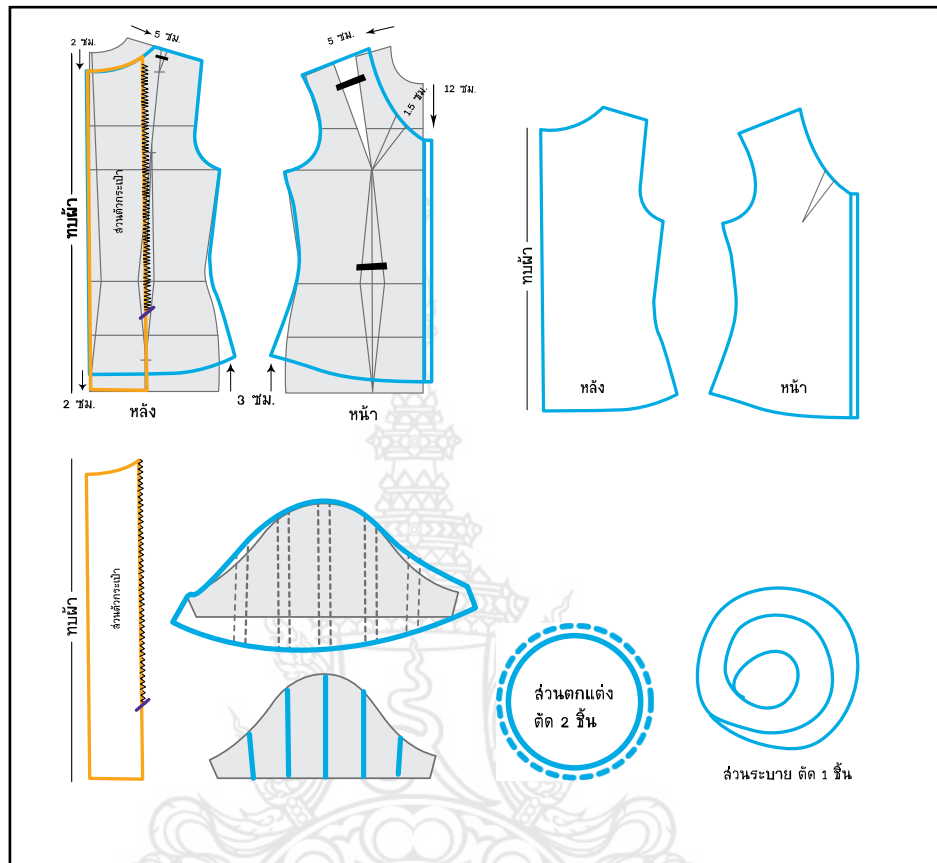

ภาพ 3.42 ผลิตภัณฑ์เสื้อและกระเป๋า ชุดที่ 8

ภาพ 3.43 ขั้นตอนการพับผลิตภัณฑ์เลื้อแบบที่ 8 เป็นกระเป๋าแบบที่ 8

ข) ขั้นตอนการตัดเย็บผลิตภัณฑ์เสื้อแบบที่ 8 เป็นกระเป๋แบบที่ 8

ภาพ 3.44 ขั้นตอนการสร้างแบบตัดผลิตภัณฑ์เสื้อแบบที่ 8 เป็นกระเป๋แบบที่ 8

วิธีการเย็บ

- 1.1) นำชิ้นหลังมาเย็บซิปตลอดได้ทั้งสองแถบของชิ้นกลางหลัง จากนั้นนำมาเย็บต่อกับชิ้นตะเข็บข้างของชิ้นหลัง
- 1.2) นำซิปมาเย็บติดกับชิ้นข้างกระเป๋าทิ้งสองชิ้น
- 1.3) นำชิ้นหลังและชิ้นหน้ามาเย็บต่อตะเข็บไหล่และติดระบาย บริเวณคอเสื้อและเย็บต่อตะเข็บข้างตัวเสื้อ
- 1.4) นำชิ้นแขนมาเย็บรูดหัวแขนและปลายแขนเสื้อจากนั้นเย็บ กู้นปลายแขนและเย็บตะเข็บใต้ท้องแขน
- 1.5) นำตัวเสื้อมาเข้าวงแขนและเก็บรายละเอียดให้เรียบร้อย

3.2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2.4.1 ดำเนินเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยทำการแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง

3.2.4.2 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ได้รับมาตรวจสอบความถูกต้องเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

3.2.5 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ ความถูกต้องของข้อมูล และลงรหัสเตรียมข้อมูล เพื่อนำมาวิเคราะห์ค่าทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยละเดือน ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายในแต่ละเดือน โดยหาค่าแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลจากประสบการณ์ในการเลือกซื้อเสื้อผ้า โดยหาค่าแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลจากการประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า โดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 4 วิเคราะห์และเปรียบเทียบข้อมูลจากการประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า ตามตัวแปร โดยหา ANOVA และ T-Test

แปลความหมายของระดับค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ มีเกณฑ์ให้คะแนน 5 ระดับ ดังนี้

คะแนน	ระดับความพึงพอใจ
5	พึงพอใจมากที่สุด
4	พึงพอใจมาก
3	พึงพอใจปานกลาง
2	พึงพอใจน้อย
1	พึงพอใจน้อยที่สุด

เกณฑ์ของการแปลความหมายของระดับค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ แบ่งเป็น 5 ระดับ (สุชาติ, 2540) ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนขั้น}} = \frac{4 - 1}{4} = 0.75$$

คะแนนค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.01 – 5.00	พึงพอใจมากที่สุด
3.26 – 4.00	พึงพอใจมาก
2.51 – 3.25	พึงพอใจปานกลาง
1.76 – 2.50	พึงพอใจน้อย
1.00 – 1.75	พึงพอใจน้อยที่สุด

3.2.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมิน และแบบสอบถามโดยใช้ค่าสถิติ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน, ANOVA, วิเคราะห์ความแปรปรวน (T-Test) และผลรวมเลขคณิต สรุปผลในรูปแบบตาราง และการเขียนบรรยายด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

3.2.6.1 สถิติพื้นฐานคือ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (บุญชม, 2545)

ก) ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตรดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

N แทน จำนวนคนในกลุ่ม

ข) ร้อยละ (Percentage)

$$P = \frac{f \times 100}{N}$$

P	แทน	ร้อยละ
f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
N	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

ค) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

S.D	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
X	แทน	คะแนนแต่ละตัว
N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม
\sum	แทน	ผลรวม

3.2.6.2 สถิติที่ใช้หาคุณภาพเครื่องมือ สถิติที่ใช้วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบสอบถาม เพื่อให้ค่าถามสอดคล้องกับลักษณะพฤติกรรม โดยใช้สูตรมีดังนี้

ก) การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์ของแอลฟา โดยใช้สูตร KR – 20 (บุญชม, 2545)

$$r_{cc} = 1 - \frac{K \sum X_i - \sum X_i^2}{(K-1) \sum (X_i - c)^2}$$

r_{cc}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
k	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
X_i	แทน	คะแนนของแต่ละคน
C	แทน	คะแนนเกณฑ์ของแบบสอบถาม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ได้ กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อดังนี้

N	แทน	จำนวนผู้บริโภครวม
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิจัยเรื่องการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋ากรณีศึกษาบุคคลทั่วไป เฉพาะเพศหญิงในย่านสยามสแควร์ได้ผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 10 ขั้นตอนคือ

4.1.1 ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้บริโภค

4.1.2 ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า

4.1.3 ตอนที่ 3 เปรียบเทียบผลความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีต่อผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า

4.1.1 ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้บริโภค

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้บริโภคที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 300 คน โดยแสดงการแจกแจงความถี่ และการหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง ดังตาราง 4.1 - 4.10

ตาราง 4.1 อายุของผู้บริโภค

(n =300)

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
15 - 20 ปี	45	15
21 - 25 ปี	60	20
26 - 30 ปี	108	36
31 - 35 ปี	87	29

จากตาราง 4.1 อภิปรายผลได้ว่าผู้บริโภคส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26 - 30 ปี จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 36 รองลงมาคืออายุระหว่าง 31 - 35 ปี จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 29 อายุ 21 - 25 ปีมีจำนวน 60 คนคิดเป็นร้อยละ 20 และส่วนน้อย มีอายุต่ำกว่า 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 15

ตาราง 4.2 ระดับการศึกษาของผู้บริโภค

(n =300)

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า มัธยมศึกษา	24	8
มัธยมศึกษาตอนต้น	12	4
มัธยมศึกษาตอนปลาย	39	13
ปวช./ ปวส.	54	18
ปริญญาตรี	153	51
อื่นๆ (สูงกว่าปริญญาตรี)	18	6

จากตาราง 4.2 อภิปรายผลได้ว่าผู้บริโภคส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับชั้นปริญญาตรีมีจำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 51 รองลงมาจบการศึกษาอยู่ในระดับชั้นปวช./ ปวส จำนวน 54 คนคิดเป็นร้อยละ 18 มัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 39 คนคิดเป็นร้อยละ 13 ต่ำกว่ามัธยมศึกษาจำนวน 24 คนคิดเป็นร้อยละ 8 อื่นๆ (สูงกว่าปริญญาตรี) จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 6 และส่วนน้อย กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 12 คนคิดเป็นร้อยละ 4

ตาราง 4.3 อาชีพของผู้บริโภค

(n =300)		
อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
นักเรียน/นักศึกษา	69	23
รับราชการ	24	8
ประกอบธุรกิจ	87	29
รัฐวิสาหกิจ	12	4
บริษัทเอกชน	33	11
อื่นๆ (ว่างงาน)	75	25

จากตาราง 4.3 อภิปรายผลได้ว่าผู้บริโภคส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 29 รองลงมา อื่นๆ(ว่างงาน) จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 25 นักเรียน/นักศึกษาจำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 23 บริษัทเอกชน จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 11 รับราชการ 24 คน คิดเป็นร้อยละ 8 และส่วนน้อยรัฐวิสาหกิจคิดเป็นร้อยละ 4

ตาราง 4.4 รายได้ของผู้บริโภค

(n =300)		
รายได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000 บาท	105	35
10,001 – 10,500 บาท	105	35
10,501 – 20,000 บาท	60	20
20,001 บาท ขึ้นไป	30	10

จากตาราง 4.4 อภิปรายผลได้ว่าผู้บริโภค ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในระดับ 10,001 - 10,500 บาทจำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 35 รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท มีจำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 35 รองลงมามีรายได้ต่อเดือนอยู่ในระดับ 10,501- 20,000 บาท จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 20 และส่วนน้อยมีรายได้ต่อเดือนอยู่ในระดับ 20,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 10

ตาราง 4.5 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายในแต่ละเดือนของผู้บริโภค

(n =300)

ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายในแต่ละเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 500 บาท	45	15
501 – 1,000 บาท	129	43
1,001 – 5,000 บาท	96	32
5,001 – 10,000 บาท	24	8
10,001 บาทขึ้นไป	6	2

จากตาราง 4.5 อภิปรายผลได้ว่าผู้บริโภคส่วนใหญ่ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายในแต่ละเดือนอยู่ในระดับ 501 – 1,000 บาท จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 43 รองลงมา ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ต่ำกว่า 1,001 – 5,000 บาท จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 32 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำกว่า 500 บาทจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 15 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยอยู่ในระดับ 5,001- 10,000 บาท จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 8 และส่วนน้อยค่าใช้จ่ายเฉลี่ยอยู่ในระดับ 10,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2

ตาราง 4.6 เหตุผลในการเลือกซื้อเสื้อผ้าของผู้บริโภค

(n =300)

เหตุผลในการเลือกซื้อเสื้อผ้า	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รูปแบบ	81	27
เนื้อผ้า	45	15
ราคา	36	12
ประโยชน์ใช้สอย	96	32
สี	21	7
ยี่ห้อ	21	7

จากตาราง 4. 6 อภิปรายผลได้ว่าผู้บริโภคร้อยละส่วนใหญ่มีเหตุผลในการเลือกซื้อเสื้อผ้าเกี่ยวกับประโยชน์ใช้สอยจำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 32 รองลงมาเลือกซื้อเสื้อผ้าเกี่ยวกับรูปแบบจำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 27 เลือกซื้อเสื้อผ้าเกี่ยวกับเนื้อผ้าจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 15 เลือกซื้อเสื้อผ้าเกี่ยวกับราคาจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 12 และส่วนน้อยเลือกซื้อเสื้อผ้าเกี่ยวกับสีและยี่ห้อจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 7

ตาราง 4.7 พฤติกรรมการพบเห็นเสื้อพับเก็บได้ในรูปแบบของกระเป๋า

(n =300)		
พฤติกรรมการพบเห็นเสื้อพับเก็บได้ในรูปแบบของกระเป๋า	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เคย	30	10
เคย	270	90

จากตาราง 4.7 อภิปรายผลได้ว่าผู้บริโภคร้อยละส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการพบเห็นเสื้อพับเก็บได้ในรูปแบบของกระเป๋าจำนวน 270 คน คิดเป็นร้อยละ 90 พฤติกรรมการไม่เคยพบเห็นเสื้อพับเก็บได้ในรูปแบบของกระเป๋าจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 10

ตาราง 4.8 สถานที่ที่ผู้บริโภคร้อยละเคยพบเห็นเสื้อพับเก็บได้

(n =300)		
สถานที่ที่ผู้ตอบแบบสอบถามเคยพบเห็นเสื้อพับเก็บได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ตลาดค้าส่ง	0	0
ห้างสรรพสินค้า	18	6
ตลาดนัด	0	0
อื่นๆ	282	94

จากตาราง 4.8 อภิปรายผลได้ว่าผู้บริโภคร้อยละส่วนใหญ่สถานที่ที่ผู้บริโภคร้อยละเคยพบเห็นเสื้อพับเก็บได้คือ อื่นๆเช่น นิคมสาร และ สื่อโทรทัศน์จำนวน 282 คน คิดเป็นร้อยละ 94 และส่วนน้อยในห้างสรรพสินค้าจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 6 ส่วนตลาดค้าส่งและตลาดนัดไม่มีผู้พบเห็นเลย

ตาราง 4.9 ความสนใจเสื้อผ้าพับเก็บได้ในรูปแบบของกระเป๋

(n =300)

ความสนใจเสื้อผ้าพับเก็บได้ในรูปแบบของกระเป๋	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สนใจ	276	92
ไม่สนใจ	24	8

จากตาราง 4.9 อภิปรายผลได้ว่าผู้บริโภคร้อยละ 92 มีความสนใจเสื้อผ้าพับเก็บได้ในรูปแบบของกระเป๋จำนวน 276 คน คิดเป็นร้อยละ 92 ไม่สนใจ จำนวน 24 คนคิดเป็นร้อยละ 8

ตาราง 4.10 ความเหมาะสมของเสื้อผ้าพับเก็บได้กับแฟชั่นในปัจจุบัน

(n =300)

ความเหมาะสมของเสื้อผ้าพับเก็บได้กับแฟชั่นในปัจจุบัน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เหมาะสม	246	82
ไม่เหมาะสม	54	18

จากตาราง 4.10 อภิปรายผลได้ว่าผู้บริโภคร้อยละ 82 ให้ความเหมาะสมของเสื้อผ้าพับเก็บได้กับแฟชั่นในปัจจุบันจำนวน 246 คนคิดเป็นร้อยละ 82 และความไม่เหมาะสมของเสื้อผ้าพับเก็บได้กับแฟชั่นในปัจจุบันจำนวน 54 คนคิดเป็นร้อยละ 18

4.1.2 ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋

จากการวิเคราะห์ความพึงพอใจของบุคคลทั่วไปย่านสยามสแควร์ที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋ ได้ผลการวิเคราะห์ ดังตาราง 4.11 - 4.26 ดังนี้

ตาราง 4.11 ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า
กระเป๋าแบบที่ 1

(n =300)

กระเป๋าแบบที่ 1	\bar{X}	S.D	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์			
1.1 การออกแบบ	3.50	1.03	มาก
1.2 ชนิดของผ้าและผิวสัมผัส	3.05	1.03	ปานกลาง
1.3 การใช้วัสดุตกแต่ง	3.16	0.90	ปานกลาง
1.4 ความสวยงามและทันสมัย	3.23	0.84	ปานกลาง
1.5 ด้านความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์	3.31	1.12	มาก
2. ด้านประโยชน์			
2.1 การนำไปใช้	3.43	1.09	มาก
2.2 ความสะดวกสบายในการสวมใส่	3.46	1.19	มาก
2.3 ด้านน้ำหนักของผลิตภัณฑ์	3.29	1.05	มาก
2.4 ด้านภาพรวมของผลิตภัณฑ์	3.16	0.92	ปานกลาง
รวม	3.29	0.15	ปานกลาง

จากตาราง 4.11 ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า กระเป๋าแบบที่ 1 ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ในด้านการออกแบบมีค่าเฉลี่ยที่ 3.50 ชนิดของผ้าและผิวสัมผัสมีค่าเฉลี่ยที่ 3.05 การใช้วัสดุตกแต่งมีค่าเฉลี่ยที่ 3.16 ในด้านความสวยงามและทันสมัยมีค่าเฉลี่ยที่ 3.23 ด้านความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์ค่าเฉลี่ยที่ 3.31 ส่วนในด้านประโยชน์เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าด้านการนำไปใช้มีค่าเฉลี่ยที่ 3.43 ด้านความสะดวกสบายในการสวมใส่มีค่าเฉลี่ยที่ 3.46 ด้านน้ำหนักของผลิตภัณฑ์มีค่าเฉลี่ยที่ 3.29 ด้านภาพรวมของผลิตภัณฑ์ 3.16 ซึ่งทุกรายข้อได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาทุกรายข้อจากทั้งสองด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยรวมที่ 3.29 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับกลาง

ตาราง 4.12 ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าแฟชั่นในรูปแบบกระเป๋า
 เสื้อแบบที่ 1

(n=300)

เสื้อแบบที่ 1	\bar{X}	S.D	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์			
1.1 การออกแบบ	4.02	0.99	มากที่สุด
1.2 ชนิดของผ้าและผิวสัมผัส	3.87	0.60	มาก
1.3 การใช้วัสดุตกแต่ง	3.96	1.19	มาก
1.4 ความสวยงามและทันสมัย	3.90	0.67	มาก
1.5 ด้านความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์	3.82	1.22	มาก
2. ด้านประโยชน์			
2.1 การนำไปใช้	3.92	0.95	มาก
2.2 ความสะดวกสบายในการสวมใส่	3.76	0.85	มาก
2.3 ด้านน้ำหนักของผลิตภัณฑ์	3.93	0.62	มาก
2.4 ด้านภาพรวมของผลิตภัณฑ์	3.94	0.75	มาก
รวม	3.90	0.08	มาก

จากตาราง 4.12 ความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าแฟชั่นในรูปแบบกระเป๋า เสื้อแบบที่ 1 ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ในด้านการออกแบบมีค่าเฉลี่ยที่ 4.02 ชนิดของผ้าและผิวสัมผัสมีค่าเฉลี่ยที่ 3.87 การใช้วัสดุตกแต่งมีค่าเฉลี่ยที่ 3.96 ในด้านความสวยงามและทันสมัยมีค่าเฉลี่ยที่ 3.90 ด้านความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์ค่าเฉลี่ยที่ 3.82 ส่วนในด้านประโยชน์เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ด้านการนำไปใช้มีค่าเฉลี่ยที่ 3.92 ด้านความสะดวกสบายในการสวมใส่มีค่าเฉลี่ยที่ 3.76 ด้านน้ำหนักของผลิตภัณฑ์มีค่าเฉลี่ยที่ 3.93 ด้านภาพรวมของผลิตภัณฑ์ 3.94 ซึ่งทุกรายข้อได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาทุกรายข้อจากทั้งสองด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยรวมที่ 3.90 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ตาราง 4.13 ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า
กระเป๋าแบบที่ 2

(n=300)

กระเป๋าแบบที่ 2	\bar{X}	S.D	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์			
1.1 การออกแบบ	4.25	0.87	มากที่สุด
1.2 ชนิดของผ้าและผิวสัมผัส	4.06	0.90	มากที่สุด
1.3 การใช้วัสดุตกแต่ง	4.28	0.85	มากที่สุด
1.4 ความสวยงามและทันสมัย	4.00	0.87	มาก
1.5 ด้านความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์	3.95	0.82	มาก
2. ด้านประโยชน์			
2.1 การนำไปใช้	3.98	0.85	มาก
2.2 ความสะดวกสบายในการสวมใส่	3.73	1.03	มาก
2.3 ด้านน้ำหนักของผลิตภัณฑ์	3.64	0.93	มาก
2.4 ด้านภาพรวมของผลิตภัณฑ์	3.83	0.93	มาก
รวม	3.95	0.21	มาก

จากตาราง 4.13 ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า กระเป๋าแบบที่ 2 ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ในด้านการออกแบบมีค่าเฉลี่ยที่ 4.25 ชนิดของผ้าและผิวสัมผัสมีค่าเฉลี่ยที่ 4.06 การใช้วัสดุตกแต่งมีค่าเฉลี่ยที่ 4.28 ในด้านความสวยงามและทันสมัยมีค่าเฉลี่ยที่ 4.00 ด้านความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์ค่าเฉลี่ยที่ 3.95 ส่วนในด้านประโยชน์เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าด้านการนำไปใช้มีค่าเฉลี่ยที่ 3.98 ด้านความสะดวกสบายในการสวมใส่มีค่าเฉลี่ยที่ 3.73 ด้านน้ำหนักของผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยที่ 3.64 ด้านภาพรวมของผลิตภัณฑ์ 3.83 ซึ่งทุกรายข้อได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาทุกรายข้อจากทั้งสองด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยรวมที่ 3.95 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ตาราง 4.14 ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋าเสื้อแบบที่ 2

(n =300)

เสื้อแบบที่ 2	\bar{X}	S.D	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์			
1.1 การออกแบบ	4.25	0.87	มากที่สุด
1.2 ชนิดของผ้าและผิวสัมผัส	4.06	0.90	มากที่สุด
1.3 การใช้วัสดุตกแต่ง	4.28	0.85	มากที่สุด
1.4 ความสวยงามและทันสมัย	4.00	0.87	มาก
1.5 ด้านความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์	3.95	0.82	มาก
2. ด้านประโยชน์			
2.1 การนำไปใช้	3.98	0.85	มาก
2.2 ความสะดวกสบายในการสวมใส่	3.73	1.03	มาก
2.3 ด้านน้ำหนักของผลิตภัณฑ์	3.64	0.93	มาก
2.4 ด้านภาพรวมของผลิตภัณฑ์	3.83	0.93	มาก
รวม	3.95	0.21	มาก

จากตาราง 4.14 ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า เสื้อแบบที่ 2 ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ในด้านการออกแบบมีค่าเฉลี่ยที่ 4.25 ชนิดของผ้าและผิวสัมผัสมีค่าเฉลี่ยที่ 4.06 การใช้วัสดุตกแต่งมีค่าเฉลี่ยที่ 4.28 ในด้านความสวยงามและทันสมัยมีค่าเฉลี่ยที่ 4.00 ด้านความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์มีค่าเฉลี่ยที่ 3.95 ส่วนในด้านประโยชน์เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าด้านการนำไปใช้มีค่าเฉลี่ยที่ 3.98 ด้านความสะดวกสบายในการสวมใส่มีค่าเฉลี่ยที่ 3.73 ด้านน้ำหนักของผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยที่ 3.64 ด้านภาพรวมของผลิตภัณฑ์ 3.83 ซึ่งทุกรายข้อได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาทุกรายข้อจากทั้งสองด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยรวมที่ 3.95 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ตาราง 4.15 ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า
กระเป๋าแบบที่ 3

(n =300)

กระเป๋าแบบที่ 3	\bar{X}	S.D	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์			
1.1 การออกแบบ	3.91	0.92	มาก
1.2 ชนิดของผ้าและผิวสัมผัส	3.92	0.84	มาก
1.3 การใช้วัสดุตกแต่ง	3.92	0.87	มาก
1.4 ความสวยงามและทันสมัย	3.78	0.82	มาก
1.5 ด้านความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์	3.65	0.83	มาก
2. ด้านประโยชน์			
2.1 การนำไปใช้	3.98	0.98	มาก
2.2 ความสะดวกสบายในการสวมใส่	3.89	0.97	มาก
2.3 ด้านน้ำหนักของผลิตภัณฑ์	3.76	0.84	มาก
2.4 ด้านภาพรวมของผลิตภัณฑ์	4.01	0.87	มากที่สุด
รวม	3.87	0.12	มาก

จากตาราง 4.15 ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า กระเป๋าแบบที่ 3 ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ในด้านการออกแบบมีค่าเฉลี่ยที่ 3.91 ชนิดของผ้าและผิวสัมผัสมีค่าเฉลี่ยที่ 3.92 การใช้วัสดุตกแต่งมีค่าเฉลี่ยที่ 3.92 ในด้านความสวยงามและทันสมัยมีค่าเฉลี่ยที่ 3.78 ด้านความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์ค่าเฉลี่ยที่ 3.65 ส่วนในด้านประโยชน์เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าด้านการนำไปใช้มีค่าเฉลี่ยที่ 3.98 ด้านความสะดวกสบายในการสวมใส่มีค่าเฉลี่ยที่ 3.89 ด้านน้ำหนักของผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยที่ 3.76 ด้านภาพรวมของผลิตภัณฑ์ 4.01 ซึ่งทุกรายข้อได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาทุกรายข้อจากทั้งสองด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยรวมที่ 3.87 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ตาราง 4.16 ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า
เสื้อแบบที่ 3

(n =300)

เสื้อแบบที่ 3	\bar{X}	S.D	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์			
1.1 การออกแบบ	3.91	0.92	มาก
1.2 ชนิดของผ้าและผิวสัมผัส	3.92	0.84	มาก
1.3 การใช้วัสดุตกแต่ง	3.92	0.87	มาก
1.4 ความสวยงามและทันสมัย	3.78	0.82	มาก
1.5 ด้านความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์	3.65	0.83	มาก
2. ด้านประโยชน์			
2.1 การนำไปใช้	3.98	0.98	มาก
2.2 ความสะดวกสบายในการสวมใส่	3.89	0.97	มาก
2.3 ด้านน้ำหนักของผลิตภัณฑ์	3.76	0.84	มาก
2.4 ด้านภาพรวมของผลิตภัณฑ์	4.01	0.87	มาก
รวม	3.87	0.12	มาก

จากตาราง 4.16 ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า เสื้อแบบที่ 3 ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ในด้านการออกแบบมีค่าเฉลี่ยที่ 3.91 ชนิดของผ้าและผิวสัมผัสมีค่าเฉลี่ยที่ 3.92 การใช้วัสดุตกแต่งมีค่าเฉลี่ยที่ 3.92 ในด้านความสวยงามและทันสมัยมีค่าเฉลี่ยที่ 3.78 ด้านความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์ค่าเฉลี่ยที่ 3.65

ส่วนในด้านประโยชน์เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าด้านการนำไปใช้มีค่าเฉลี่ยที่ 3.98 ด้านความสะดวกสบายในการสวมใส่มีค่าเฉลี่ยที่ 3.89 ด้านน้ำหนักของผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยที่ 3.76 ด้านภาพรวมของผลิตภัณฑ์ 4.01 ซึ่งทุกรายข้อได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาทุกรายข้อจากทั้งสองด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยรวมที่ 3.87 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ตาราง 4.17 ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า
กระเป๋าแบบที่ 4

(n=300)

กระเป๋าแบบที่ 4	\bar{X}	S.D	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์			
1.1 การออกแบบ	4.58	0.67	มากที่สุด
1.2 ชนิดของผ้าและผิวสัมผัส	4.39	0.71	มากที่สุด
1.3 การใช้วัสดุตกแต่ง	4.49	0.81	มากที่สุด
1.4 ความสวยงามและทันสมัย	4.47	0.74	มากที่สุด
1.5 ด้านความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์	4.41	0.75	มากที่สุด
2. ด้านประโยชน์			
2.1 การนำไปใช้	4.43	0.80	มากที่สุด
2.2 ความสะดวกสบายในการสวมใส่	4.20	0.76	มากที่สุด
2.3 ด้านน้ำหนักของผลิตภัณฑ์	4.21	0.76	มากที่สุด
2.4 ด้านภาพรวมของผลิตภัณฑ์	4.53	0.72	มากที่สุด
รวม	4.40	0.13	มากที่สุด

จากตาราง 4.17 ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า กระเป๋าแบบที่ 4 ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ในด้านการออกแบบมีค่าเฉลี่ยที่ 4.58 ชนิดของผ้าและผิวสัมผัสมีค่าเฉลี่ยที่ 4.39 การใช้วัสดุตกแต่งมีค่าเฉลี่ยที่ 4.49 ในด้านความสวยงามและทันสมัยมีค่าเฉลี่ยที่ 4.47 ด้านความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์ค่าเฉลี่ยที่ 4.41 ส่วนในด้านประโยชน์เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าด้านการนำไปใช้มีค่าเฉลี่ยที่ 4.43 ด้านความสะดวกสบายในการสวมใส่มีค่าเฉลี่ยที่ 4.20 ด้านน้ำหนักของผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยที่ 4.21 ด้านภาพรวมของผลิตภัณฑ์ 4.53 ซึ่งทุกรายข้อได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาทุกรายข้อจากทั้งสองด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยรวมที่ 4.40 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ตาราง 4.18 ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า
เสื้อแบบที่ 4

(n =300)

เสื้อแบบที่ 4	\bar{X}	S.D	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์			
1.1 การออกแบบ	3.83	0.68	มาก
1.2 ชนิดของผ้าและผิวสัมผัส	4.00	0.77	มาก
1.3 การใช้วัสดุตกแต่ง	4.29	0.89	มากที่สุด
1.4 ความสวยงามและทันสมัย	4.32	0.87	มากที่สุด
1.5 ด้านความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์	4.25	0.86	มากที่สุด
2. ด้านประโยชน์			
2.1 การนำไปใช้	3.98	0.69	มาก
2.2 ความสะดวกสบายในการสวมใส่	3.86	0.71	มาก
2.3 ด้านน้ำหนักของผลิตภัณฑ์	4.16	0.85	มากที่สุด
2.4 ด้านภาพรวมของผลิตภัณฑ์	4.22	0.93	มากที่สุด
รวม	4.10	0.19	มากที่สุด

จากตาราง 4.18 ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า เสื้อแบบที่ 4 ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ในด้านการออกแบบมีค่าเฉลี่ยที่ 3.83 ชนิดของผ้าและผิวสัมผัสมีค่าเฉลี่ยที่ 4.00 การใช้วัสดุตกแต่งมีค่าเฉลี่ยที่ 4.29 ในด้านความสวยงามและทันสมัยมีค่าเฉลี่ยที่ 4.32 ด้านความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์มีค่าเฉลี่ยที่ 4.25 ส่วนในด้านประโยชน์เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าด้านการนำไปใช้มีค่าเฉลี่ยที่ 3.98 ด้านความสะดวกสบายในการสวมใส่มีค่าเฉลี่ยที่ 3.86 ด้านน้ำหนักของผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยที่ 4.16 ด้านภาพรวมของผลิตภัณฑ์ 4.22 ซึ่งทุกรายข้อได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาทุกรายข้อจากทั้งสองด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยรวมที่ 4.10 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ตาราง 4.19 ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า
กระเป๋าแบบที่ 5

(n =300)

กระเป๋าแบบที่ 5	\bar{X}	S.D	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์			
1.1 การออกแบบ	3.91	0.51	มาก
1.2 ชนิดของผ้าและผิวสัมผัส	4.47	0.97	มากที่สุด
1.3 การใช้วัสดุตกแต่ง	3.76	0.65	มาก
1.4 ความสวยงามและทันสมัย	4.52	0.91	มากที่สุด
1.5 ด้านความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์	3.77	0.69	มาก
2. ด้านประโยชน์			
2.1 การนำไปใช้	4.52	0.93	มากที่สุด
2.2 ความสะดวกสบายในการสวมใส่	3.75	0.69	มาก
2.3 ด้านน้ำหนักของผลิตภัณฑ์	4.44	0.95	มากที่สุด
2.4 ด้านภาพรวมของผลิตภัณฑ์	4.57	0.88	มากที่สุด
รวม	4.20	0.38	มากที่สุด

จากตาราง 4.19 ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า กระเป๋าแบบที่ 5 ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ในด้านการออกแบบมีค่าเฉลี่ยที่ 3.91 ชนิดของผ้าและผิวสัมผัสมีค่าเฉลี่ยที่ 4.47 การใช้วัสดุตกแต่งมีค่าเฉลี่ยที่ 3.76 ในด้านความสวยงามและทันสมัยมีค่าเฉลี่ยที่ 4.52 ด้านความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์ค่าเฉลี่ยที่ 3.77 ส่วนในด้านประโยชน์เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าด้านการนำไปใช้มีค่าเฉลี่ยที่ 4.52 ด้านความสะดวกสบายในการสวมใส่มีค่าเฉลี่ยที่ 3.75 ด้านน้ำหนักของผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยที่ 4.44 ด้านภาพรวมของผลิตภัณฑ์ 4.57 ซึ่งทุกรายข้อได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาทุกรายข้อจากทั้งสองด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยรวมที่ 4.20 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ตาราง 4.20 ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า
เสื้อแบบที่ 5

(n =300)

เสื้อแบบที่ 5	X ⁻	S.D	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์			
1.1 การออกแบบ	3.91	0.92	มาก
1.2 ชนิดของผ้าและผิวสัมผัส	3.92	0.84	มาก
1.3 การใช้วัสดุตกแต่ง	3.92	0.87	มาก
1.4 ความสวยงามและทันสมัย	3.78	0.82	มาก
1.5 ด้านความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์	3.65	0.83	มาก
2. ด้านประโยชน์			
2.1 การนำไปใช้	3.98	0.98	มาก
2.2 ความสะดวกสบายในการสวมใส่	3.89	0.97	มาก
2.3 ด้านน้ำหนักของผลิตภัณฑ์	3.76	0.84	มาก
2.4 ด้านภาพรวมของผลิตภัณฑ์	4.01	0.87	มากที่สุด
รวม	3.87	0.12	มาก

จากตาราง 4.20 ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า เสื้อแบบที่ 5 ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ในด้านการออกแบบมีค่าเฉลี่ยที่ 3.91 ชนิดของผ้าและผิวสัมผัสมีค่าเฉลี่ยที่ 3.92 การใช้วัสดุตกแต่งมีค่าเฉลี่ยที่ 3.92 ในด้านความสวยงามและทันสมัยมีค่าเฉลี่ยที่ 3.78 ด้านความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์ค่าเฉลี่ยที่ 3.65 ส่วนในด้านประโยชน์เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าด้านการนำไปใช้มีค่าเฉลี่ยที่ 3.98 ด้านความสะดวกสบายในการสวมใส่มีค่าเฉลี่ยที่ 3.89 ด้านน้ำหนักของผลิตภัณฑ์มีค่าเฉลี่ยที่ 3.76 ด้านภาพรวมของผลิตภัณฑ์ 4.01 ซึ่งทุกรายข้อได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาทุกรายข้อจากทั้งสองด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยรวมที่ 3.87 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ตาราง 4.21 ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า
กระเป๋าแบบที่ 6

(n=300)

กระเป๋าแบบที่ 6	\bar{X}	S.D	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์			
1.1 การออกแบบ	3.83	0.68	มาก
1.2 ชนิดของผ้าและผิวสัมผัส	4.00	0.77	มาก
1.3 การใช้วัสดุตกแต่ง	4.29	0.89	มากที่สุด
1.4 ความสวยงามและทันสมัย	4.23	0.87	มากที่สุด
1.5 ด้านความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์	4.25	0.86	มากที่สุด
2. ด้านประโยชน์			
2.1 การนำไปใช้	3.98	0.69	มาก
2.2 ความสะดวกสบายในการสวมใส่	3.86	0.71	มาก
2.3 ด้านน้ำหนักของผลิตภัณฑ์	4.16	0.85	มากที่สุด
2.4 ด้านภาพรวมของผลิตภัณฑ์	4.22	0.93	มากที่สุด
รวม	4.10	0.19	มากที่สุด

จากตาราง 4.21 ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า กระเป๋าแบบที่ 6 ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ในด้านการออกแบบมีค่าเฉลี่ยที่ 3.83 ชนิดของผ้าและผิวสัมผัสมีค่าเฉลี่ยที่ 4.00 การใช้วัสดุตกแต่งมีค่าเฉลี่ยที่ 4.29 ในด้านความสวยงามและทันสมัยมีค่าเฉลี่ยที่ 4.23 ด้านความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์ค่าเฉลี่ยที่ 4.25 ส่วนในด้านประโยชน์เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าด้านการนำไปใช้มีค่าเฉลี่ยที่ 3.98 ด้านความสะดวกสบายในการสวมใส่มีค่าเฉลี่ยที่ 3.86 ด้านน้ำหนักของผลิตภัณฑ์มีค่าเฉลี่ยที่ 4.16 ด้านภาพรวมของผลิตภัณฑ์ 4.22 ซึ่งทุกรายข้อได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาทุกรายข้อจากทั้งสองด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยรวมที่ 4.10 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ตาราง 4.22 ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า
เสื้อแบบที่ 6

(n =300)

เสื้อแบบที่ 6	\bar{X}	S.D	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์			
1.1 การออกแบบ	3.83	0.68	มาก
1.2 ชนิดของผ้าและผิวสัมผัส	4.00	0.77	มาก
1.3 การใช้วัสดุตกแต่ง	4.29	0.89	มากที่สุด
1.4 ความสวยงามและทันสมัย	4.32	0.87	มากที่สุด
1.5 ด้านความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์	4.25	0.86	มากที่สุด
2. ด้านประโยชน์			
2.1 การนำไปใช้	3.98	0.69	มาก
2.2 ความสะดวกสบายในการสวมใส่	3.86	0.71	มาก
2.3 ด้านน้ำหนักของผลิตภัณฑ์	4.16	0.85	มากที่สุด
2.4 ด้านภาพรวมของผลิตภัณฑ์	4.22	0.93	มากที่สุด
รวม	4.10	0.19	มากที่สุด

จากตาราง 4.22 ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า เสื้อแบบที่ 6 ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ในด้านการออกแบบมีค่าเฉลี่ยที่ 3.83 ชนิดของผ้าและผิวสัมผัสมีค่าเฉลี่ยที่ 4.00 การใช้วัสดุตกแต่งมีค่าเฉลี่ยที่ 4.29 ในด้านความสวยงามและทันสมัยมีค่าเฉลี่ยที่ 4.32 ด้านความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์ค่าเฉลี่ยที่ 4.25 ส่วนในด้านประโยชน์เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าด้านการนำไปใช้มีค่าเฉลี่ยที่ 3.98 ด้านความสะดวกสบายในการสวมใส่มีค่าเฉลี่ยที่ 3.86 ด้านน้ำหนักของผลิตภัณฑ์มีค่าเฉลี่ยที่ 4.16 ด้านภาพรวมของผลิตภัณฑ์ 4.22 ซึ่งทุกรายข้อได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาทุกรายข้อจากทั้งสองด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยรวมที่ 4.10 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ตาราง 4.23 ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า
กระเป๋าแบบที่ 7

(n =300)

กระเป๋าแบบที่ 7	\bar{X}	S.D	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์			
1.1 การออกแบบ	4.01	0.81	มากที่สุด
1.2 ชนิดของผ้าและผิวสัมผัส	3.89	0.83	มาก
1.3 การใช้วัสดุตกแต่ง	3.64	0.90	มาก
1.4 ความสวยงามและทันสมัย	4.00	0.84	มาก
1.5 ด้านความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์	3.64	0.89	มาก
2. ด้านประโยชน์			
2.1 การนำไปใช้	3.77	0.94	มาก
2.2 ความสะดวกสบายในการสวมใส่	3.60	0.82	มาก
2.3 ด้านน้ำหนักของผลิตภัณฑ์	3.78	0.79	มาก
2.4 ด้านภาพรวมของผลิตภัณฑ์	3.80	0.96	มาก
รวม	3.79	0.15	มาก

จากตาราง 4.23 ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า กระเป๋าแบบที่ 7 ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ในด้านการออกแบบมีค่าเฉลี่ยที่ 4.01 ชนิดของผ้าและผิวสัมผัสมีค่าเฉลี่ยที่ 3.89 การใช้วัสดุตกแต่งมีค่าเฉลี่ยที่ 3.64 ในด้านความสวยงามและทันสมัยมีค่าเฉลี่ยที่ 4.00 ด้านความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์ค่าเฉลี่ยที่ 3.64 ส่วนในด้านประโยชน์เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าด้านการนำไปใช้มีค่าเฉลี่ยที่ 3.77 ด้านความสะดวกสบายในการสวมใส่มีค่าเฉลี่ยที่ 3.60 ด้านน้ำหนักของผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยที่ 3.78 ด้านภาพรวมของผลิตภัณฑ์ 3.80 ซึ่งทุกรายข้อได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาทุกรายข้อจากทั้งสองด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยรวมที่ 3.79 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

ตาราง 4.24 ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า
เสื้อแบบที่ 7

(n=300)

เสื้อแบบที่ 7	\bar{X}	S.D	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์			
1.1 การออกแบบ	4.25	0.87	มากที่สุด
1.2 ชนิดของผ้าและผิวสัมผัส	4.06	0.90	มากที่สุด
1.3 การใช้วัสดุตกแต่ง	4.28	0.85	มากที่สุด
1.4 ความสวยงามและทันสมัย	4.00	0.87	มาก
1.5 ด้านความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์	3.95	0.82	มาก
2. ด้านประโยชน์			
2.1 การนำไปใช้	3.98	0.85	มาก
2.2 ความสะดวกสบายในการสวมใส่	3.73	1.03	มาก
2.3 ด้านน้ำหนักของผลิตภัณฑ์	3.64	0.93	มาก
2.4 ด้านภาพรวมของผลิตภัณฑ์	3.83	0.93	มาก
รวม	3.95	0.21	มาก

จากตาราง 4.24 ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า เสื้อแบบที่ 7 ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ในด้านการออกแบบมีค่าเฉลี่ยที่ 4.25 ชนิดของผ้าและผิวสัมผัสมีค่าเฉลี่ยที่ 4.06 การใช้วัสดุตกแต่งมีค่าเฉลี่ยที่ 4.28 ในด้านความสวยงามและทันสมัยมีค่าเฉลี่ยที่ 4.00 ด้านความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์มีค่าเฉลี่ยที่ 3.95 ส่วนในด้านประโยชน์เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าด้านการนำไปใช้มีค่าเฉลี่ยที่ 3.98 ด้านความสะดวกสบายในการสวมใส่มีค่าเฉลี่ยที่ 3.73 ด้านน้ำหนักของผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยที่ 3.64 ด้านภาพรวมของผลิตภัณฑ์ 3.83 ซึ่งทุกรายข้อได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาทุกรายข้อจากทั้งสองด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยรวมที่ 3.95 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ตาราง 4.25 ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า
กระเป๋าแบบที่ 8

(n =300)

กระเป๋าแบบที่ 8	\bar{X}	S.D	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์			
1.1 การออกแบบ	4.02	0.99	มากที่สุด
1.2 ชนิดของผ้าและผิวสัมผัส	3.87	0.60	มาก
1.3 การใช้วัสดุตกแต่ง	3.96	1.19	มาก
1.4 ความสวยงามและทันสมัย	3.90	0.67	มาก
1.5 ด้านความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์	3.82	1.22	มาก
2. ด้านประโยชน์			
2.1 การนำไปใช้	3.92	0.95	มาก
2.2 ความสะดวกสบายในการสวมใส่	3.76	0.85	มาก
2.3 ด้านน้ำหนักของผลิตภัณฑ์	3.93	0.62	มาก
2.4 ด้านภาพรวมของผลิตภัณฑ์	3.94	0.75	มาก
รวม	3.90	0.08	มาก

จากตาราง 4.25 ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า กระเป๋าแบบที่ 8 ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ในด้านการออกแบบมีค่าเฉลี่ยที่ 4.02 ชนิดของผ้าและผิวสัมผัสมีค่าเฉลี่ยที่ 3.87 การใช้วัสดุตกแต่งมีค่าเฉลี่ยที่ 3.96 ในด้านความสวยงามและทันสมัยมีค่าเฉลี่ยที่ 3.90 ด้านความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์ค่าเฉลี่ยที่ 3.82 ส่วนในด้านประโยชน์เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าด้านการนำไปใช้มีค่าเฉลี่ยที่ 3.92 ด้านความสะดวกสบายในการสวมใส่มีค่าเฉลี่ยที่ 3.76 ด้านน้ำหนักของผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยที่ 3.93 ด้านภาพรวมของผลิตภัณฑ์ 3.94 ซึ่งทุกรายข้อได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาทุกรายข้อจากทั้งสองด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยรวมที่ 3.90 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ตาราง 4.26 ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการออกแบบเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า
เสื้อแบบที่ 8

(n=300)

เสื้อแบบที่ 8	\bar{X}	S.D	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์			
1.1 การออกแบบ	4.02	0.99	มากที่สุด
1.2 ชนิดของผ้าและผิวสัมผัส	3.87	0.60	มาก
1.3 การใช้วัสดุตกแต่ง	3.96	1.19	มาก
1.4 ความสวยงามและทันสมัย	3.90	0.67	มาก
1.5 ด้านความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์	3.82	1.22	มาก
2. ด้านประโยชน์			
2.1 การนำไปใช้	3.92	0.95	มาก
2.2 ความสะดวกสบายในการสวมใส่	3.76	0.85	มาก
2.3 ด้านน้ำหนักของผลิตภัณฑ์	3.93	0.62	มาก
2.4 ด้านภาพรวมของผลิตภัณฑ์	3.94	0.75	มาก
รวม	3.90	0.08	มาก

จากตาราง 4.26 ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า กระเป๋าแบบที่ 8 ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ในด้านการออกแบบมีค่าเฉลี่ยที่ 4.02 ชนิดของผ้าและผิวสัมผัสมีค่าเฉลี่ยที่ 3.87 การใช้วัสดุตกแต่งมีค่าเฉลี่ยที่ 3.96 ในด้านความสวยงามและทันสมัยมีค่าเฉลี่ยที่ 3.90 ด้านความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์ค่าเฉลี่ยที่ 3.82 ส่วนในด้านประโยชน์เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าด้านการนำไปใช้มีค่าเฉลี่ยที่ 3.92 ด้านความสะดวกสบายในการสวมใส่มีค่าเฉลี่ยที่ 3.76 ด้านน้ำหนักของผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ยที่ 3.93 ด้านภาพรวมของผลิตภัณฑ์ 3.94 ซึ่งทุกรายข้อได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาทุกรายข้อจากทั้งสองด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยรวมที่ 3.90 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

จากการวิเคราะห์ความพึงพอใจของบุคคลทั่วไปย่านสยามสแควร์ที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า ได้สรุปผลการวิเคราะห์ ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์และด้านประโยชน์

พบว่ากระเป๋าสองแบบที่ 1 มีค่าเฉลี่ยรวมที่ 3.29 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง เสื้อแบบที่ 1 มีค่าเฉลี่ยรวมที่ 3.90 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก กระเป๋าสองแบบที่ 2 มีค่าเฉลี่ยรวมที่ 3.95 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เสื้อแบบที่ 2 มีค่าเฉลี่ยรวมที่ 3.95 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก กระเป๋าสองแบบที่ 3 มีค่าเฉลี่ยรวมที่ 3.87 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เสื้อแบบที่ 3 มีค่าเฉลี่ยรวมที่ 3.87 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก **กระเป๋าสองแบบที่ 4 มีค่าเฉลี่ยรวมที่ 4.40 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด** **เสื้อแบบที่ 4 มีค่าเฉลี่ยรวมที่ 4.10 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก** กระเป๋าสองแบบที่ 5 มีค่าเฉลี่ยรวมที่ 4.20 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เสื้อแบบที่ 5 มีค่าเฉลี่ยรวมที่ 3.87 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก กระเป๋าสองแบบที่ 6 มีค่าเฉลี่ยรวมที่ 4.10 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เสื้อแบบที่ 6 มีค่าเฉลี่ยรวมที่ 4.10 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก กระเป๋าสองแบบที่ 7 มีค่าเฉลี่ยรวมที่ 3.79 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เสื้อแบบที่ 7 มีค่าเฉลี่ยรวมที่ 3.95 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก กระเป๋าสองแบบที่ 8 มีค่าเฉลี่ยรวมที่ 3.90 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เสื้อแบบที่ 8 มีค่าเฉลี่ยรวมที่ 3.90 ได้รับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

4.1.3 ตอนที่ 3 เปรียบเทียบผลความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋าสองแบบ

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 300 คน นำมาเปรียบเทียบผลความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋าสองแบบได้ผลดังรายละเอียดตามตาราง 4.27 - 4.36 ดังนี้

ตาราง 4.27 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋าสองแบบระหว่างอายุกับระดับการศึกษา (ANOVA)

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares (SS)	df	Mean Square (MS)	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	80.377	3	26.792	18.110	.000
ภายในกลุ่ม	437.903	296	1.479		
รวม	518.280	299	-		

(p < 0.05)

จากตาราง 4.27 ค่าระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า เมื่อเปรียบเทียบระหว่างอายุกับระดับการศึกษา พบว่า ความพึงพอใจมีความแตกต่างกันของอายุและระดับการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีระดับความเชื่อมั่นที่ 95 เปอร์เซนต์

ตาราง 4.28 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า ระหว่างอายุกับอาชีพ (ANOVA)

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares (SS)	df	Mean Square (MS)	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	220.793	3	73.598	26.186	.000
ภายในกลุ่ม	831.937	296	2.811		
รวม	1052.730	299			

($p < 0.05$)

จากตาราง 4.28 ค่าระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า เมื่อเปรียบเทียบระหว่างอายุกับอาชีพ พบว่า ความพึงพอใจมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีระดับความเชื่อมั่นที่ 95 เปอร์เซนต์

ตาราง 4.29 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า ระหว่างอายุกับรายได้ (ANOVA)

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares (SS)	df	Mean Square (MS)	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	27.339	3	9.113	10.499	.000
ภายในกลุ่ม	256.911	296	.868		
รวม	284.250	299			

($p < 0.05$)

จากตาราง 4.29 ค่าระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า เมื่อเปรียบเทียบระหว่างอายุกับรายได้ พบว่า ความพึงพอใจมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีระดับความเชื่อมั่นที่ 95 เปอร์เซนต์

ตาราง 4.30 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า ระหว่างอายุกับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายในแต่ละเดือน (ANOVA)

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares (SS)	df	Mean Square (MS)	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	17.757	3	5.919	7.697	.000
ภายในกลุ่ม	227.613	296	.769		
รวม	245.370	299			

(p < 0.05)

จากตาราง 4.30 ค่าระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า เมื่อเปรียบเทียบระหว่างอายุกับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายในแต่ละ พบว่า ความพึงพอใจมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีระดับความเชื่อมั่นที่ 95 เปอร์เซนต์

ตาราง 4.31 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า ระหว่างอายุกับเหตุผลในการเลือกซื้อเสื้อผ้า (ANOVA)

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares (SS)	df	Mean Square (MS)	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	46.616	3	15.539	6.654	.000
ภายในกลุ่ม	691.264	296	2.335		
รวม	737.880	299			

(p < 0.05)

จากตาราง 4.31 ค่าระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า เมื่อเปรียบเทียบระหว่างอายุกับเหตุผลในการเลือกซื้อเสื้อผ้า พบว่า ความพึงพอใจมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีระดับความเชื่อมั่นที่ 95 เปอร์เซ็นต์

ตาราง 4.32 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า ระหว่างอายุกับพฤติกรรมการพบเห็นเสื้อผ้าในรูปแบบพับเก็บได้ (ANOVA)

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares (SS)	df	Mean Square (MS)	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.587	3	.196	2.192	.089
ภายในกลุ่ม	26.413	296	.089		
รวม	27.000	299			

(p < 0.05)

จากตาราง 4.32 ค่าระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า เมื่อเปรียบเทียบระหว่างอายุกับพฤติกรรมการพบเห็นเสื้อผ้าในรูปแบบพับเก็บได้ พบว่า ความพึงพอใจมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีระดับความเชื่อมั่นที่ 95 เปอร์เซ็นต์

ตาราง 4.33 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า ระหว่างอายุกับสถานที่ที่ผู้บริโภคเคยพบเห็นเสื้อผ้าพับเก็บได้ (ANOVA)

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares (SS)	df	Mean Square (MS)	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.213	3	1.404	6.550	.000
ภายในกลุ่ม	63.467	296	.214		
รวม	67.680	299			

(p < 0.05)

จากตาราง 4.33 ค่าระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า เมื่อเปรียบเทียบระหว่างอายุกับสถานที่ที่ผู้บริโภคเคยพบเห็นเสื้อผ้าพับเก็บได้พบว่า ความพึงพอใจมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งมีระดับความเชื่อมั่นที่ 95 เปอร์เซนต์

ตาราง 4.34 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า ระหว่างอายุกับความสนใจเสื้อผ้าพับเก็บได้ในรูปแบบกระเป๋า (ANOVA)

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares (SS)	df	Mean Square (MS)	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.627	3	.209	2.884	.036
ภายในกลุ่ม	21.453	296	.072		
รวม	22.080	299			

(p <0.05)

จากตาราง 4.34 ค่าระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า เมื่อเปรียบเทียบระหว่างอายุกับความสนใจเสื้อผ้าพับเก็บได้ในรูปแบบกระเป๋าพบว่า ความพึงพอใจมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีระดับความเชื่อมั่นที่ 95 เปอร์เซนต์

ตาราง 4.35 ผลวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า ระหว่างอายุกับความเหมาะสมของเสื้อผ้าพับเก็บได้กับแฟชั่นในปัจจุบัน (ANOVA)

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares (SS)	df	Mean Square (MS)	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.143	3	.714	5.017	.002
ภายในกลุ่ม	42.137	296	.142		
รวม	44.280	299			

(p <0.05)

จากตาราง 4.35 ค่าระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า เมื่อเปรียบเทียบระหว่างอายุกับความเหมาะสมของเสื้อผ้าพับเก็บได้กับแพชั่นในปัจจุบัน พบว่า ความพึงพอใจมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีระดับความเชื่อมั่นที่ 95 เปอร์เซนต์

ตาราง 4.36 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างตัวแปรของระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า (T-Test)

เปรียบเทียบระหว่าง ตัวแปร	Paired Differences						t	df	Sig.
	Mean	S.D	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference					
				Lower	Upper				
อายุ กับ อาชีพ	.320	1.693	.098	.128	.512	3.273	299	.001	
อายุ กับ ค่าใช้จ่าย	1.400	1.499	.087	1.230	1.570	16.175	299	.000	
อายุ กับ การเลือกซื้อ	.810	1.686	.097	.618	1.002	8.320	299	.000	
อายุ กับ ความสนใจ	2.710	1.063	.061	2.589	2.831	44.163	299	.000	
ระดับการศึกษา กับ ค่าใช้จ่าย	1.790	1.109	.064	1.664	1.916	27.955	299	.000	
ระดับการศึกษา กับ การเลือกซื้อ	3.080	1.349	.078	2.927	3.233	39.547	299	.000	

(p < 0.05)

จากตาราง 4.36 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างตัวแปรของระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างตัวแปร พบว่า การทดสอบที่ระดับความเชื่อมั่น 95% มีระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคด้านอายุ กับ อาชีพ มีค่าเฉลี่ยที่ 0.32 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 1.69 มีค่า Sig. ที่ 0.001 ด้านอายุ กับ ค่าใช้จ่าย มีค่าเฉลี่ยที่ 1.40 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 1.49 มีค่า Sig. ที่ 0.000

ด้านอายุ กับ การเลือกซื้อ มีค่าเฉลี่ยที่ 0.81 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 1.68 มีค่า Sig. ที่ 0.000 4 ด้านอายุ กับ ความสนใจ มีค่าเฉลี่ยที่ 2.71 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 1.06 มีค่า Sig. ที่ 0.000 ด้านระดับการศึกษา กับ ค่าใช้จ่าย มีค่าเฉลี่ยที่ 1.79 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 1.10 มีค่า Sig. ที่ 0.000 ด้าน และระดับการศึกษา กับ การเลือกซื้อ มีค่าเฉลี่ยที่ 3.08 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 1.34 มีค่า Sig. ที่ 0.000 ดังนั้นผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างตัวแปรจึงมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีระดับความเชื่อมั่นที่ 95 เปอร์เซนต์

4.2 การอภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า เพื่อการออกแบบตัดเย็บเสื้อลำลองแบบพับเก็บในรูปแบบของกระเป๋า ผู้วิจัยได้อภิปรายผลดังนี้ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 501 – 1,000 บาท ต่อเดือน โดยส่วนใหญ่เหตุผลในการเลือกซื้อเสื้อผ้าคือคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอย และผู้บริโภคส่วนใหญ่เคยพบเห็นเสื้อผ้าพับเก็บได้ และพบเห็นผ่านสื่อเผยแพร่ต่างๆ นอกจากนี้ผู้บริโภคยังมีความสนใจในเสื้อผ้าที่สามารถพับเก็บได้ ในยุคปัจจุบันเสื้อผ้าที่สามารถพับเก็บได้นั้น มีความเหมาะสมกับแฟชั่น เพราะทำให้ประหยัดพื้นที่ในการเก็บ

จากการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมจากทุกรายข้อของการประเมิน พบว่า เสื้อรูปแบบที่ 1 ภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 3.90 กระเป๋าแบบที่ 1 ภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 3.29 เสื้อรูปแบบที่ 2 ภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 3.95 กระเป๋าแบบที่ 2 ภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 3.95 เสื้อรูปแบบที่ 3 ภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 3.87 กระเป๋าแบบที่ 3 ภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 3.87 เสื้อรูปแบบที่ 4 ภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.10 กระเป๋าแบบที่ 4 ภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.40 เสื้อรูปแบบที่ 5 ภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 3.87 กระเป๋าแบบที่ 5 ภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.20 เสื้อรูปแบบที่ 6 ภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.10 กระเป๋าแบบที่ 6 ภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.10 เสื้อรูปแบบที่ 7 ภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 3.95 กระเป๋าแบบที่ 7 ภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 3.79 เสื้อรูปแบบที่ 8 ภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 3.90 กระเป๋าแบบที่ 8 ภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 3.90

ด้านรูปแบบ เสื้อลำลอง มีรูปแบบที่ดึงดูดความน่าสนใจ ประกอบกับเสื้อที่สามารถสวมใส่ได้และยังพับเก็บได้ซึ่งในที่นี่เป็นกระเป๋าที่ใส่ของได้จริง ทั้งนี้เพื่อเอื้อต่อประโยชน์ใช้สอยในการประหยัดพื้นที่ในการจัดเก็บในรูปแบบกระเป๋าได้ สอดคล้องกับเบญจวรรณ (2552) และยังสามารถใช้งานมากกว่า 1 การใช้งาน ซึ่งอาจจะไม่เหมาะสมกับการใช้งาน แต่สำหรับเก็บไว้ในลิ้นชัก ก็ถือว่าประหยัดเนื้อที่ได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับ Joe (2008)

ด้านรูปแบบ กระเป๋า เปรียบเสมือนอวัยวะที่เติมเต็มให้กับการแต่งกายของผู้หญิง (พรสนอง, 2547) ในการวิจัยนี้มีรูปแบบกระเป๋าที่หลากหลายรูปทรง แต่ทั้งหมดเป็นลักษณะนี้ไม่มีการขึ้นโครงของโครงสร้างกระเป๋า เป็นแบบเรียกว่า FLAP เป็นรูปแบบกระเป๋าสะพายแบบ ทรงอ่อน และอิสระใช้ปกป้อง อุปกรณ์- ของใช้เต็มพื้นที่ มีฝาปิดโดยส่วนมาก และนิยมปิดเปิด ด้วยซิป (รักเสถียร, 2551) กระเป๋ามีความน่าสนใจ ด้วยที่ผู้วิจัยสังเกตเห็นลักษณะของการใช้งาน กระเป๋าจึงเลือกที่จะใช้ผ้าที่ทนต่อการยับ ซึ่งสอดคล้องกับพรชัย (2550) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ผ้าที่นำมาใช้จะมีการดัดยัดได้ทุกทิศทาง แม้ว่าเส้นด้ายที่ใช้จะไม่มีรอยยับก็ตาม ลักษณะของผ้า จะมีความโปร่ง อากาศผ่านได้ดี สามารถดูดความชื้นได้ดี มีน้ำหนักเบา ทนต่อการยับ

เมื่อพิจารณาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบ กระเป๋า ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์ เรื่องการออกแบบผู้บริโภคมีความพึงพอใจมากที่สุด ต่อรูปแบบ เสื้อแบบที่ 2 และ 7 โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 4.25 และรูปแบบกระเป๋าแบบที่ 4 โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 4.58 และ ด้านประโยชน์ เรื่องภาพรวมของผลิตภัณฑ์ ผู้บริโภคมีความพึงพอใจมากที่สุด ต่อรูปแบบเสื้อแบบ ที่ 4 โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 4.22 และรูปแบบกระเป๋าแบบที่ 5 โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 4.57 เมื่อสอบถาม ผู้บริโภค ทำให้ทราบว่าเสื้อผ้าที่ผ่านกระบวนการตัดเย็บเป็นผลิตภัณฑ์ที่มานั้นสามารถใช้ได้จริงแต่ ยังต้องปรับเรื่องของการขึ้นโครงสร้างกระเป๋าเมื่อนำมาใส่เป็นเสื้อ แต่เมื่อปรับเปลี่ยนเป็นกระเป๋า ก็สามารถใช้งาน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการนำไปใช้ของผู้บริโภค

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อการออกแบบเสื้อแบบพับเก็บในรูปแบบของกระเป๋าศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อเสื้อพับเก็บในรูปแบบของกระเป๋าเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย คือแบบสอบถาม ประกอบด้วยผลิตภัณฑ์ต้นแบบ จำนวน 8 แบบ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย คือ บุคคลทั่วไปเพศหญิงย่านสยามสแควร์ จำนวน 300 คน โดยวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ANOVA วิเคราะห์ความแปรปรวน (T-Test) และผลรวมเลขคณิต สรุปผลในรูปแบบตาราง และการเขียนบรรยาย

5.1 สรุปผล

5.1.1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

พบว่าส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26 - 30 ปี จบการศึกษายู่ในระดับชั้นปริญญาตรี ประกอบธุรกิจส่วนตัวมีรายได้ต่อเดือนอยู่ในระดับ 10,501 ถึง 20,000 บาท ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายในแต่ละเดือนอยู่ในระดับ 501 – 1,000 บาทและให้เหตุผลในการเลือกซื้อเสื้อผ้าเกี่ยวกับประโยชน์ใช้สอยมากพฤติกรรมการพบเห็นเสื้อพับเก็บได้ในรูปแบบของกระเป๋า มากกว่าไม่เคย สถานที่ที่ผู้ตอบแบบสอบถามเคยพบเห็นเสื้อพับเก็บได้คือ อื่นๆ เช่นนิตยสาร และ สื่อโทรทัศน์มีความสนใจเสื้อผ้าพับเก็บได้ในรูปแบบของกระเป๋า มากกว่าไม่สนใจให้ความเหมาะสมของเสื้อผ้าพับเก็บได้กับแฟชั่นในปัจจุบัน

5.1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการออกแบบเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบของกระเป๋า

จากการศึกษาในด้านความพึงพอใจของผู้บริโภคเกี่ยวกับการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋าอภิปรายผลได้ว่าผู้บริโภคส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26 - 30 ปีจบการศึกษาในระดับชั้นปริญญาตรีและส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจส่วนตัวมีรายได้ต่อเดือนอยู่ในระดับ 10,501 ถึง 20,000 บาท ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายในแต่ละเดือนอยู่ในระดับ 501 – 1,000 บาท เลือกซื้อเสื้อผ้าโดยเน้นประโยชน์ใช้สอยเป็นหลัก จากการศึกษาพบว่าเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋ามีความพึงพอใจมากที่สุดคือกระเป๋ารูปแบบที่ 4 และเสื้อแบบที่ 4

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยพบว่าในการเลือกใช้ผ้าในการตัดเย็บเป็นเสื้อมีเนื้อผ้าที่บางเกินไปทำให้เกิดความแตกต่างด้านผิวสัมผัสและเนื้อผ้าระหว่างผ้าที่นำมาเย็บกระเป๋ากับผ้าที่นำมาเย็บตัวเสื้อทำให้ขั้นตอนในการตัดเย็บติดกับตัวกระเป๋ามีความยากลำบาก ส่วนผ้าที่นำมาตัดเย็บกระเป๋านั้นเวลาใช้เป็นเวลานานหรือซักด้วยเครื่องซักผ้าแล้วทำให้ขนหลุดได้ง่ายไม่ทนต่อการซักล้างเท่าที่ควรโครงสร้างของผ้าทำให้ร้อนในขณะที่เดียวกันผ้าของตัวเสื้อเมื่อใส่แล้วทำให้รู้สึกเย็น

5.2.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ด้านการออกแบบ สามารถปรับเปลี่ยนเสื้อผ้าเป็นรูปแบบอื่นเพื่อการสวมใส่ให้ทันสมัยการออกแบบกระเป๋าสามารถเปลี่ยนรูปแบบได้ตามความสารถ ด้านการตัดเย็บผ้าที่จะนำมา ตัดเย็บเป็นตัวเสื้อและกระเป๋านั้นควรเลือกให้มีความหนาของผ้าใกล้เคียงกันมากขึ้นเพื่อสะดวกในการตัดเย็บ และสามารถปรับเปลี่ยนวิธีการตัดเย็บเป็นแบบอื่นๆ ส่วนผ้าที่นำมาตัดเย็บกระเป๋าคควรเป็นผ้ามีความทนทานในการใช้งาน ทนต่อการซักล้างและการเสียดสีมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กนกวรรณ นิลเพ็ชร. 2550. **การเลือกสินค้าและการผลิตเพื่อการส่งออก**. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ.
- กรมวิชาการ. กระทรวงศึกษาธิการ. 2528. **การตกแต่งและตัดแปลงเสื้อผ้า**. กรมวิชาการ. กระทรวงศึกษาธิการ, กรุงเทพฯ.
- กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม. กองส่งเสริมหัตถกรรมไทย. 2538. **รูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถกรรมไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม, กรุงเทพฯ.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. 2549. **สถิติสำหรับงานวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- กุลวีณา พลวัน. 2552. **การออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีที่สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบได้ด้วยวิธีการสวมใส่ตามโอกาสใช้สอย**. ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานฤมิตรศิลป์. ภาควิชานฤมิตรศิลป์, คณะศิลปกรรมศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- จารุพรรณ ทรัพย์ปลูง. 2543. **การออกแบบเครื่องแต่งกาย**. โอเดียนสโตร์, กรุงเทพฯ.
- จุฑารัตน์ โอวาส. 2552. **การออกแบบเครื่องแต่งกายชุดปาร์ตี้แวร์สำเร็จรูปที่สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบเพื่อเพิ่มประโยชน์การใช้สอยสำหรับสตรีวัยทำงานตอนต้นอายุระหว่าง 25-35 ปี**. 2552. ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานฤมิตรศิลป์. ภาควิชานฤมิตรศิลป์, คณะศิลปกรรมศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.
- จุฑาทิพ รัตนะนราพันธ์. ม.ป.ป. “**การตกแต่งเสื้อผ้า**” คณะคหกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตชานุมาน, กรุงเทพฯ. (อัดสำเนา)
- ชนัญชิตา ยุกศิริรัตน์. 2550. **หลักการออกแบบผลิตภัณฑ์**. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก : <http://aca.212cafe.com/archive/2007-05-08/1-unity-2-balancing-3-2-1-symmetry-balancing-2-2-nonsymmetry-balancing-texture-shade-colour-2-3-grav>, 16 มิถุนายน 2552.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541. **เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย**. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกรุงเทพฯ.
- ทัศนีย์ สุทธิแพทย์. ม.ป.ป. **การออกแบบและการทำแบบตัด 1**. วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. กรุงเทพฯ.

- เทอดศักดิ์ แจ่มพรมมา. 2548 “ความพึงพอใจของลูกค้าในการใช้บริการหลังการขาย
กรณีศึกษา บริษัท วอลโว่ ทรัค แอนด์ บัส (ประเทศไทย)” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท.
สาขาบริหารธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลย
อลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- ธงชัย สันติวงษ์. 2540. **พฤติกรรมกรรมการบริโภคทางการตลาด**. พิมพ์ครั้งที่ 9. ไทยวัฒนาพานิช
, กรุงเทพฯ.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. 2551. **การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS**. พิมพ์ครั้งที่ 9.
เอส.อาร์.พรินติ้ง แมสโปรดักส์, กรุงเทพฯ.
- บุญชม ศรีสะอาด. 2545. **การวิจัยเบื้องต้น**. สุวีริยาสาส์น, กรุงเทพฯ.
- เบญจวรรณ รุ่งทอง. 2553. **เอกสารประกอบการฝึกอบรม**. สาขาผ้าและเครื่องแต่งกาย.
วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี, อุดรธานี.
- นวลแข ปาลิวนิช. 2542. **ความรู้เรื่องผ้าและเส้นใย (ฉบับปรับปรุงใหม่)**. ซีเอ็ดดูเคชั่น,
กรุงเทพฯ.
- นิตยา วันโสภา. 2546. **การพัฒนาเสื้อผ้าในรูปแบบกระเป๋าเพื่อสะดวกในการพกพา**.
สาขาผ้าและเครื่องแต่งกาย. วิทยาเขตไซติเวซ, สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล, กรุงเทพฯ.
- พรสรวง วงศ์สิงห์ทอง. 2547. **ประวัติศาสตร์ศิลปะเครื่องแต่งกาย**. อินฟอร์มิเดีย อินเตอร์
เนชั่นแนล, กรุงเทพฯ.
- ยุทธ ไกยวรรณ. 2545. **พื้นฐานการวิจัย**. สุวีริยาสาส์น, กรุงเทพฯ.
- รักเล่ห์ ได้สำโรง. ม.ป.ป. **เอกสารประกอบการประเมินผลงานวิชาการ**. กรมส่งเสริมการส่งออก.
ราชบัณฑิตยสถาน. 2546. **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ.2542 อักษร
เจริญทัศน์**, กรุงเทพฯ.
- ลิขิต หน่อมี่. 2550. “**ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการโทรศัพท์สาธารณะที่มีต่อการให้บริการ
ของศูนย์บริการลูกค้าที่โอที สาขาเชียงใหม่ อำเภอเชียงใหม่ จังหวัดพะเยา**.”
วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. สาขาการจัดการทั่วไป คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เชียงใหม่, เชียงราย.
- วัฒน์ จุฑะวิภาต. 2527. **การออกแบบ**. บริษัทสารมวลชน จำกัด, กรุงเทพฯ.
- วิรุณ ตั้งเจริญ. 2526. **การออกแบบ**. โอ. เอส. พรินติ้ง เฮ้าส์, กรุงเทพฯ.
- ศรีนวล แก้วแพรง. 2543. **การตัดเย็บเสื้อผ้า**. มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.
- _____. 2545. **ความรู้เรื่องผ้าและเส้นใย**. มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.

- สมหมาย เปี่ยมอนม. 2551. รายงานการวิจัยความพึงพอใจของนักศึกษาในการได้รับการบริการจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม. นครปฐม.
- สินีนาด เลิศไพโรวัน. 2549. “รายงานการวิจัย การศึกษาแนวโน้มความนิยมในการเลือกใช้รูปแบบกระเป๋าหนังของ สตรีนักธุรกิจไทย. คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ.
- สุดแดน วิสุทธิลักษณ์. 2534. การศึกษาภูมิปัญญางานศิลปะหัตถกรรมเครื่องเบญจรงค์ ตำบล ดอนไก่ดี จังหวัดสมุทรสาคร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ.
- _____. 2534. “ความเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์พื้นเมือง ชุมชนบ้านหาดเสี้ยว อ.ศรีสัชนาลัย จ.สุโขทัย.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. คณะศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ.
- สุวรรณ วุฒธยาคม. 2544. การพัฒนาเพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์หัตถกรรมพื้นบ้านเพื่อให้ได้เปรียบในเชิงแข่งขัน. สำนักพัฒนาอุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรม, กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม, กรุงเทพฯ.
- อัจฉรา วรรณสถิตย์. 2542 “เอกสารคำสอนวิชา การออกแบบแฟชั่น 1” สาขาวิชาการออกแบบทัศนศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ. (อัดสำเนา)
- Kotler, Philip. 1994. *Marketing Management : Analysis, Planning Implementation and Control*. 8 th ed. Prentice Hall Inc, Englewood Cliffs.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ

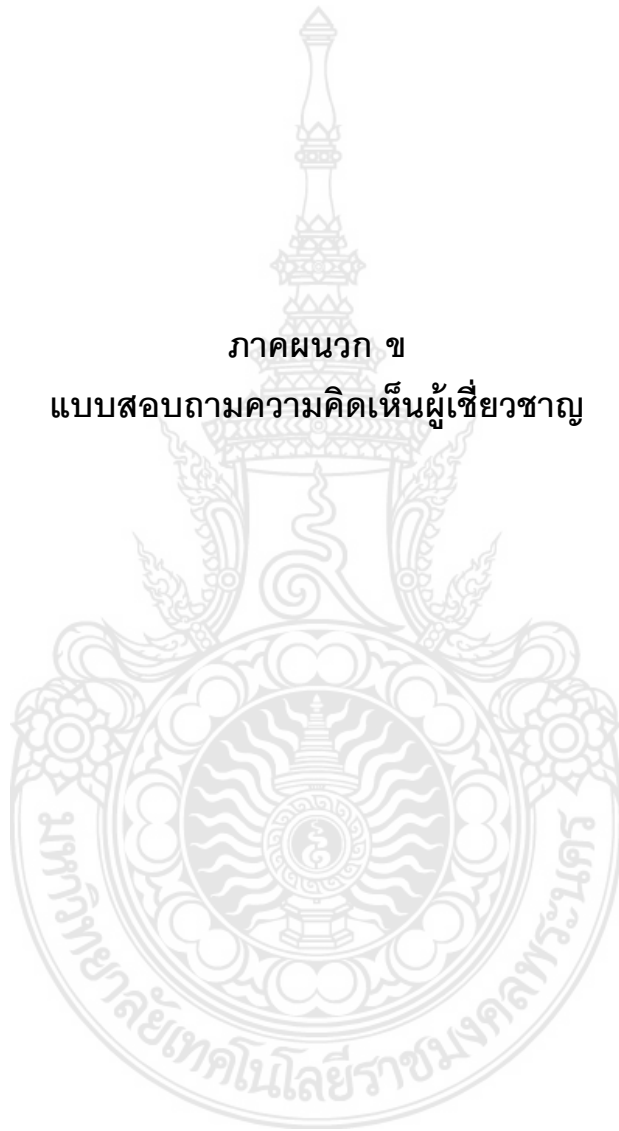
ภาคผนวก ข แบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ

ภาคผนวก ค แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มี
ต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บได้ในรูปแบบ
กระเป๋า

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

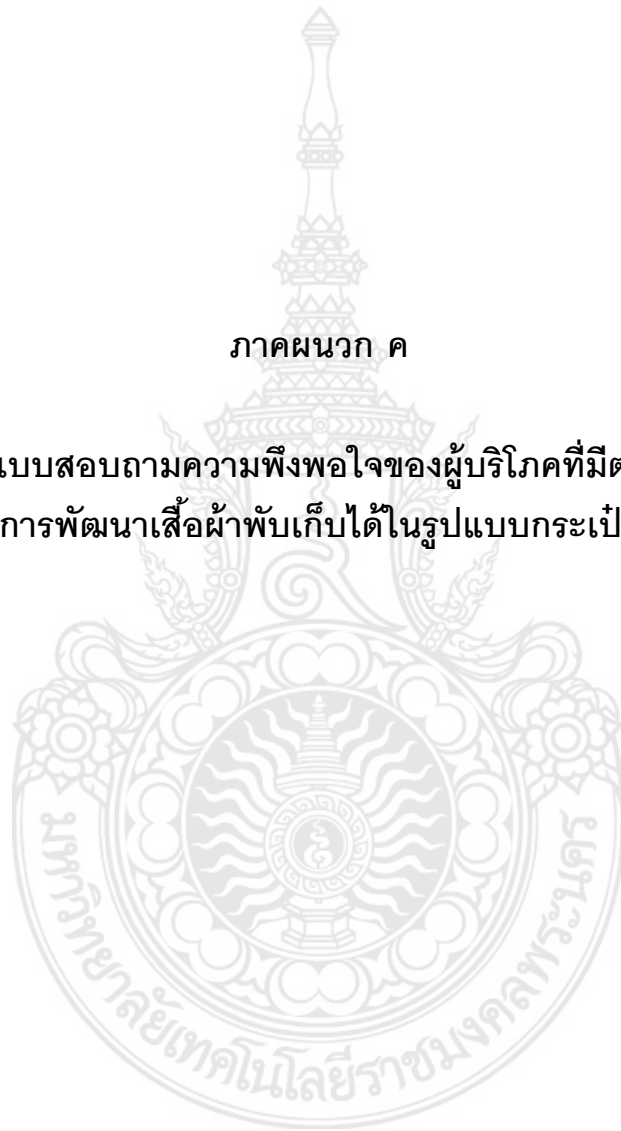

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อ
การพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บได้ในรูปแบบกระเป๋า

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวนิตยา วันโสภา	
วัน เดือน ปีเกิด	15 มกราคม พ.ศ. 2523	
ภูมิลำเนา	อำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี	
ประวัติการศึกษา		
วุฒิกการศึกษา	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จ
การศึกษา		
ปริญญาตรี (คศ.บ)	สถาบันเทคโนโลยี	2546
คหกรรมศาสตรบัณฑิต (ออกแบบแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย)	ราชมณฑลพระนคร	
ปริญญาโท (คศ.ม)	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี	2554
คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ออกแบบแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย)	ราชมณฑลพระนคร	
ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน		
วิทยากร ศูนย์ฝึกวิชาชีพศูนย์รามคำแหง	ถนนรามคำแหง เขตห้วยหมาก แขวงห้วยหมาก	
กรุงเทพ		

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อการพัฒนาเสื้อพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า

คำอธิบาย แบบสอบถามความคิดเห็นนี้ใช้วัดระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อการพัฒนาเสื้อพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า

คำชี้แจงการกรอกแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาเสื้อพับเก็บได้ในรูปแบบกระเป๋า ผลที่ได้จะเป็นการพัฒนาเสื้อพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า เพื่อได้เสื้อในรูปแบบใหม่เกิดขึ้น เพิ่มทางเลือกให้กับผู้ที่สนใจเสื้อในรูปแบบใหม่และสามารถเป็นแนวทางในการประยุกต์ใช้เสื้อในรูปแบบอื่น

2. กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตามความคิดเห็นที่เหมาะสมของรูปแบบเสื้อ จำนวน 8 แบบ จากภาพ Sketch (แบบร่าง) จำนวน 30 แบบ โดยทุกแบบเป็นผ้าชนิดเดียวกัน และรูปแบบกระเป๋า 8 แบบ จากภาพ Sketch (แบบร่าง) จำนวน 30 แบบ โดยทุกแบบเป็นผ้าชนิดเดียวกัน แบบสอบถามประกอบด้วย 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้เชี่ยวชาญ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาเสื้อพับเก็บในรูปแบบกระเป๋าโดยจับคู่แบบ Sketch เสื้อ และแบบ Sketch กระเป๋าที่ถูกคัดเลือกจำนวน 8 แบบ จากภาพ Sketch จำนวน 30 แบบ

หมายเหตุ ระดับคะแนนประเมิน

ค่าน้ำหนักเท่ากับ 5	หมายความว่า เห็นด้วยมากที่สุด
ค่าน้ำหนักเท่ากับ 4	หมายความว่า เห็นด้วยมาก
ค่าน้ำหนักเท่ากับ 3	หมายความว่า เห็นด้วยปานกลาง
ค่าน้ำหนักเท่ากับ 2	หมายความว่า เห็นด้วยน้อย
ค่าน้ำหนักเท่ากับ 1	หมายความว่า เห็นด้วยน้อยที่สุด

ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากท่านผู้เชี่ยวชาญในการกรอกแบบสอบถามและคัดเลือกแบบอันเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาเสื้อพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า ข้อมูลที่จะได้เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในขั้นต่อไป

ขอบคุณที่ให้ความอนุเคราะห์

นางสาวนิตยา วันโสภา

นักศึกษาระดับปริญญาโท

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง กรอกข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้เชี่ยวชาญ

ชื่อ - สกุล

.....

ตำแหน่ง

.....

.....

สถานที่ทำงาน

.....

.....

ประสบการณ์หรือความชำนาญ

.....

.....

.....

.....

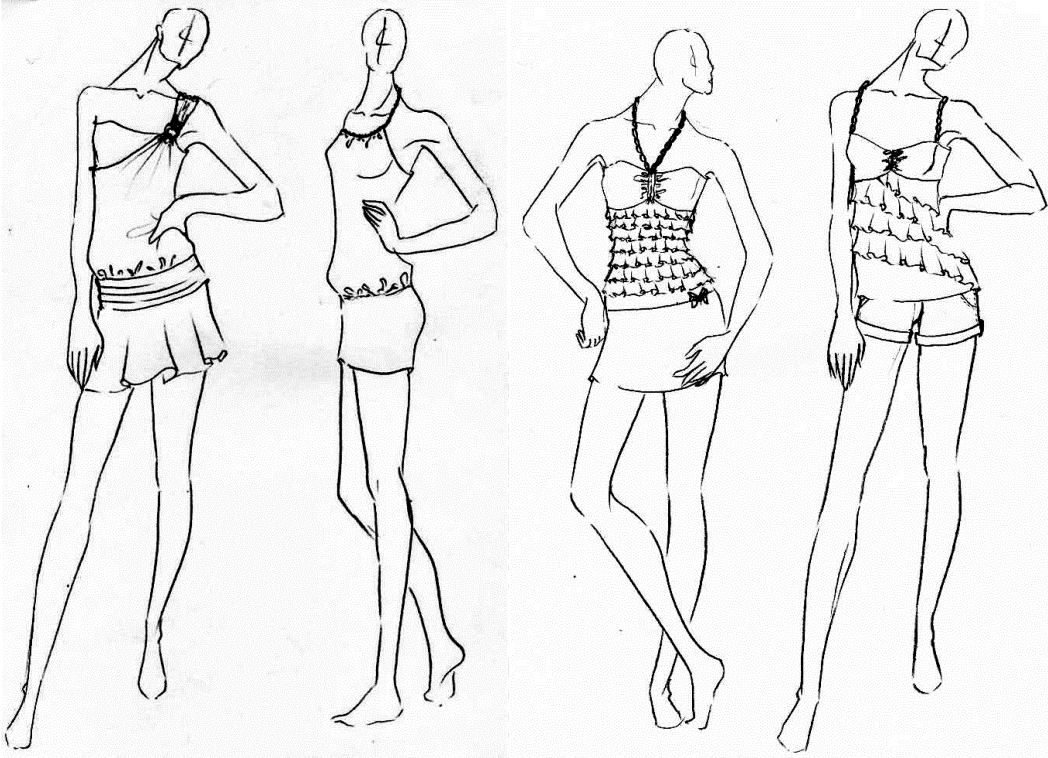
.....

.....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาสื่อพับเก็บในรูปแบบกระเป๋าคัดเลือกสื่อ และกระเป๋าจากแบบ Sketch จำนวน 8 แบบ จากภาพ Sketch จำนวน 30 แบบ

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตามความคิดเห็นของท่านที่มีต่อการพัฒนาสื่อพับเก็บในรูปแบบกระเป๋า โดยพิจารณาจากภาพ Sketch (แบบร่าง) **รูปแบบสื่อ** จำนวน 8 แบบ และจากภาพ Sketch (แบบร่าง) **รูปแบบกระเป๋า** จำนวน 8 แบบ ตามระดับคะแนนประเมิน

แบบร่างเสื้อแบบที่ 1 - 4

แบบร่างที่ 1

แบบร่างที่ 2

แบบร่างที่ 3

แบบร่างที่ 4

เหตุผลที่เลือก

.....

.....

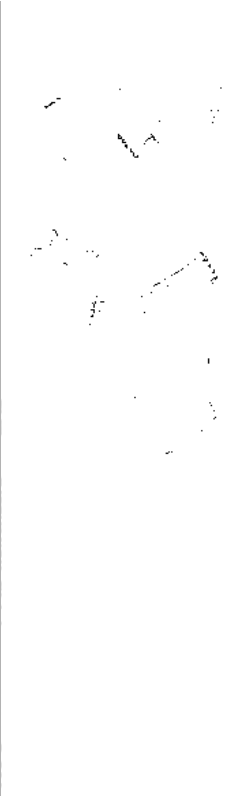

.....

.....

.....

.....

แบบร่างเสื้อแบบที่ 5 – 8

			
แบบร่างที่ 5	แบบร่างที่ 6	แบบร่างที่ 7	แบบร่างที่ 8
☐	☐	☐	☐

เหตุผลที่เลือก.....

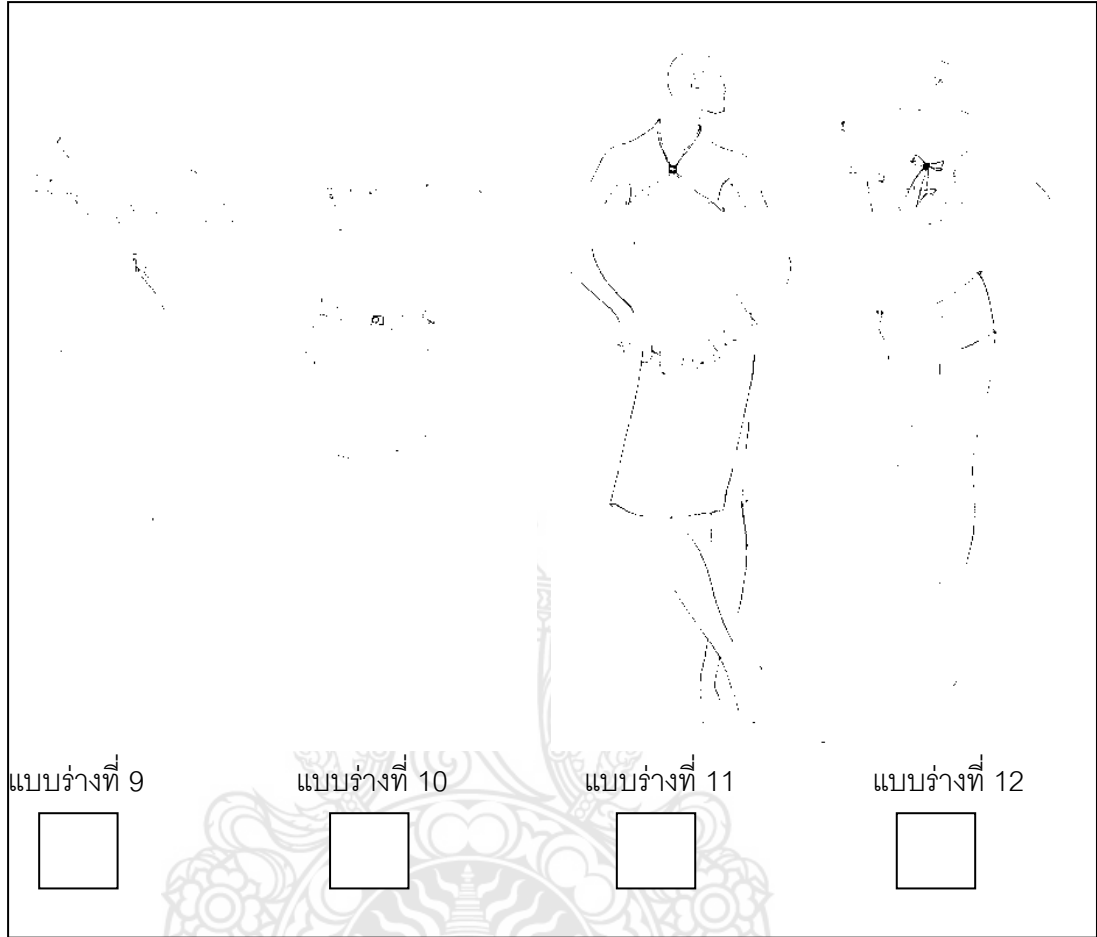
.....

.....

.....

.....

แบบร่างเสื้อแบบที่ 9 – 12

เหตุผลที่เลือก

.....

.....

.....

.....

.....

แบบร่างเสื้อแบบที่ 13 – 16

แบบร่างที่ 13 แบบร่างที่ 14 แบบร่างที่ 15 แบบร่างที่ 16

เหตุผลที่เลือก.....

.....

.....

.....

.....

แบบร่างเสื้อแบบที่ 17 - 20

The image displays a fashion design exercise. On the left, there are four faint pattern pieces labeled 17, 18, 19, and 20. On the right, there are two mannequin sketches of a dress. The first sketch shows the front view of a dress with a high collar, long sleeves, and a fitted bodice. The second sketch shows the back view of the same dress, featuring a low back and a fitted bodice. Below each pattern piece is a small square box for selection.

แบบร่างที่ 17

แบบร่างที่ 18

แบบร่างที่ 19

แบบร่างที่ 20

เหตุผลที่เลือก

.....

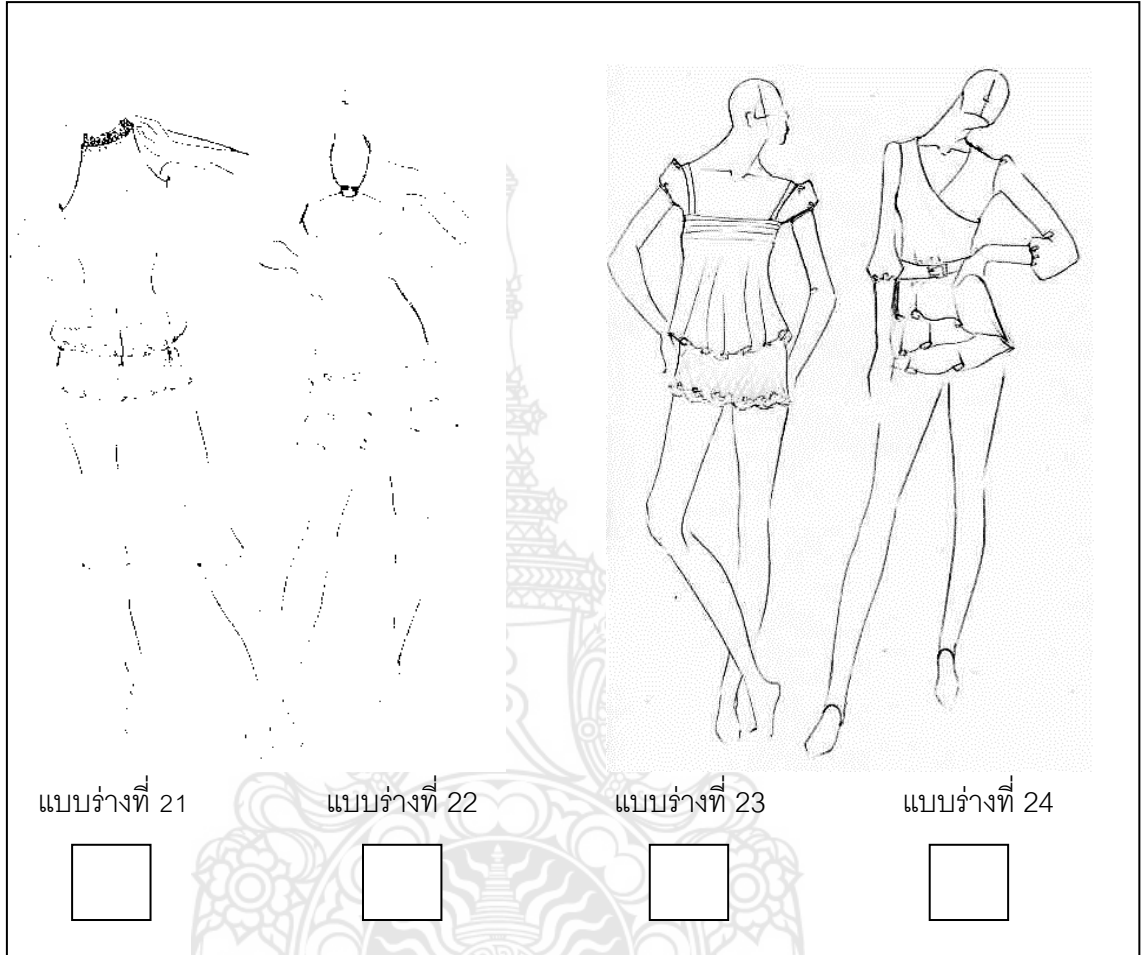
.....

.....

.....

.....

แบบร่างเสื้อแบบที่ 21 – 24

เหตุผลที่เลือก.....

.....

.....

.....

.....

แบบร่างเสื้อแบบที่ 25 - 28

แบบร่างที่ 25 แบบร่างที่ 26 แบบร่างที่ 27 แบบร่างที่ 28

เหตุผลที่เลือก.....

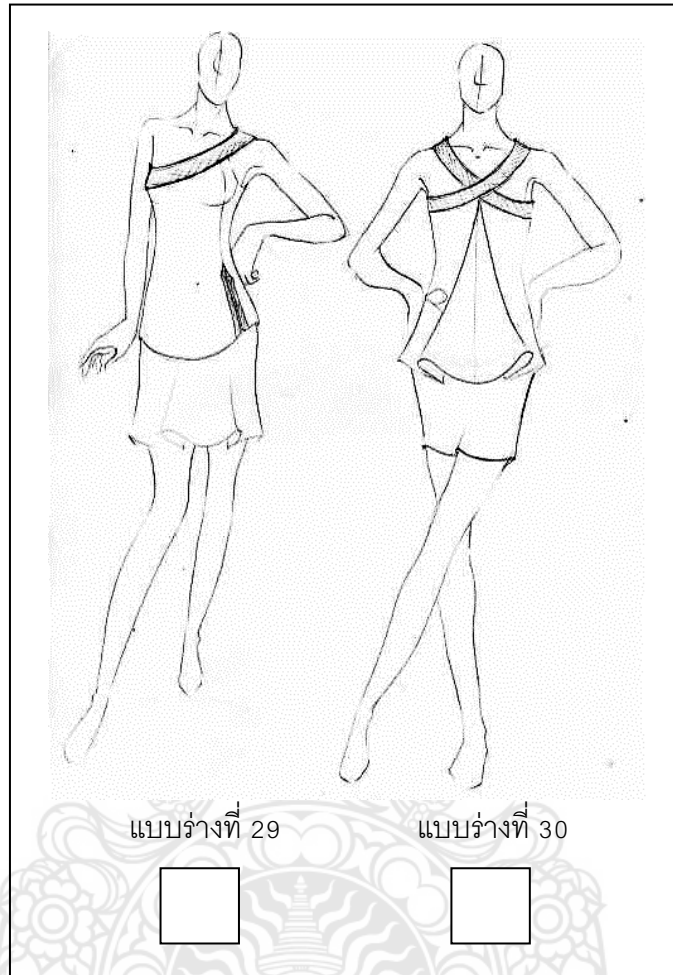
.....

.....

.....

.....

แบบร่างเสื้อแบบที่ 29 – 30

เหตุผลที่เลือก.....

.....

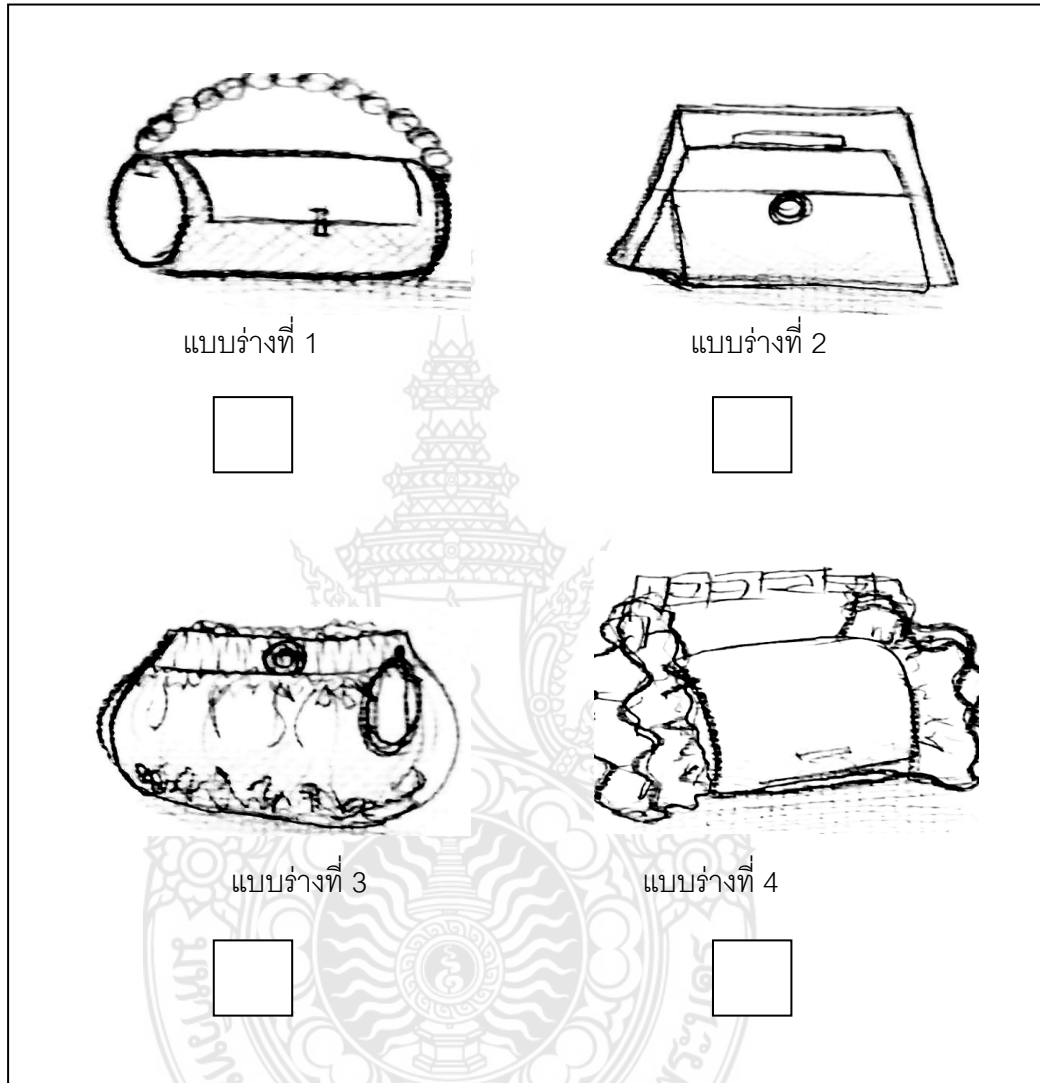
.....

.....

.....

.....

การออกแบบกระเป๋า ได้ร่างแบบกระเป๋า จำนวน 30 แบบ จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 15 คน พิจารณาคัดเลือกแบบที่ตรงตามวัตถุประสงค์ โดยให้เลือก 8 แบบ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

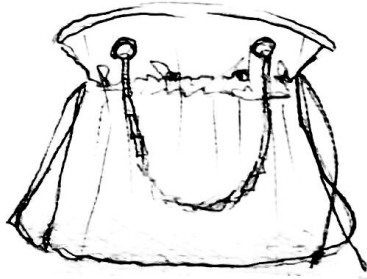
เหตุผลที่เลือก.....

.....

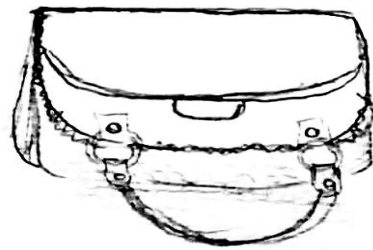
.....

.....

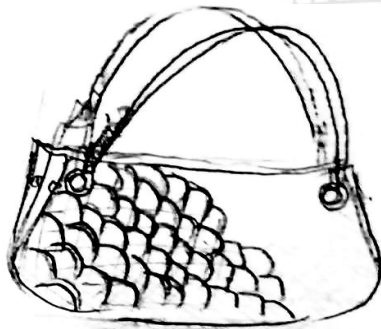
.....

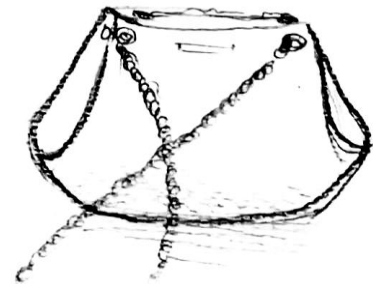
แบบร่างที่ 5

แบบร่างที่ 6

แบบร่างที่ 7

แบบร่างที่ 8

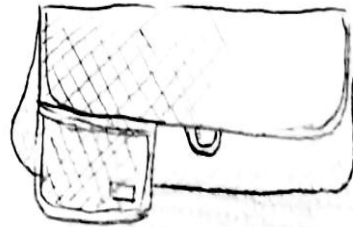
เหตุผลที่เลือก.....

.....

.....

.....

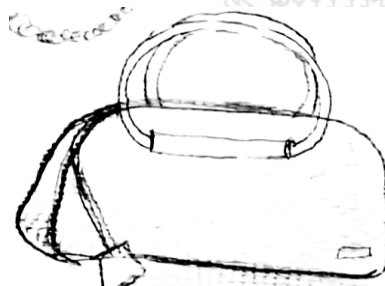
.....

แบบร่างที่ 9

แบบร่างที่ 10

แบบร่างที่ 11

แบบร่างที่ 12

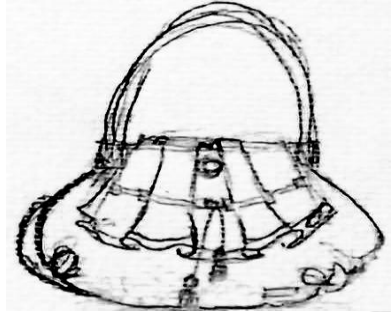
เหตุผลที่เลือก.....

.....

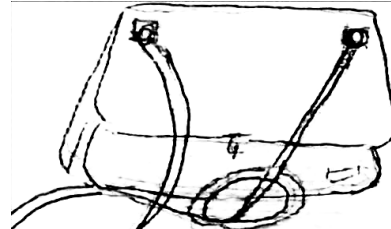
.....

.....

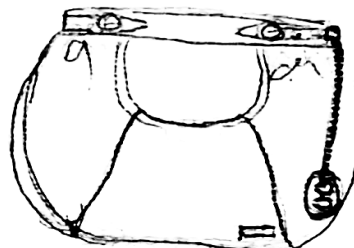
.....

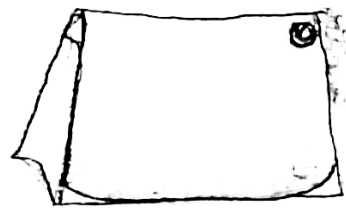
แบบร่างที่ 13

แบบร่างที่ 14

แบบร่างที่ 15

แบบร่างที่ 16

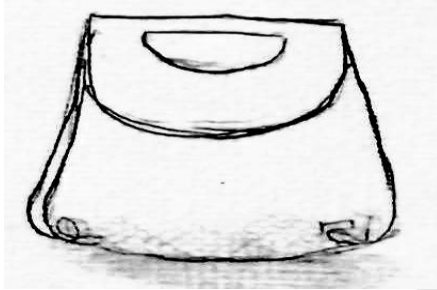
เหตุผลที่เลือก.....

.....

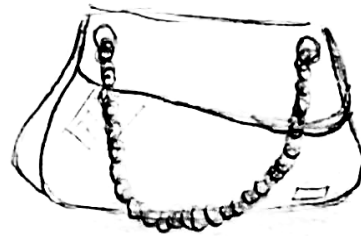
.....

.....

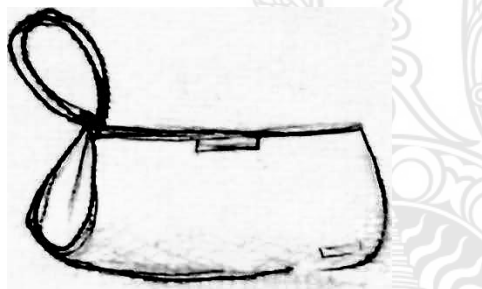
.....

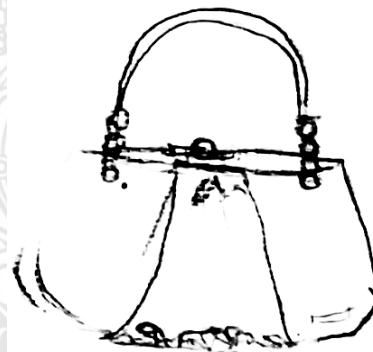
แบบร่างที่ 17

แบบร่างที่ 18

แบบร่างที่ 19

แบบร่างที่ 20

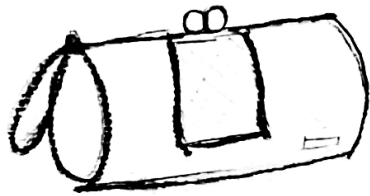
เหตุผลที่เลือก.....

.....

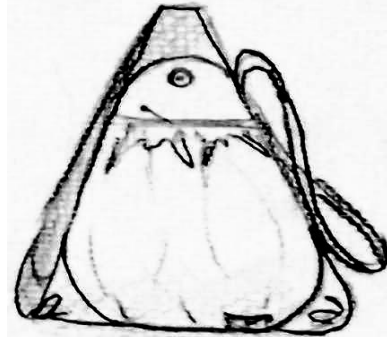
.....

.....

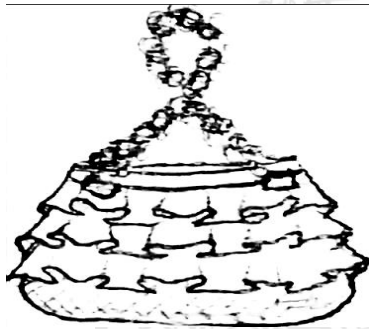
.....

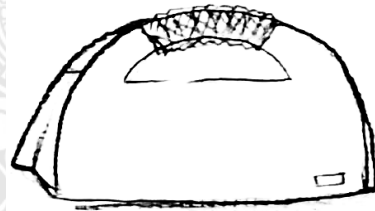
แบบร่างที่ 21

แบบร่างที่ 22

แบบร่างที่ 23

แบบร่างที่ 24

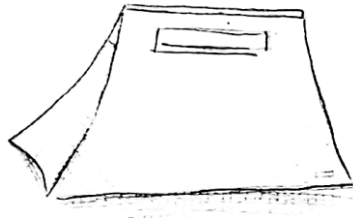
เหตุผลที่เลือก.....

.....

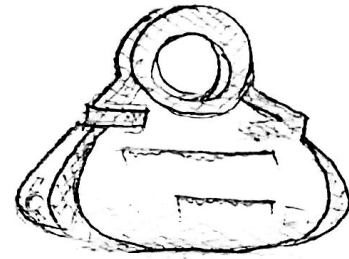
.....

.....

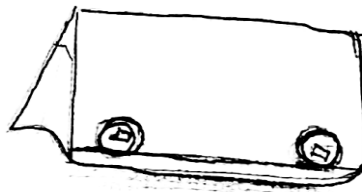
.....

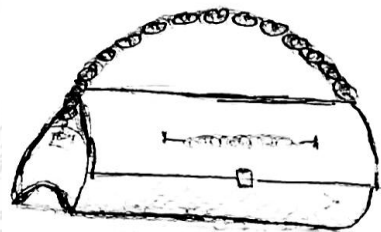
แบบร่างที่ 25

แบบร่างที่ 26

แบบร่างที่ 27

แบบร่างที่ 28

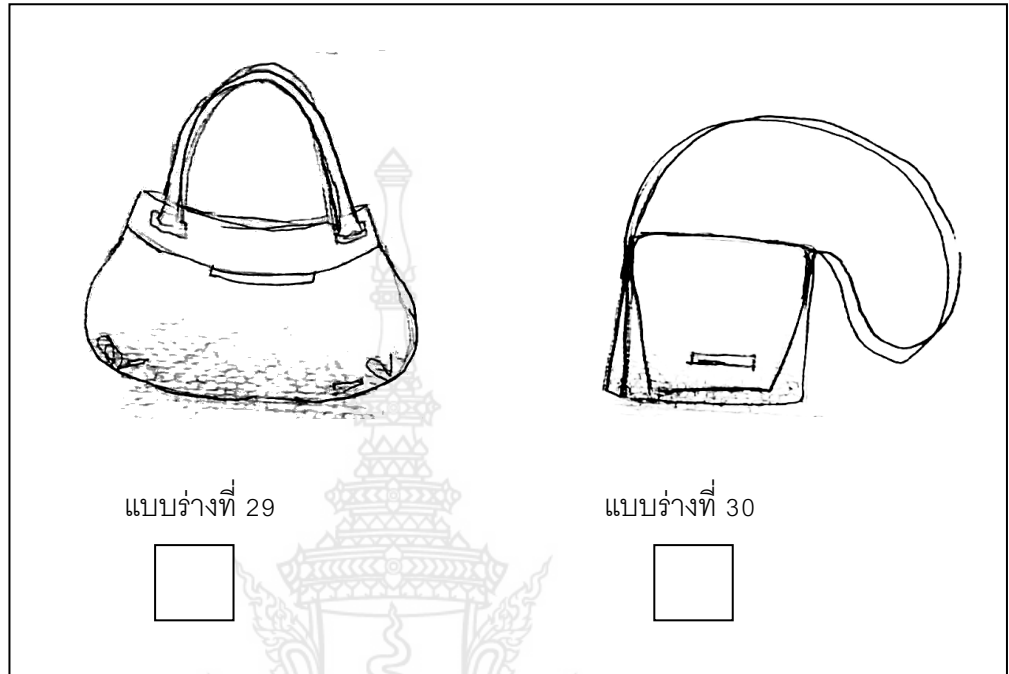
เหตุผลที่เลือก.....

.....

.....

.....

.....

เหตุผลที่เลือก

.....

.....

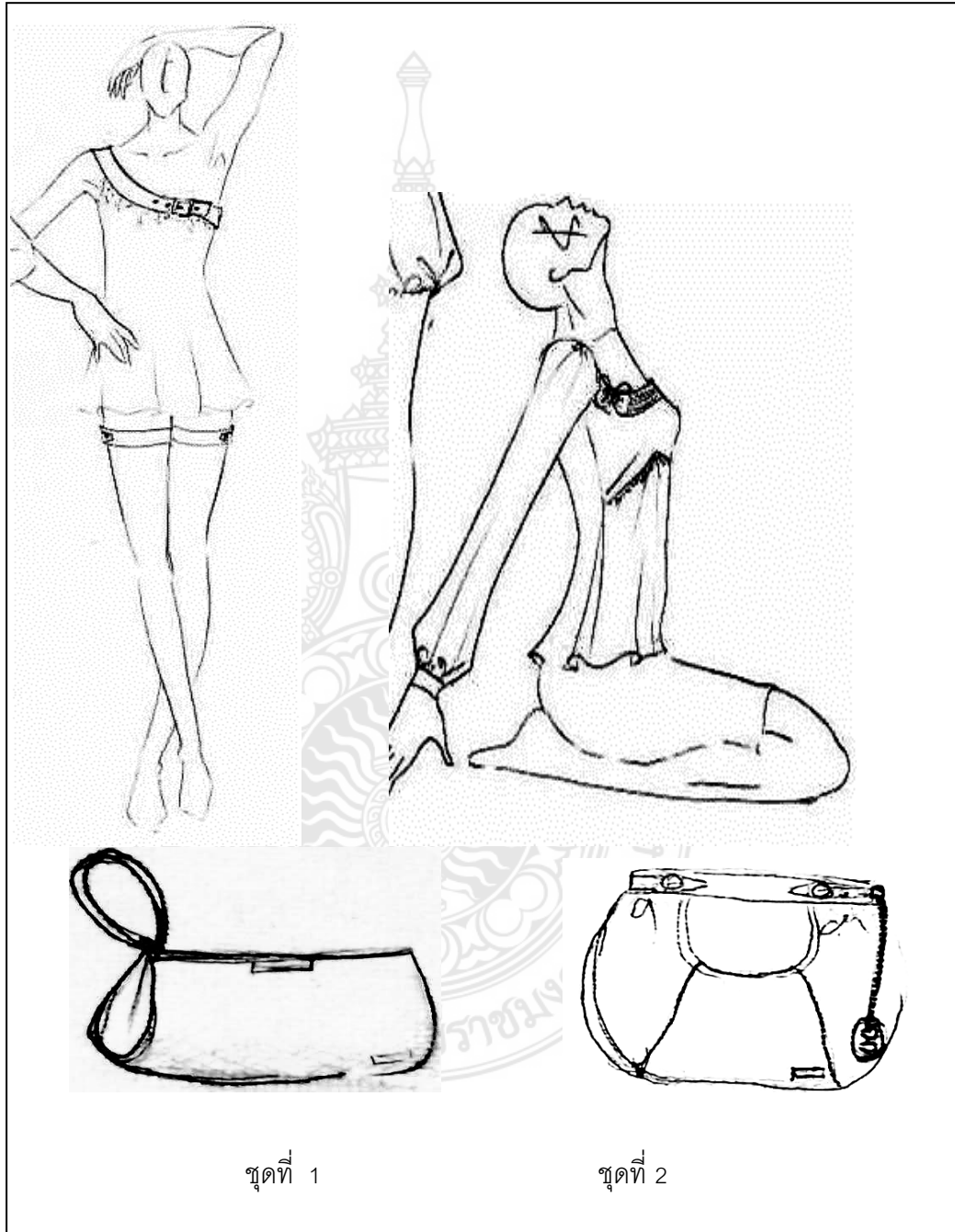
.....

.....

.....

แบบร่างเสื้อและแบบร่างกระเป๋าสี่ที่ผ่านการคัดเลือก มาจับคู่กัน จำนวน 8 แบบ มาประมวลผล ปรับปรุงแก้ไขแบบตัด ตามเหตุผลที่เลือกของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำไปตัดเย็บผลิตภัณฑ์

เหตุผลที่เลือก.....

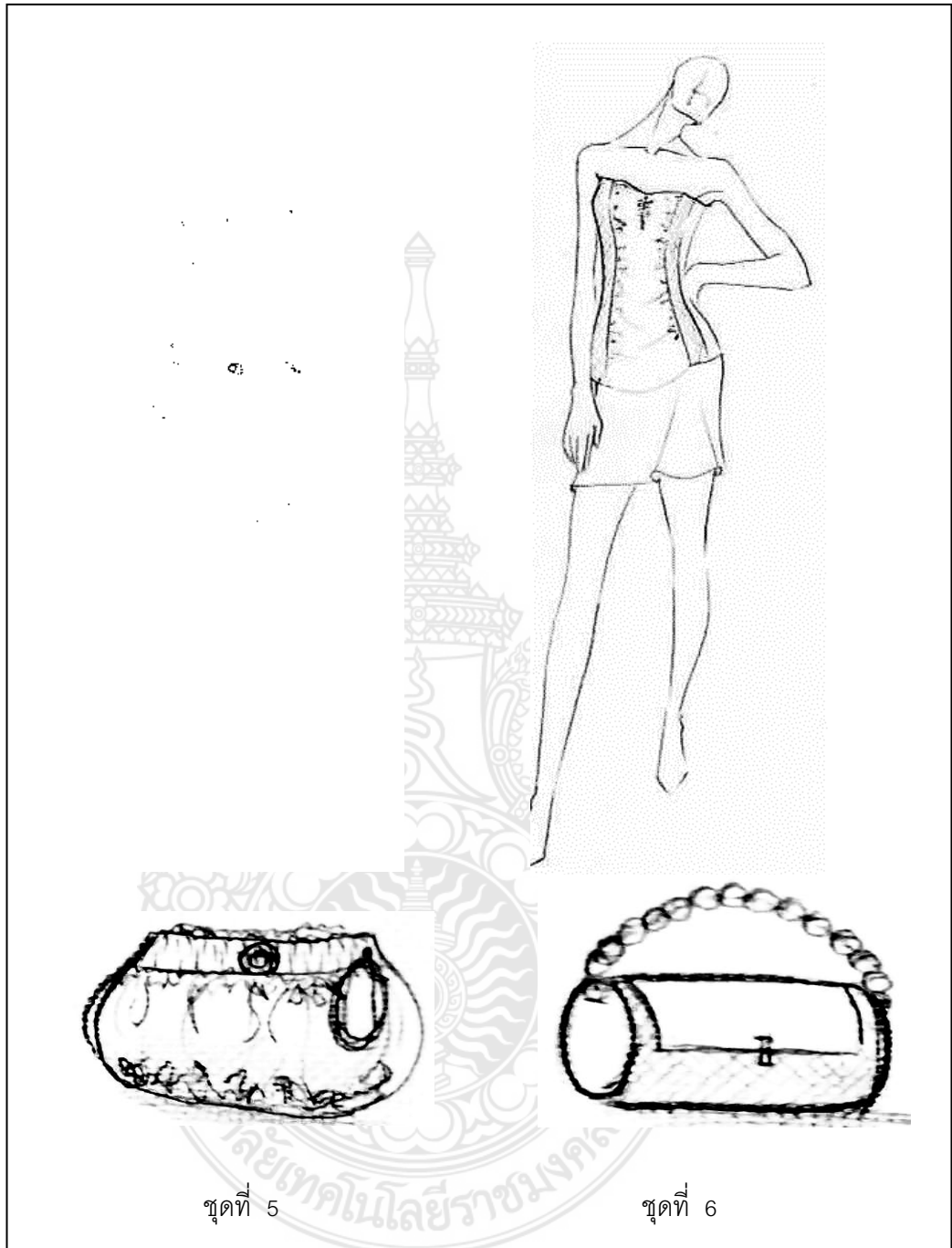
.....

ชุดที่ 3

ชุดที่ 4

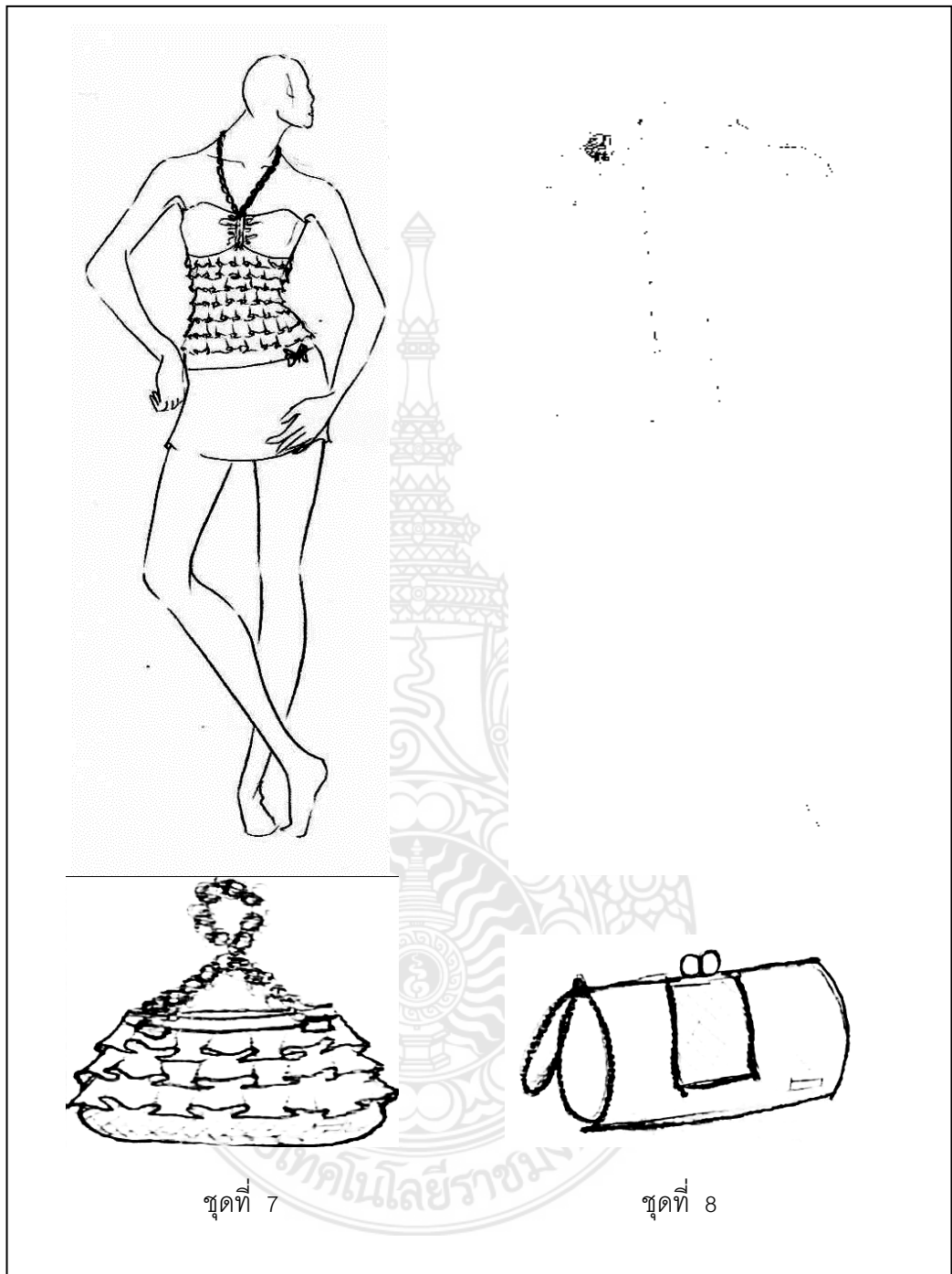
เหตุผลที่เลือก.....
.....
.....

เหตุผลที่เลือก.....

.....

.....

ชุดที่ 7

ชุดที่ 8

เหตุผลที่เลือก.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณที่ท่านให้ความอนุเคราะห์
นางสาวนิตยา วันโสภา

แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริโภค ต่อการพัฒนาเสื้อผ้าแฟชั่นในรูปแบบกระเป๋า

คำชี้แจง

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่เว้นไว้ตามระดับความพึงพอใจของรูปแบบเสื้อ จำนวน 8 แบบ และรูปแบบกระเป๋า จำนวน 8 แบบ โดยดูจากภาพและผลิตภัณฑ์จริงแบบสอบถามความพึงพอใจประกอบด้วย 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้บริโภค

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าแฟชั่นในรูปแบบกระเป๋า

หมายเหตุ ระดับคะแนนประเมิน

ค่าน้ำหนักเท่ากับ 5	หมายความว่า พอใจมากที่สุด
ค่าน้ำหนักเท่ากับ 4	หมายความว่า พอใจมาก
ค่าน้ำหนักเท่ากับ 3	หมายความว่า พอใจปานกลาง
ค่าน้ำหนักเท่ากับ 2	หมายความว่า พอใจน้อย
ค่าน้ำหนักเท่ากับ 1	หมายความว่า พอใจน้อยที่สุด

ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากท่านผู้บริโภคในการกรอกแบบสอบถามความพึงพอใจอันเป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัย ข้อมูลที่จะได้เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในขั้นต่อไป

ขอบคุณทุกท่านที่สละเวลาในการกรอกแบบสอบถาม

นางสาวนิตยา วันโสภา

นักศึกษาระดับปริญญาโท

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้บริโภค

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ให้ตรงกับข้อมูลของท่าน

1. อายุ ต่ำกว่า 15 ปี 15 – 20 ปี
 21 – 25 ปี 26 – 30 ปี
 31 – 35 ปี 35 ปีขึ้นไป
2. ระดับการศึกษา ต่ำกว่ามัธยมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น
 มัธยมศึกษาตอนปลาย ปวช. / ปวส.
ปริญญาตรี อื่น ๆ.....
3. อาชีพ นักเรียน / นักศึกษา รับราชการ
 ประกอบธุรกิจ รัฐวิสาหกิจ
 บริษัทเอกชน อื่นๆ โปรดระบุ.....
4. รายได้เฉลี่ยละเดือน ต่ำกว่า 10,000 บาท 10,001 – 10,500 บาท
 10,501 – 20,000 บาท 20,001 บาทขึ้นไป
5. ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายในแต่ละเดือน ต่ำกว่า 500 บาท 501 – 1,000 บาท
 1,001 – 5,000 บาท 5,001 – 10,000 บาท
 10,001 บาทขึ้นไป
6. เหตุผลในการเลือกซื้อเสื้อผ้าของคุณคือ รูปแบบ เนื้อผ้า
 ราคา ประโยชน์
 สี ยี่ห้อ
 อื่น ๆ.....
7. ท่านเคยเห็นสื่อพับเก็บได้ในรูปแบบของกระเป๋าหรือไม่ ไม่เคย เคย

8. ท่านเคยเห็นเสื้อพับเก็บได้ในรูปแบบของกระเป๋าที่ไหน

ตลาดค้าส่ง

ห้างสรรพสินค้า

ตลาดนัด

อื่น ๆ.....

9. ท่านคิดว่าถ้ามีเสื้อพับเก็บเป็นกระเป๋าได้ท่านมีความสนใจหรือไม่

สนใจ

ไม่สนใจเพราะ.....

10. ท่านคิดว่าเสื้อผ้าแบบพับเป็นกระเป๋าได้เหมาะกับแฟชั่นในปัจจุบันหรือไม่

เหมาะ

ไม่เหมาะ

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณที่สละเวลาในการกรอกแบบสอบถาม

นางสาวนิตยา วันโสภา

นักศึกษาระดับปริญญาโท

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบ
กระเป๋

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ ตรงกับตามระดับความพึงพอใจของท่านที่มี
ต่อการพัฒนาเสื้อผ้าพับเก็บในรูปแบบกระเป๋ โดยดูจากผลิตภัณฑ์จริง

ความพึงพอใจ	กระเป๋แบบที่ 1					เสื้อแบบที่ 1					กระเป๋แบบที่ 2					เสื้อแบบที่ 2				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์																				
1. การออกแบบ																				
2. ชนิดของผ้าและผิวสัมผัส																				
3. การใช้วัสดุตกแต่ง																				
4. ความสวยงามและ ทันสมัย																				
5. ด้านความเหมาะสม ของผลิตภัณฑ์																				
ด้านประโยชน์																				
1. การนำไปใช้																				
2. การผลิตในเชิงพาณิชย์																				
3. ด้านน้ำหนักของ ผลิตภัณฑ์																				
4. ด้านภาพรวมของ ผลิตภัณฑ์																				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ความพึงพอใจ	กระเป๋แบบที่ 3					เสื้อแบบที่ 3					กระเป๋แบบที่ 4					เสื้อแบบที่ 4				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์																				
1. การออกแบบ																				
2. ชนิดของผ้าและผิวสัมผัส																				
3. การใช้วัสดุตกแต่ง																				
4. ความสวยงามและทันสมัย																				
5. ด้านความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์																				
ด้านประโยชน์																				
1. การนำไปใช้																				
2. การผลิตในเชิงพาณิชย์																				
3. ด้านน้ำหนักของผลิตภัณฑ์																				
4. ด้านภาพรวมของผลิตภัณฑ์																				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ความพึงพอใจ	กระเป๋แบบที่ 5					เสื้อแบบที่ 5					กระเป๋แบบที่ 6					เสื้อแบบที่ 6				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์																				
1. การออกแบบ																				
2. ชนิดของผ้าและผิวสัมผัส																				
3. การใช้วัสดุตกแต่ง																				
4. ความสวยงามและทันสมัย																				
5. ด้านความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์																				
ด้านประโยชน์																				
1. การนำไปใช้																				
2. การผลิตในเชิงพาณิชย์																				
3. ด้านน้ำหนักของผลิตภัณฑ์																				
4. ด้านภาพรวมของผลิตภัณฑ์																				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ความพึงพอใจ	กระเป๋แบบที่ 7					เสื้อแบบที่ 7					กระเป๋แบบที่ 8					เสื้อแบบที่ 8				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์																				
1. การออกแบบ																				
2. ชนิดของผ้าและผิวสัมผัส																				
3. การใช้วัสดุตกแต่ง																				
4. ความสวยงามและทันสมัย																				
5. ด้านความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์																				
ด้านประโยชน์																				
1. การนำไปใช้																				
2. การผลิตในเชิงพาณิชย์																				
3. ด้านน้ำหนักของผลิตภัณฑ์																				
4. ด้านภาพรวมของผลิตภัณฑ์																				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่สละเวลาในการกรอกแบบสอบถาม

นางสาวนิตยา วันโสภา

นักศึกษาปริญญาโท

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

**รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
แบบสอบถามและพิจารณาคัดเลือกแบบเสื้อผ้าและกระเป๋าที่สามารถพับเก็บได้**

1. นางสาววาสนา นวนสุวรรณ
บริษัท จูเนียร์การ์เมนต์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด	ตำแหน่ง Designer
2. นางสาวหทัยา ผูกพันธ์
บริษัท จูเนียร์การ์เมนต์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด	ตำแหน่ง Designer
3. นางสาวปณิสรา สิงห์รัตน์
บริษัท บราเซอร์ 2m เด็น จำกัด	ตำแหน่ง Pattern Designer
4. นายธำรงค์ หาญนิชกุล
บริษัท บราเซอร์ 2m เด็น จำกัด	ตำแหน่ง Pattern Designer
5. นางสาวจินดา ปัญสิงห์
NOVAPRINTEX CO.,LID	ตำแหน่ง Pattern
6. นายจิรวัฒน์ อรัญสาร
NOVAPRINTEX CO.,LID	ตำแหน่ง Pattern
7. นางสาวนพรัตน์ งามขำ	
8. อาจารย์พจนา สลบลีก
วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี	ครูชำนาญการ (คศ.2)
9. นางสาวณัชพร เดชขำ
บริษัท ไหมทอง จำกัด	ฝ่ายจัดซื้อ Fashion Merchandizing
10. นางสาวณัฐชุลย์ กวีวัฒน์	Consultant Belle decoration
11. นางนวลจิตต์ เรืองศรีใส
ชำนาญการพิเศษ ส่วนอุตสาหกรรมเครื่องหนังสำนักพัฒนาอุตสาหกรรมรายสาขา
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	นักวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์
12. นายปณิธาน ปวโรฬารวิทยา
กรรมการผู้จัดการบริษัทบูติก นิวซิตี จำกัด(มหาชน)	กรรมการบริษัททิวเพชร จำกัด
13. นางสาวจิราภา พงศ์สุดสมิทธิ์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	อาจารย์ประจำสาขาวิชา